

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΞΔ'

Τετάρτη 4 Ιουλίου 2007

Αθήνα, σήμερα στις 4 Ιουλίου 2007, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.50' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΣΩΤΗΡΗ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 3 Ιουλίου 2007 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΞΓ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 3 Ιουλίου 2007 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμου:

1. «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβερνήσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Νιγηρίας για τις Θαλάσσιες Μεταφορές».

2. «Κύρωση της Συμφωνίας για τις Θαλάσσιες Μεταφορές μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Κορέας».

3. «Κύρωση της Τεχνικής Συμφωνίας μεταξύ του Υπουργείου Άμυνας της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, του Υπουργείου Άμυνας της Κυπριακής Δημοκρατίας, του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας της Ρουμανίας, σε σχέση με τη δημιουργία ενός Πολυεθνικού Σχηματισμού Μάχης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την Ελλάδα ως Έθνος - Πλαίσιο και τη συμμετοχή της Βουλγαρίας, της Κύπρου και της Ρουμανίας».)

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 5 Ιουλίου 2007.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 710/2.7.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κωνσταντίνου Ρόβλια προς τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την άμεση επισκευή των λεωφορείων της Ε.ΘΕ.Λ., την ενίσχυση των δρομολογίων κ.λπ..

2. Η με αριθμό 706/2.7.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αποφυγή μπλακ άουτ, την πρόσληψη μόνιμου προσωπικού στη Δ.Ε.Η. κ.λπ..

3. Η με αριθμό 708/2.7.2007 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την κατασκευή του αυτοκινητόδρομου Πάτρας – Πύργου – Τσακώνας.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 709/2.7.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κωνσταντίνου Βρεττού προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Δημόσιας Τάξης, σχετικά με την καταστροφή του δάσους της Πάρνηθας από την πρόσφατη πυρκαγιά κ.λπ..

2. Η με αριθμό 711/2.7.2007 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Βέρας Νικολαΐδου προς τους Υπουργούς Πολιτισμού και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την ολοκλήρωση των διαδικασιών απαλλοτρίωσης και έναρξης των έργων κατασκευής του Αθλητικού Κέντρου Κορυδαλλού στα λατομεία Σχιστού κ.λπ..

3. Η με αριθμό 707/2.7.2007 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ασημίνας Ξηροτύρη – Αικατερινάρη προς τους Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την προστασία των δασών και του περιβάλλοντος κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργού Επικρατείας «Συγκέντρωση και αδειοδότηση Επιχειρήσεων Μέσων Ενημέρωσης και άλλες διατάξεις».

Θα δώσω το λόγο στον εισηγητή της Πλειοψηφίας, κ. Ανδρέα Λυκουρέντζο.

Ορίστε, κύριε Λυκουρέντζο, έχετε το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύρια και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ στα άρθρα σε συνδυασμό με ορισμένες παρατηρήσεις, οι οποίες αφορούν τη συζήτηση, η οποία έλαβε χώρα κατά τη χθεσινή συνεδρίαση και αφορά, βεβαίως, διατάξεις του νομοσχεδίου.

Κατ' αρχήν, θέλω να σχολιάσω την κριτική η οποία ασκήθηκε στην Κυβέρνηση και στην κυβερνητική Πλειοψηφία σχετικά με την επιλογή του χρόνου ψήφισης του νομοσχεδίου.

Ακούσαμε, κύριε Υπουργέ, ότι παρετάθη η διάρκεια των εργασιών της Ολομέλειας της Βουλής για να ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο.

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., νομίζω ότι γνωρίζετε ότι οι εργασίες της Βουλής εν Ολομέλεια παρετάθησαν από το γεγο-

νός ότι είχε καταθέσει πρόταση ο Αρχηγός σας για τη συζήτηση σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων με θέμα: «Τα οικονομικά της οικογένειας», η οποία ήδη διεξήχθη τη Δευτέρα. Δηλαδή, τι θα έπρεπε να γίνει; Να έχει αρνηθεί η Κυβέρνηση τη συζήτηση σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων που εσείς προτείνατε και να έχει κλείσει τη Βουλή; Τότε θα μας κατηγορούσατε ότι αρνούμαστε το διάλογο σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων.

Δεύτερον, λέτε αν η Κυβέρνηση είναι αξιόπιστη με την πρόταση και ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου. Παραγνωρίζετε, σκοπίμως, τη διάταξη του Συντάγματος η οποία έχει δυο σκέλη. Και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο αναφέρεται στο πρώτο τμήμα της διάταξης αυτής σε σχέση με τη συγκέντρωση των Μέσων και είναι διαφορετικό το υπόλοιπο τμήμα της που έχει να κάνει με το ζήτημα του βασικού μετόχου, για το οποίο ήδη έχει ψηφιστεί νόμος.

Επίσης, δεν δεχόμαστε την κριτική η οποία ασκήθηκε, ότι δηλαδή εμείς είμαστε διατεθειμένοι να υπηρετήσουμε συμφέροντα, να υπηρετήσουμε τη διαπλοκή. Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά τη στάση μας, η οποία παραμένει σταθερή και συνεπής στη μετωπική σύγκρουση με τα φαινόμενα της διαφθοράς και της διαπλοκής. Και μακριά από εμάς όλες αυτές οι κριτικές και οι στοχεύσεις που θα μας πλήξουν με άσφαιρα κατά τα άλλα επιχειρήματα! Ούτε επί ημερών μας αναδείχθηκαν οι εθνικοί προμηθευτές και οι εθνικοί εργολάβοι ούτε υπάρχει μεροληπτική μεταχείριση και εύνοια προς οποιαδήποτε πλευρά.

Εάν υπάρχει ένα ζήτημα στο άναρχο ραδιοτηλεοπτικό τοπίο, δεν το δημιουργήσαμε εμείς, αλλά μας το κληροδοτήσατε και προσπαθούμε να το ρυθμίσουμε και μάλιστα με νόμο ο οποίος, όπως διαλαμβάνει μερίμνα στις διατάξεις του, έρχεται να αποτρέψει τις ενδεχόμενες προσφυγές στη δικαιοσύνη, την παράταση δηλαδή της εκκρεμότητας, τη μη αδειοδότηση των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών, τη δυνατότητα να πιστεύουν οι πάντες ότι έχουν την ευκαιρία να αυθαιρετούν, να τοποθετούν κεραίες όπου θέλουν, να καταλαμβάνουν συχνότητες όπως τους συμφέρει.

Και βεβαίως, όλα αυτά, όπως είπε χθες συνάδελφος από την Αντιπολίτευση, είναι μια εκκρεμότητα η οποία έχει παραταθεί για περίπου δυο δεκαετίες.

Και ακούμε, ταυτοχρόνως, την κριτική ότι εμείς θέλουμε ομήρους τους ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς, ιδιαίτερα της Περιφέρειας. Εσείς τους είχατε «αιχμαλώτους» τόσα χρόνια. Εσείς κλείνατε πονηρά το μάτι λέγοντας: «στηρίξτε και θα σας δώσουμε την άδεια». Εσείς μοιράζατε υποσχέσεις περί τεραστίου αριθμού αδειών, άρα τεραστίου αριθμού συχνότητων, χωρίς καν να τις έχετε εξασφαλίσει. Εξήγησε χθες ο Υπουργός με τα στοιχεία που παρέθεσε το πώς ακριβώς έχουν τα πράγματα.

Η τέταρτη παρατήρηση αφορά το δημόσιο χαρακτήρα της Ε.Ρ.Τ., στο άρθρο 17. Μα, είναι σαφές για όσους γνωρίζουν ελληνικά –και γνωρίζετε πάρα πολύ καλά– για όσους διαβάζουν την ουσία και το περιεχόμενο του νόμου, ότι δεν αλλοιώνεται ο δημόσιος χαρακτήρας της Ε.Ρ.Τ.. Επειδή θέλετε να μας καταλογίσετε ευθύνες, δεν μπορείτε να έρχεστε και να μας καταλογίζετε ευθύνες, άνευ λόγου να μας σπιλώνετε απέναντι στους εργαζόμενους της Ε.Ρ.Τ. και στην ελληνική κοινωνία και να μας προσάπτετε μια αβάσιμη κατηγορία. Πώς το κάνετε; Δηλαδή, τι άλλη εξήγηση χρειάζεται από αυτήν την οποία η ΚΕ.Ν.Ε. επισημαίνει στην εκτίμησή της, στην αξιολόγησή της επί του νομοσχεδίου, ότι επί το αυστηρότερον υπέρ του δημόσιου χαρακτήρα της Ε.Ρ.Τ. είναι η ρύθμιση στο άρθρο 17, έναντι της ρυθμίσεως την οποία είχατε στο άρθρο 13 στο ν.2644/1998;

Παρόλα ταύτα, επιμένετε. Και επέμεναν και οι εκπρόσωποι των εργαζομένων της Ε.Ρ.Τ., οι οποίοι δεν μας πείθουν για την ειλικρίνεια των προθέσεών τους. Ούτε βεβαίως, είναι επιχείρημα αν στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ε.Ρ.Τ. συμμετέχει ένα κομματικό στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας.

Μιλάτε εσείς με τέτοια κριτήρια και αξιολογήσεις;

Κατά τα άλλα, η δημοκρατική Ε.Ρ.Τ. –και θα το καταθέσω στα Πρακτικά– στις προσπάθειες εκλογής των εργαζομένων –μετά μάλιστα και την εφαρμογή του προεδρικού διατάγματος 164 του κ. Παυλόπουλου– έδωσε αποτελέσματα για εκπροσώπηση

στο Διοικητικό Συμβούλιο, τα οποία σας είπα και άλλη φορά δεν περιποιούν τιμή στο κόμμα σας. Μην έρχεστε να μας κάνετε κριτική εκεί όπου έχετε τις χειρότερες επιδόσεις. Κομματισμός σε όλο του το μεγαλείο! Ποσοστά που φτάνουν στο 90%! Ποιος άλλαξε στην Ε.Ρ.Τ.; Ποιον κύριο ή κυρία δημοσιογράφο θίξαμε; Ποιον εμποδίσαμε να εκφραστεί; Έχετε ακούσει τις ραδιοφωνικές εκπομπές της Ε.Ρ.Τ.; Έχετε δει τις τηλεοπτικές εκπομπές; Τις έχετε δει. Υπάρχει κυβερνητική παρέμβαση;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Δυστυχώς, τα βλέπουμε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Τα βλέπετε, αλλά δεν έχετε το θάρρος να τα αναγνωρίσετε. Μόνο καμιά φορά στέλνετε συγχαρητήρια όταν καλύπτεται κάποιο κομματικό σας συνέδριο. Και το κάνατε και ορθώς το κάνατε. Όμως, ποια είναι η πρακτική των ραδιοφωνικών εκπομπών; Βγαίνει πρώτα ο Βουλευτής της Κυβέρνησης στο πρώτο δεκάλεπτο, δεκαπεντάλεπτο της εκπομπής και μετά επελαύνουν όλοι οι άλλοι οι οποίοι κατακραυμώνουν το Βουλευτή, ο οποίος δεν έχει και καμμία δυνατότητα απαντήσεως. Η δημοκρατική Ε.Ρ.Τ. του 90% ΠΑ.ΣΟ.Κ.! Αυτά δεν τα λαμβάνετε υπ' όψιν, αλλά έρχεστε και μας κάνετε αυτή την κριτική.

Και βεβαίως, θα σημειώσω αυτό το οποίο είπε ο κ. Παπαδόπουλος για την κριτική την οποία είχε ασκήσει ο τέως Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κωστής Στεφανόπουλος για τον τρόπο που δόθηκαν οι άδειες. Και βεβαίως, αυτό είναι το προπατορικό αμάρτημα που βαρύνει όλο το πολιτικό σύστημα, όπως άλλωστε και το δικό σας Κόμμα.

Και θα ήθελα –ας μου επιτρέψει ο κ. Παπαδόπουλος και εσείς– να σας συστήσω να δείτε στο περιοδικό «ΒΟΥΛΗ και ΕΥΡΩΒΟΥΛΗ» όλη την τοποθέτηση του κ. Στεφανόπουλου την οποία δημοσίευσε προ μηνών. Αυτή την τοποθέτηση θα έπρεπε να τη διαβάσουμε και να βγάλουμε χρήσιμα συμπεράσματα όλοι μας. Όμως, από τότε μέχρι σήμερα, εσείς κυβερνούσατε. Εσείς είχατε τη δυνατότητα να ρυθμίσετε όλα αυτά τα ζητήματα τα οποία εγκαταλείψατε. Και δεν θέλω να κάνω άλλους βαρύτερους υπαιτιγμούς για τους λόγους για τους οποίους τα εγκαταλείψατε. Όμως, δεν μπορείτε να έρχεστε και να κάνετε σε μας αυτήν την κριτική.

Έπειτα, άκουσα τις παρατηρήσεις του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι πρέπει να συμφωνήσουμε, να συνεννοηθούμε, να υπάρξουν ρυθμίσεις που θα προστατεύσουν την ελληνική γλώσσα, που θα προστατεύσουν την ποιότητα των προγραμμάτων, τις αξίες με τις οποίες πορεύεται διαχρονικά ο Ελληνισμός, προσθέτω εγώ. Όμως, κάθε φορά που παίρνουμε μια πρωτοβουλία, σας έχουμε απέναντί μας. Πότε δείξατε ειλικρινή διάθεση συνεννοήσεως; Εδώ σήμερα έχετε φτάσει οι πολέμιοι του νομοσχεδίου για το «βασικό μέτοχο», να έρχεστε να κατηγορείτε εμάς ότι τα δίνουμε όλα στη διαπλοκή και τα συμφέροντα. Τέτοια υποκρισία!

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Ποιανού;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Δική σας! Εσείς έχετε «ενδυθεί» σήμερα τη στολή του Ροβεσπιέρου, την ώρα που γνωρίζετε ότι έχετε απέναντί σας μια Κυβέρνηση η οποία δεν ταλαντεύεται σ' αυτά τα ζητήματα, την ώρα που ξέρετε ότι είμαστε ξεκάθαροι. Δεν μπορείτε να έρχεστε να μας ελέγχετε για τα δικά σας σφάλματα και για τις δικές παραλείψεις δύο δεκαετιών.

Από το '89, κύριε Χυτήρη, εκλεκτέ εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, μέχρι τώρα είναι δύο δεκαετίες. Είναι δυνατόν όσα δεν πράξατε σε δύο δεκαετίες, όσα ευνοήσατε, όσα μεροληπτικά χειριστήκατε, να έρχεστε και να λέτε σε μας ότι εμείς είμαστε εκείνοι οι οποίοι ευνοούμε συμφέροντα; Αν ευνοούσαμε συμφέροντα, δεν θα είχαμε όλους αυτούς απέναντί μας. Και αυτή η στάση μας είναι μια συνειδητή επιλογή υπέρ του δημοσίου συμφέροντος. Και ακριβώς γι' αυτό, τα περί δημοσίου χαρακτήρα της Ε.Ρ.Τ., ισχύουν, τα εννοούμε και επιμένουμε.

Και, κυρία Κανέλλη, με παρεξηγήσατε χθες. Δεν εννοούσα αυτό που είπατε, ότι μόνο αυτό είναι η Ε.Ρ.Τ.. Η Ε.Ρ.Τ. έχει αυτές τις επιτυχίες από τους Ολυμπιακούς Αγώνες και οπουδήποτε αλλού, κάτι που είναι ένα καλό παράδειγμα, και θέλουμε να συνεχισθούν. Δεν είπα ότι κάθε φορά θα γίνονται Ολυμπια-

κοί Αγώνες στη χώρα. Υπάρχουν και άλλες προκλήσεις για τις τηλεοράσεις και άλλα γεγονότα που πρέπει να καλύπτει. Όμως, κυρίως ανέφερα ότι είναι στην πρώτη γραμμή της ενημέρωσης. Αυτό το δίκιο δεν μπορεί να το αγνοήσει κανείς για την Ε.Ρ.Τ.. Γίνεται προσπάθεια, γίνεται μάχη και έτσι θέλουμε τη δημόσια τηλεόραση. Δεν τη θέλουμε κομματική.

Δεν θέλουμε να εξαρτάται από την εκάστοτε κυβέρνηση.

Είναι παράδειγμα η σημερινή συμπεριφορά της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας απέναντι στην Ε.Ρ.Τ.. Σε κανέναν δεν γίνονται τηλεφώνια για το τι θα πει στην εκπομπή του. Ούτε η συντριπτική πλειοψηφία όσων ηγούνται του Τομέα Ενημέρωσης ανήκουν στην δική μας παράταξη. Είναι επαγγελματίες. Τους γνωρίζουμε. Τους τιμούμε. Συμμετέχουμε στις εκπομπές τους. Όμως, μην μας μιλάτε για κομματισμό στην Ε.Ρ.Τ.! Καταθέτω για τα Πρακτικά τα αποτελέσματα των πρόσφατων εκλογών.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Λυκουρεντζός καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τέλος, δεν μπορώ να μη συμφωνήσω στην κριτική που έκανε ο κ. Σκυλλάκος σε ό,τι έχει να κάνει με την προβολή των κομμάτων. Και, βεβαίως, έχει δίκιο. Δεν μπορεί να πηγαίνουμε σε ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές συζητήσεις, να συναντώμεθα με εκπροσώπους κομμάτων που δεν συμμετέχουν στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, να έχουν μια τεραστία προβολή –ειδικά μια συγκεκριμένη περίπτωση– και να αγνοείται ο Συνασπισμός της Αριστεράς και το Κομμουνιστικό Κόμμα!

Ή ακόμη δεν μπορεί να αγνοείται πρωτοβουλία άλλης κοινοτικής προσπάθειας, η οποία γίνεται από εκλεκτό Κοινοβουλευτικό άνδρα της παρούσας Βουλής, ο οποίος έχει αγνοηθεί! Γιατί, βεβαίως, δεν εξυπηρετεί εκείνους οι οποίοι επενδύουν στο πώς θα μειώσουν τη δύναμη της Νέας Δημοκρατίας.

Ή έχουμε συγκεκριμένο πλαίσιο αρχών με το οποίο πολιτευόμαστε, συμπεριφερόμαστε και θέλουμε να λειτουργήσει η ελληνική πολιτεία ή απλώς προτάσσεται σε κάθε περίπτωση ο κομματισμός, χάριν του οποίου γίνονται και οι τοποθετήσεις.

Καταλήγοντας, κύριε Πρόεδρε, ζητώ την υπερψήφιση των άρθρων του νομοσχεδίου, διότι –επαναλαμβάνω– το νομοσχέδιο ανταποκρίνεται στις προκλήσεις της νέας εποχής, της ψηφιακής τεχνολογίας, της ρύθμισης με βάση τις ανταγωνιστικές διατάξεις, την εναρμόνιση του ελληνικού δικαίου με το Κοινοτικό Δίκαιο και, κυρίως, αρνείται τις μεροληπτικές συμπεριφορές. Απαιτείται ισοπολιτεία και ισονομία για όλους, ίσες ευκαιρίες και στηρίζει την πολυφωνία, την έκφραση όλων των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων. Στηρίζει την περιφερειακή ανάπτυξη. Στηρίζει την προετοιμασία της χώρας, ώστε να μπορέσει να ανταποκριθεί στις προκλήσεις της νέας εποχής ισοδύναμα με τις άλλες χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Λυκουρεντζό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας θυμίζω ότι στη σημερινή συνεδρίαση συζητούμε τα άρθρα 1 έως 12 του νομοσχεδίου. Τα υπόλοιπα θα τα συζητήσουμε, μόλις τελειώσει αυτή η ενότητα μαζί με τις τροπολογίες. Βέβαια, όπως συμφωνήσαμε χθες, θα προηγηθούν όσοι ήταν εγγεγραμμένοι στον χθεσινό κατάλογο, αφού πρώτα μιλήσουν οι εισηγητές μας.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Μείζονος Αντιπολίτευσης κ. Τηλεμαχός Χυτήρης.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να μιλήσω από τη θέση μου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Βεβαίως, μπορείτε να μιλήσετε από τη θέση σας. Όμως, καθιστός;

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Γιατί; Δεν μπορώ όρθιος. Πρέπει να είμαι όρθιος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Βάσει του Κανονισμού, όρθιος θα μιλήσετε από τη θέση σας.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Εντάξει, αλλά με δυσκολεύει λίγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Έχετε κάποιο πρόβλημα στο πόδι;

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Άλλωστε είστε ευθυτενής και βλέπω ότι έχετε παράστημα τέτοιο που πρέπει να το δείχνετε, κύριε Χυτήρη!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Έχει, όμως, και κάποιο πρόβλημα οσφυαλγίας ο συνάδελφος, κύριε Πρόεδρε. Μου το είπε σήμερα το πρωί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Αυτό το πρόβλημα το έχουμε όλοι, κύριε Βενιζέλο, ιδίως εκείνοι εξ ημών που έχουν περισσότερα κιλά!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ξέρετε το *ius standi, ius sedendi*; Είναι παλαιά ιστορία στα δικαστήρια!

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Θα φωνάξω τον Πολύδωρα να μας το εξηγήσει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ελάτε, κύριε Χυτήρη. Ξεκινήστε.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θα ήθελα να παρασυρθώ και να απαντήσω στον εισηγητή της Πλειοψηφίας, αλλά πιστεύω ότι το νομοσχέδιο μιλάει από μόνο του, όπως από μόνο του μιλούσε και το προηγούμενο νομοσχέδιο «Περί βασικού μετόχου». Επομένως, δεν χρειάζονται παραπάνω πράγματα.

Θα ήθελα ευθύς εξαρχής να πω ότι τα άρθρα του παρόντος νομοσχεδίου είναι φυσικό να υπάρχουν στις πολιτικές που προάγει το ίδιο το νομοσχέδιο και με τις οποίες, όπως εξήγησα χθες στην ομιλία μου, είμαστε αντίθετοι. Γι' αυτό και καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

Θα έλεγα μάλιστα, αν μιλούσα επί του περιεχομένου των άρθρων, ότι μέσα στο νομοσχέδιο αυτό υπάρχουν δεκαεπτά υπολογιστικές αποφάσεις, οι οποίες αντιλαμβάνεστε ότι δεν ξέρουμε πότε και πώς θα εκδοθούν και ποια ακριβώς, χροιά θα έχουν. Άρα, εκ των προτέρων υπάρχει ένα κενό εδώ πέρα.

Υπάρχει επίσης μία αδειοδότηση, την οποίαν δεν ξέρουμε. Θα ξέρουμε και θα μάθουμε, όταν θα υπάρξει χάρτης συχνότητων. Άρα, πάλι τώρα θα πρέπει να μιλήσουμε για κάτι πρωθύστερα.

Όσον αφορά τη συγκέντρωση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, πώς ακριβώς θα μετράται; Είναι ασαφές. Δεν μιλάω για τη διαφήμιση και τα έσοδα από τη διαφήμιση, που θα έχουν οι τηλεοράσεις. Εκεί είναι η Επιτροπή Ανταγωνισμού. Μιλάω για τις θεαματικότητες και τις ακροαματικότητες. Και αυτό δεν το ξέρουμε καλά. Είναι ασαφές. Και ήθελα να τονίσω ότι σήμερα υπάρχουν τηλεοράσεις, οι οποίες έχουν μεγαλύτερη επιρροή, ενώ μπορεί να έχουν –και έχουν– λιγότερες διαφημίσεις. Επομένως, τι σημαίνει αυτό; Ότι δεν είναι καθοριστικό στοιχείο της επιρροής σώνει και καλά η διαφήμιση, ένα κριτήριο, το οποίον είναι οικονομικό και δεν έχει καμμία σχέση με το κριτήριο της «δεσποζόουσας θέσης» στην ενημέρωση και στην επιρροή στην κοινή γνώμη, που μπορεί να έχει ένα Μέσον Ενημέρωσης.

Γνωρίζετε επίσης ότι είμαστε κατά της θυγατρικής της Ε.Ρ.Τ.. Ο κύριος Υπουργός προσπαθεί αυτό να το δικαιολογήσει, διότι υπήρχε, λέει, από την προηγούμενη κυβέρνηση μια άλλη θυγατρική. Ήταν όμως τελείως διαφορετικό το θέμα. Ήταν για τη συνδρομητική τηλεόραση, δεν είχε καθόλου το 15% του ανταποδοτικού τέλους που έχει η παρούσα, δεν είχε παροχή από τη μεριά της Ε.Ρ.Τ. και της δημόσιας τηλεόρασης κινητής και ακίνητης περιουσίας κ.λπ. Αυτή εδώ είναι μια θυγατρική, την οποίαν εμείς καταγγέλλουμε και δεν δεχόμαστε και η οποία είναι «Δούρειος Ίππος» για τους ιδιώτες, οι οποίοι έτσι βάζουν πόδι μέσα στη δημόσια τηλεόραση. Εμείς πιστεύουμε, απολύτως, στο ρόλο και στο χαρακτήρα της δημόσιας τηλεόρασης. Φοβόμαστε, επομένως, ότι τα επόμενα χρόνια και το επόμενο διάστημα η δημόσια τηλεόραση με το νομοσχέδιο αυτό και με τη θυγατρική, έτσι όπως είναι, θα εκλείψει. Και αυτό είναι εις βάρος και της ενημέρωσης, εις βάρος, θα έλεγα, και του πολιτισμού και της εκπαιδευτικής και μορφωτικής τηλεόρασης, όπως είναι –και πρέπει να είναι– η δημόσια τηλεόραση.

Επίσης, το νομοσχέδιο και τα άρθρα του αναφέρεται στα τοπικά κανάλια, τα οποία καταργούνται. Εμείς λέμε: Μα πώς καταργούνται όλα τα τοπικά κανάλια; Γιατί δεν βάζετε κάποια κριτήρια και να καταργήσετε εκείνα τα τοπικά κανάλια, τα οποία

δεν υπακούνε στα κριτήρια; Καταργούνται όλα τα τοπικά κανάλια σε μια χώρα, η οποία έχει τόσα νησιά, τέτοιο γεωφυσικό έδαφος, τόσους νομούς, τόσες πόλεις; Καταργείτε αυτούς που έκαναν ένα ιδιωτικό κανάλι και πλήρωσαν επανειλημμένως; Αν δεν έχουν τα κριτήρια, τα οποία πρέπει να θεσπίσετε και να είναι αυστηρά, αν θέλετε, το καταλαβαίνω. Αλλά έτσι, όλα τα τοπικά κανάλια να καταργούνται και η Κεφαλλονιά να μην έχει ένα τοπικό κανάλι και να πρέπει να υπάγεται στο περιφερειακό κανάλι, το οποίο θα βρίσκεται στο Αγρίνιο, για παράδειγμα; Πώς το εννοείτε αυτό; Είναι αυτό υπέρ του πλουραλισμού και της ενημέρωσης, γενικότερα;

Στα περιφερειακά επίσης θα δώσει άδεια ο κύριος Υπουργός, όταν, βεβαίως, υπάρχει πάλι ο χάρτης συχνότητων. Επομένως, ποια θα είναι αυτά τα περιφερειακά και τότε θα γίνουν και ποια θα πάρουν άδεια, είναι άγνωστο.

Θα ήθελα τώρα να σας πω ότι μέσα σ' ένα νομοσχέδιο που έχει πάνω από ογδόντα σελίδες είναι φυσικό να υπάρχουν και κάποια άρθρα, τα οποία είναι θετικά. Εμείς δεν είμαστε παράλογοι. Είναι προφανές ότι υπάρχουν κάποια θετικά άρθρα: Η ενίσχυση, για παράδειγμα, του Εθνικού Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου με περαιτέρω πρόσληψη υπαλλήλων. Ασφαλώς, αυτό πρέπει να γίνει. Επιτρέψτε μου όμως να πω ότι αυτά τα θετικά άρθρα είναι σταγόνα στον ωκεανό. Επομένως, αυτό δεν αλλάζει τη στάση μας από την καταψήφιση γενικότερα του νομοσχεδίου στο σύνολό του.

Θα μπορούσα να αναφερθώ ειδικότερα πάντως σε κάποια άρθρα, παρ' όλη την αρνητική στάση μας και να πω ότι το άρθρο 3 παράγραφος 14 παραδείγματος χάριν, αναφέρει πως με αποφάσεις της Επιτροπής Ανταγωνισμού ρυθμίζονται κάθε είδους θέματα. Εδώ πρέπει να υπάρχει, τελείως, ειδική αναφορά όπως απαιτεί το Σύνταγμα στο άρθρο 43 παράγραφος 2. Διαφορετικά είναι πολύ γενική η επισήμανση που κάνετε.

Επίσης, θέλω να πω όσον αφορά την ιδιωτική Ε.Ρ.Τ. που πάει να γίνει μέσω της θυγατρικής της, ότι αυτό το πράγμα θα μπορούσε να το δει κανείς ορθολογικά. Δεν είναι κάποιος εναντίον των ιδιωτών γενικώς και αορίστως. Είμαστε κατά της ιδιωτικής τηλεόρασης. Μην υπάρχει παρεξήγηση ότι γενικώς δεν μας αρέσουν οι ιδιώτες. Οι ιδιώτες δεν μας αρέσουν μέσα στη δημόσια τηλεόραση. Θέλουμε ο χαρακτήρας της δημόσιας τηλεόρασης να παραμείνει δημόσιος. Αυτό προς εξήγηση, γιατί πολλοί αρχίζουν και εξηγούν το πόσο είμαστε οπισθοδρομικοί και δεν μπορεί σε μια ελεύθερη αγορά σήμερα οι ιδιώτες να μην παίξουν ρόλο. Να παίξουν ρόλο εκεί που πρέπει να παίξουν ρόλο, όχι στη δημόσια τηλεόραση.

Νομίζω ότι θα δοθεί ευκαιρία να ξαναπάρουμε το λόγο, μια που βλέπω ότι τελειώνω ο χρόνος μου και να αναφερθούμε ειδικότερα σε ορισμένα από τα άρθρα.

Επαναλαμβάνω ότι η στάση μας είναι αρνητική γενικά και στο σύνολο του νομοσχεδίου, επομένως και των άρθρων, παρ' όλο που κάποια εκ των άρθρων αυτών –και θα τα τονίσουμε εδώ– είναι θετικά. Την άποψή μας αυτή θα την πούμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Η εισηγήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λιάνα Κανέλη έχει το λόγο.

Κυρία Κανέλη, μιλάμε από το άρθρο 1 έως το άρθρο 12.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΗ: Το ξέρω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λέω διότι έχετε την ευχέρεια να μιλήσετε και αύριο. Προς διευκόλυνση το λέω.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΗ: Όχι, έχετε δίκιο. Διότι συνήθως εξακολουθούμε να είμαστε επί των ζητημάτων αρχής, όπως είναι η λειτουργία της κρατικής τηλεόρασης.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε πει αρκετά στην επιτροπή. Θα δούμε τα άρθρα ένα-ένα χωρίς καμία πρόθεση από πλευράς Κομμουνιστικού Κόμματος να βελτιώσουμε το νομοσχέδιο από την ώρα που επί της αρχής είμαστε ουσιαστικά εναντίον της πολιτικής και του τρόπου με τον οποίο απευθύνεται.

Θα ήθελα να χρησιμοποιήσω ένα παράδειγμα. Αν δείτε τα άρθρα από το 1 έως το 12, αυτά για τα οποία θα συζητήσουμε

σήμερα, είναι άρθρα τα οποία έχουν καθοριστεί με τη λειτουργία ενός αεροδρομίου. Δεν το λέω τυχαία. Είναι τόσο οικονομική και μόνο η αντίληψη, τόσο σαφώς επιχειρηματικά προσανατολισμένη, που είναι σαν να είναι αεροδρόμιο. Μιλάμε για τον αέρα στην πραγματικότητα. Αυτές είναι οι συχνότητες, ο αέρας. Το προϊόν για το οποίο μιλάμε είναι διακινούμενες πληροφορίες, ιδέες και πρόσωπα. Με αποτέλεσμα αν χειριστεί κάποιος τον αέρα, είτε το ραδιοφωνικό είτε τον τηλεοπτικό, με διαδικασίες αεροδρομίου, είναι προφανές ότι θα καταλήξει σε κόντρα στη φύση του μέσου του ίδιου σε πραγματικές και ουσιαστικές δυνατότητες. Είναι σα να περιορίζει ασφυκτικά και συνειδητά ποιος ταξιδεύει, τι ταξιδεύει, πώς ταξιδεύει, προς τα που και ποιον έχει παραλήπτη.

Να επαναλάβω την αντίρρησή μας για την ουσιαστική υποκριτική πολιτική θέση περί πολυφωνίας στο άρθρο 1. Το θεωρώ περιττό. Αυτό που προέβλεπε το Σύνταγμα και αυτές οι αποφάσεις που παρήκανε όντως το 1989 με μοναδική εξαίρεση τη ΔΗ.ΑΝΑ., δεν έχουν υλοποιηθεί μέχρι σήμερα.

Δεν μπορεί να μην αναγνωρίζει κάποιος τουλάχιστον την πείρα, όπως τολμά να το κάνει το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Μπορεί να ήταν άλλη η πρόθεση και άλλοι οι καιροί. Δεν συνέβη τίποτα απ' όλα αυτά, τα οποία ενδεχομένως εύχονταν οι νομοθέτες. Όχι απλώς δεν συνέβη, αλλά συνέβη ακριβώς το αντίθετο. Και τώρα ερχόμαστε, αυτό που είναι ακριβώς πολιτικά αντίθετο από το 1989, να προσπαθήσουμε απλώς να το «ρυμοτομήσουμε» στοιχειωδώς. Αυτή, λέει, ότι είναι η πρόθεση της Κυβέρνησης. Μα δεν είναι, είναι προς τα πάνω τα συμφέροντα!

Ακόμα και αν αποφασίσετε στοιχειωδώς να συρρικνώσετε στο χώρο ενός αεροδρομίου τον αέρα, δεν μπορείτε να τον ελέγξετε.

Για παράδειγμα, στο άρθρο 6, εντελώς χαρακτηριστικά θα αναφερθώ ενδεικτικά στην παράγραφο 4: «Με απόφαση του Υπουργού, στον οποίο ανατίθενται εκάστοτε οι αρμοδιότητες του Υπουργού Τύπου και Μ.Μ.Ε., καθορίζονται ο αριθμός των αδειών που θα προκηρυχθούν», ας πει κανείς, εντάξει, και συνεχίζει «η εμβέλειά τους, εθνική ή περιφερειακή». Η εμβέλειά τους, εθνική ή περιφερειακή δεν είναι υπόθεση του Υπουργού, αλλά είναι υπόθεση του απούοντος, όπως λέει άλλο άρθρο. Πάει ο αιτών και λέει ότι θέλω εθνική ή περιφερειακή άδεια. Απλώς, ο Υπουργός λέει αν θα πάρεις τη μία ή την άλλη άδεια, το είδος του προγράμματος σε ενημερωτικό ή γενικού ή θεματικού περιεχομένου. Εδώ θα επικαλεστώ τη στοιχειώδη πείρα και νοημοσύνη σας.

Κάνω τριάντα πέντε χρόνια αυτήν τη δουλειά, δημοσιογράφος είμαι και ο κύριος Υπουργός άλλα τόσα χρόνια. Οι περισσότεροι από εσάς είστε παραλήπτες αυτών. Έχει κανένας από εσάς αμφιβολία για το αν θα χαρακτηριστεί κάποιος σταθμός ενημερωτικός ή μη, γενικού ή θεματικού περιεχομένου, αν θα έχει τη δυνατότητα να τραβήξει τη διαχωριστική γραμμή; Δεν συγχέεται επί της ουσίας σε κάθε της μορφή η πληροφορία και η ενημέρωση, όταν στην εποχή μας οι διαφημιστικές εταιρείες, που εδώ έχουν το μερίδιο του λέοντος ως ουσιαστικό υποστηρικτικό θεμελιώδες κεφάλαιο για την ύπαρξη ενός σταθμού –σε άλλα άρθρα είναι σαφές, να μην τα αναφέρω ένα-ένα, τα έχετε διαβάσει– είναι παροχής εμπορευματικών μηνυμάτων, εκπέμποντες και με το νομοσχέδιο θα είναι και μετρώντας στην Επιτροπή Ανταγωνισμού.

Να το κάνω λίγο πιο λιανά, για να μας καταλάβει και κάποιος έξω από αυτήν την Αίθουσα.

Όταν έχετε ν' ανοίξετε ένα καρτέλ γάλακτος, θα το ελέγξετε με την τιμή και με την ποιότητα του γάλακτος. Υπάρχουν στάνταρ και υπάρχουν και κανόνες. Θεωρείτε ότι με την ίδια διαδικασία των ελέγχων ενός καρτέλ γάλακτος και ενός παρέχοντος προϊόν, όπως το γάλα, για παράδειγμα, μπορείτε να εφαρμόσετε τις ίδιες καπιταλιστικές αξιολογικές αρχές και εδώ;

Γι' αυτό σας λέω, ότι αυτός ο αέρας έχει μία ιδιαιτερότητα.

Το κόστος από τη μη διακίνηση ιδεών, το κόστος από τη μη ύπαρξη δυνατοτήτων να διακινούνται ιδέες και πληροφορίες, είναι καταστροφικό στην ουσία όχι μόνο πολιτικά, αλλά και κοινωνικά και πολιτισμικά. Δεν διορθώνεις λοιπόν μία «κόλαση»

πολιτισμική, μία απύθμενη σύγχυση από το τι είναι ενημέρωση και το τι είναι πληροφόρηση.

Τα λέμε όλοι μεταξύ μας εδώ και το ξέρετε. Ξέρουμε πώς θα είναι ν' αλλάξει η κουλτούρα και η τοποθέτηση της κουλτούρας από ένα ενδεχομένως μικροσυμφέρον εμπορευματικό, που παίρνει την ελαία, σύμβολο των Ολυμπιακών Αγώνων, και να την κατανατά αυτό που ζήσαμε προσφάτως. Κι έρχεται θεραπευτικά τάχα η πολιτεία να απαιτηθεί να παρέμβει.

Πάτε στα κοινωνικά μηνύματα. Στα κοινωνικά μηνύματα θα γίνεται αίτηση προς τον κάτοχο.

Με αυτό το νομοσχέδιο καταργείται η δυνατότητα να ελέγχει ποιος και για ποιο λόγο αποφασίζει. Καταργείται η ουσιαστική αιτιολόγηση. Είναι σαφές και κυνικό, χρήμα. Δεν υπάρχει περίπτωση να υπάρξει τίποτε άλλο από το χρήμα. Μα, μόνο το χρήμα; Η πρόθεση είναι δηλωμένη κι εδώ περιβάλλετε και τον τύπο της τακτοποίησης μιας αγοράς. Μα, από τη δημοκρατία στη δημαγωγία είναι λιγότερο από μία τρίχα απόσταση. Η πληροφόρηση από την παραπληροφόρηση είναι λιγότερο από μία τρίχα απόσταση.

Και η πολιτική από την παραπολιτική είναι το ίδιο. Όταν αυτό το πράγμα αρχίζεις και το εισπράττεις σε άλλους τομείς δεν μπορεί να σε σώσει το νομοσχέδιο το οποίο λέει, «ως συγκέντρωση νοείται», ακούστε, το λέει το άρθρο ρητά: «ως συγκέντρωση νοείται να μην κατέχεις πολλά μέσα του ιδίου αντικειμένου». Δηλαδή να μην έχεις πολλούς ειδησεογραφικούς σταθμούς. Μπορείς όμως να έχεις έναν ειδησεογραφικό, έναν περιφερειακό, έναν μουσικό, πέντε, έξι, επτά μουσικούς, δώδεκα ραδιόφωνα, τέσσερις εφημερίδες, επτά περιοδικά. Να σας ρωτήσω κάτι; Διαφημιστική εταιρεία μπορείς να έχεις; Μπορείς. Κάθετη οργάνωση του κεφαλαίου από πάνω μέχρι κάτω. Εταιρεία μετρήσεων μπορείς να έχεις; Μπορείς.

Θα συμμετέχεις λοιπόν, σε ολόκληρη τη διαδικασία καθορίζων μόνος σου την προκορύσσει κλίση μόνο των αντιπάλων σου. Αλλά το δικό σου το φτιάχνεις δίπλωτο, τρίπλωτο, επτάπλωτο, γιγάντιο, το σαλόνι σου, την κρεβατοκάμαρά σου, των συμφερόντων σου.

Με τέτοιες ασφυκτικές συνθήκες έχουμε ρύθμιση μιας αγοράς η οποία διογκώθηκε, δε συσώρευσε, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτή η διαδικασία μέχρι σήμερα, οι τάχα δήθεν ξεσάλωμένοι. Εμείς πιστεύουμε ότι υπάρχει πολιτική πρόθεση το να αφήνεις τα πράγματα ξεσάλωμένα, αγαπητοί συνάδελφοι. Και είναι εξαιρετικά δύσκολο να κάνεις κριτική σε κάποιον που προσπαθεί να τα τακτοποιήσει κατά τα δικά του συμφέροντα ενώ έχουν αφεθεί με μία μορφή για άλλα συμφέροντα. Εδώ τακτοποιείται ο ανταγωνισμός. Κανονίζονται εσωτερικά ζητήματα ανταγωνισμού. Αλλά πότε; Με τη σημερινή συγκυρία.

Η ψηφιακή τεχνολογία ήταν μέχρι πρότινος ελπίδα παρά πολλές φορές για τη δημιουργία μιας ψευδαισθησιακής ενδεχομένως ελευθερίας όπως το διαδίκτυο. Ελάχιστα το μισούν όταν μιλούν για διαδίκτυο, λεωφορείοδρομους πληροφορικής, ανοιχτές κοινωνίες, ζητήματα τα οποία πια οι εφημερίδες παίρνουν από το διαδίκτυο για να τα κάνουν ειδήσεις στις εφημερίδες, ξεχνάνε ποιος τον γέννησε. Το Αμερικάνικο Πεντάγωνο το γέννησε το Internet για να κάνει τη δουλειά του. Αφέθηκε ελεύθερο γιατί έτσι γεννήθηκαν Napster, μουσικοί σταθμοί, δυνατότητες να ανταλλάσουν οι άνθρωποι πληροφορίες μεταξύ τους χωρίς κόστος και χωρίς κέρδος. Το άφησαν ξεσάλωμένο τέσσερα, πέντε χρόνια και μετά το πλάκωσαν και το αγόρασαν όλοι. Σήμερα δεν μπορείς να μπεις στο διαδίκτυο ούτε στη βάση ενός πανεπιστημίου στην οποία έμπαινες μέχρι πριν από πέντε χρόνια να πληροφορηθείς πράγματα χωρίς να δώσεις τον αριθμό της πιστωτικής κάρτας. Στην ίδια μορφή πάμε να εκσυγχρονίσουμε την αγορά.

Θα συγκεντρωθεί υπερβολική οικονομική και πολιτική δύναμη εις χείρας ανθρώπων οι οποίοι δεν θα ελέγχονται εάν δια των θεωρητικών ανώδυνων πληροφοριών, θεματικών ενδεχομένων ραδιοφώνων θα ελέγχουν. Και θα σας φέρω ένα παράδειγμα. Άνθρωπος ο οποίος θα έχει τέσσερα ραδιόφωνα και δύο τηλεοράσεις, μία ειδησεογραφική και μία περιφερειακή με αντικείμενο τη μουσική, δεν απαγορεύεται να έχει και εταιρεία παραγωγής δίσκων. Δεν απαγορεύεται να έχει και την εταιρεία πνευ-

ματικών δικαιωμάτων που θα χορηγεί στους καλλιτέχνες όσα δικαιώματα θέλει.

Είναι μία υπερσυγκέντρωση η οποία δημιουργεί εφιαλτικές συνθήκες. Εγώ προσπάθησα να σας το πω με όλους τους τόνους, κύριε Υπουργέ, στην αρχή. Η τακτοποίηση δεν είναι κατ' ανάγκη τακτοποίηση ουσιαστική.

Θα χρησιμοποιήσω ένα ιστορικό παράδειγμα και θα σας παρακαλέσω να το έχετε κατά νου. Δεν υπάρχει αυτοκρατορία που να μη θέλησε να τακτοποιήσει τα συμφέροντα, τοποθετώντας βασίλεις, σας το ξαναείπα. Και τακτοποιούσε τον τρόπο με τον οποίο ο ένας φεουδάρχης με τον άλλο φεουδάρχη θα χώριζαν τα πράγματα. Αυτό δεν αφορά στον λαό, αυτό δεν αφορά στο δικαίωμα στην πληροφόρηση, αυτό δεν αφορά στο τρόπο με τον οποίο απαντήσατε στο σύντροφο Σκυλλάκο όταν σας έκανε την ερώτηση για την εξαφάνιση του δικού μας κόμματος και ενδεχομένως και πολλών άλλων κομμάτων, από την πληροφόρηση και είπατε ότι δεν βρισκόμαστε σε προεκλογική περίοδο.

Να σας πω κάτι πικρό ως δημοσιογράφος;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας):

Ποιος το είπε αυτό;

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ : Εσείς. Είναι η απάντησή σας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας):

Κάνετε λάθος. Το είπε ο ίδιος ο κ. Σκυλλάκος.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Θα σας πω κάτι, κύριε Υπουργέ, και θα το σκεφτείτε και πρέπει να το σκεφτούν καλά και οι συνάδελφοι. Το έχετε ζήσει όλοι σας και σε προσωπικό και σε κομματικό επίπεδο.

Πριν από τις εκλογές, από τις κάθε εκλογές, αφού μαζευτούν τα κόμματα να βάλουν κανόνες δεοντολογίας για την εμφάνιση των κομμάτων, τα κανάλια και τα περιφερειακά ραδιόφωνα και τα τοπικά ραδιόφωνα και οι τοπικοί ραδιοσταθμοί τι κάνουν;

Να το πούμε για να το ξέρει και ο κόσμος; Διπλασιάζουμε ως τετραπλασιάζουμε το διαφημιστικό τιμολόγιο.

Είναι προφανές ότι καταψήφίζουμε τα άρθρα 1 έως 12, λέγοντας «ΠΑΡΩΝ» στο άρθρο 2, που είναι απολύτως τεχνοκρατικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σαφές! Ευχαριστώ, κυρία Κανέλλη.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συχνά-πυκνά γίνεται η αναφορά στο προπατορικό αμάρτημα, όπως είπε ο αγαπητός συνάδελφος κ. Λυκουρέντζος, δηλαδή στην άδεια που εδόθη, με τον τρόπο που εδόθη για τη λειτουργία τηλεοπτικών σταθμών το έτος 1989. Μα, μπορεί κανείς να υποστηρίξει με σοβαρότητα και πολιτική πειστικότητα ότι το γεγονός πως τότε εδόθησαν οι άδειες, με τον τρόπο που εδόθησαν, δικαιολογεί την επί εικοσαετία ανοχή του άναρχου αυτού τοπίου; Προφανώς όχι.

Και δεν έγινε η διευθέτηση όσο και η αντιμετώπιση αυτής της τηλεοπτικής αναρχίας, διότι είναι προφανές, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι τα ποικιλώνυμα συμφέροντα, τα ιδιοκτησιακά συμφέροντα στους τηλεοπτικούς σταθμούς ασκούσαν, όπως και σήμερα ασκούν, πιέσεις, προκειμένου να εξασφαλίζουν ρυθμίσεις, που εξυπηρετούν τα δικά τους συμφέροντα.

Έτσι, λοιπόν, σήμερα το σχέδιο νόμου που συζητάμε, δεν αντιμετωπίζει την περιλάλητη συγκέντρωση. Αντίθετα, διαμορφώνει συνθήκες να έχουμε την ίδια κατάσταση η οποία και σήμερα υπάρχει, βεβαίως νομιμοποιημένη και με ένα ψευδεπίγραφο νομοσχέδιο. Και είναι ψευδεπίγραφο, διότι θέλει, λέει, να αντιμετωπίσει τη συγκέντρωση και να την αποτρέψει. Αλλά πώς; Όταν ο άλλος είναι ιδιοκτήτης σε ποσοστό 100% σε ένα τηλεοπτικό μέσο, ταυτόχρονα έχει τη δυνατότητα να είναι ιδιοκτήτης και σε μία σειρά από άλλα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Και αυτό λέγεται αντιμετώπιση της συγκέντρωσης; Αντιθέτως! Η συγκέντρωση νομιμοποιείται με επιφάσεις νομοθετικού χαρακτήρα και να πάλι μπροστά μας τα ολιγοπώλια και η δυνατότητα, μέσα από αυτές τις ολιγοπωλιακές συμπεριφορές, επηρεασμού, χειραγώγησης ή και κηδεμόνευσης της πολιτικής ζωής του τόπου.

Δεν έχω καμμία ιδεοληψία, όταν αναφέρομαι συστηματικά

στο «βασικό μέτοχο», αλλά η εγκατάλειψη της έννοιας του «βασικού μετόχου», όπως αυτή προβλεπόταν από το άρθρο 14 του Συντάγματος, τι σημαίνει; Σημαίνει ότι έχει μία υποχώρηση η πολιτική ζωή του τόπου, μετά από πιέσεις που ασκήθηκαν και στο εσωτερικό της χώρας, αλλά και στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Περί αυτού ο λόγος. Οτιδήποτε άλλο, λέγεται για να δικαιολογήσει την προσπάθεια η οποία καταβάλλεται από την παρούσα Κυβέρνηση να έχει ένα νόμο, αλλά αυτός ο νόμος να μην αντιμετωπίζει επί της ουσίας τη συγκέντρωση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Επαναλαμβάνω ότι αυτή η συγκέντρωση, διαμορφώνει τα ολιγοπώλια και αυτά τα ολιγοπώλια έχουν τη συγκεκριμένη αποτελεσματικότητα στην εξυπηρέτηση των δικών τους συμφερόντων, βεβαίως σε βάρος της πολιτικής ως της συλλογικής διαδικασίας που πρέπει να εξυπηρετεί τα συμφέροντα των Ελλήνων πολιτών.

Περαιτέρω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε σχέση με την αδειοδότηση και την αρνητική βαθμολογία, εγώ δεν διατάζω να σας πω ότι η αρνητική βαθμολογία είναι ένα εξαιρετικά χρήσιμο κριτήριο για την αδειοδότηση. Όμως, θα πρέπει να ενισχυθεί το κριτήριο αυτό, ώστε να καταστεί πλέον δυσμενές στοιχείο για την αδειοδότηση. Βεβαίως, θετικά πρέπει να ενισχυθεί και το κριτήριο του απασχολούμενου προσωπικού, όσο και της προγραμματικής πληρότητας. Και αυτό το κριτήριο, επίσης, πρέπει περαιτέρω θετικά να ενισχυθεί.

Θα επανέλθω σε εκείνο, κύριε Πρόεδρε, που έλεγα χθες, αναφορικά με την πολυφωνία. Είμαι βέβαιος ότι κανένας δεν θα συμφωνήσει με την άποψη ότι η υποχρέωση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης να υπηρετούν και να σέβονται την πολυφωνία και την πολιτική πολυμέρεια, δεν είναι στοιχείο που αναφέρεται για να εξαντληθεί στη διάρκεια μίας προεκλογικής περιόδου.

Αυτή η υποχρέωση είναι παρούσα, καθ' όλη τη διάρκεια της τετραετίας και οι επιμέρους ρυθμίσεις που γίνονται μεταξύ των κομμάτων, παραμονές των εκλογών, έχουν έναν ιδιαίτερο χαρακτήρα που σε καμμία περίπτωση δεν έρχεται να στηρίξει το επιχείρημα ότι αυτές οι ρυθμίσεις αφορούν ολόκληρη την τετραετία.

Έχουμε τα στοιχεία τα οποία δίδει, περίπου κάθε δεκαπέντε μέρες, το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης. Στοιχεία από τα οποία αποδεικνύεται ότι στραγγαλίζεται η πολυφωνία. Αδικοούνται κόμματα, αδικούνται πολιτικές δυνάμεις και αυτό είναι υπόθεση δημοκρατίας. Έ, λοιπόν, αυτό το στοιχείο θα πρέπει να συνυπολογίζεται στην αρνητική βαθμολογία και μάλιστα με έναν ενισχυμένο τρόπο, προκειμένου κάποτε τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης -τα ιδιωτικού χαρακτήρα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης- να αντιληφθούν ότι υπάρχει Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης και ταυτόχρονα υπάρχει και μια κυρωτική διαδικασία που είναι δυνατόν να διαμορφώνει συνθήκες ανάσχεσης αυτής της επιθετικότητας που έχουν, εναντίον όλων εκείνων, που κατά τη γνώμη τους δεν εξυπηρετούν τα συμφέροντά τους.

Για το δημόσιο χαρακτήρα της «Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.». Κύριε Υπουργέ, μη συγκρίνετε την επιλογή σας με την επιλογή του Π.Α.Σ.Ο.Κ., γιατί και εκείνο είχε θεσμοθετήσει θυγατρική εταιρεία και μάλιστα, χωρίς να ορίζει το ποσοστό συμμετοχής του ιδιώτη. Κακό εκείνο το νομοθέτημα, αλλά κακό και το δικό σας και επικίνδυνο για το χαρακτήρα της δημόσιας τηλεόρασης.

Διότι, μέσω της θυγατρικής, την οποία από τώρα προικοδοτείτε με το 15% του ανταποδοτικού τέλους, επιχειρείται να αναιρεθεί ο χαρακτήρας της δημόσιας τηλεόρασης. Πολύ δε περισσότερο, όταν δίδετε τη δυνατότητα, να μεταβιβάζονται περιουσιακά στοιχεία, με απόφαση -ακούστε, κύριοι συνάδελφοι- της «Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.», προς τη θυγατρική εταιρεία και μάλιστα από τώρα. Αυτή η νομοθετική ρύθμιση δηλαδή είναι ο προπομπός, είναι η προαναγγελία της κατάργησης του δημόσιου χαρακτήρα της «Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.». Και μέσα σ' ένα τοπίο που κυριαρχείται από την παρουσία των ιδιωτικών συμφερόντων, αντιλαμβάνεστε τι θα σημαίνει και η αλλοίωση, όσο και η κατάργηση του δημόσιου χαρακτήρα της Ε.Ρ.Τ..

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας ζητήσω να συμπεριλάβετε συγκεκριμένη διάταξη και αναφορικά, με την υποχρέωση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης να μεταδίδουν και μάλιστα σε ικανό χρόνο, δελτία ειδήσεων κάθε μέρα στη νοηματική γλώση

σα. Είναι ένα αίτημα, το οποίο έχω τη βεβαιότητα ότι έχει έρθει και σε σας από την Εθνική Συνομοσπονδία ατόμων με αναπηρία. Όπως επίσης να υπάρξει ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία να υποχρεούνται τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, να χορηγούν χρόνο, προκειμένου όχι μόνο να εκπέμπονται κοινωνικά μηνύματα, αλλά και κοινωνικές οργανώσεις, να έχουν τη δυνατότητα να εκπέμπουν τα προγράμματα τα οποία οι ίδιες οι κοινωνικές οργανώσεις θα ετοιμάζουν. Πρέπει να σας πω ότι δεν θα είναι πρωτοτυπία, σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες ισχύει.

Με αυτές τις σκέψεις, κύριε Πρόεδρε, έχω ολοκληρώσει, δηλώνοντας βέβαια ότι καταψηφίζω το σύνολο των άρθρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Κουβέλη.

Εισερχόμαστε τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον κατάλογο των ομιλητών.

Πρώτος είναι εγγεγραμμένος ο κ. Βενιζέλος, ο οποίος έχει και το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναδείχθηκε χθες, κατά τη συζήτηση επί της αρχής, το μείζον πολιτικό πρόβλημα που θέτει το νομοσχέδιο αυτό.

Η πολιτική της Κυβέρνησης στο χώρο των Μέσων Ενημέρωσης, στο γενικότερο πλαίσιο της ρητορείας της περί διαφάνειας, ήταν το μεγαλύτερο μνημείο πολιτικής υποκρισίας και πολιτικής δημαγωγίας, όλης της μεταπολιτευτικής περιόδου. Και αυτό το νομοσχέδιο, μετά τα νομοσχέδια, ήδη νόμους του κράτους, που μεσολάβησαν σε σχέση με το λεγόμενο «βασικό μέτοχο», είναι η νομοθετική ολοκλήρωση της πολιτικής ταπείνωσης, μιας θρασυδειλίας στο ζήτημα αυτό Κυβέρνησης.

Υπάρχει βέβαια και μια καλοδεχούμενη πολιτική όψη στο νομοσχέδιο αυτό. Η κατάθεσή του στο τέλος της συνόδου, λίγο πριν κλείσει η Βουλή. Ουσιαστικά σηματοδοτεί την επίσημη έναρξη της προεκλογικής περιόδου.

Πρόκειται για ένα ομολογημένο εικονικό νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο αυτό δεν ψηφίζεται για να εφαρμοστεί, αλλά ψηφίζεται απλώς για να συζητηθεί και με τον τρόπο αυτό για να παραχθεί μία εντύπωση. Η εντύπωση, όμως, είναι βλαπτική και θεσμικά και πολιτικά. Τελικά δεν θα προσφέρει υπηρεσία στην Κυβέρνηση, θα την εκθέσει σε περαιτέρω φθορά. Διότι με το νομοσχέδιο έχουμε μια νομοθετική επιβεβαίωση του status quo στην κεντρική ραδιοτηλεοπτική σκηνή και μία νευρική και επιθετική προσπάθεια να τεθούν υπό ομηρία τα περιφερειακά και τοπικά ραδιοτηλεοπτικά Μέσα Ενημέρωσης. Δεν πρόκειται αυτή η προσπάθεια εκβιασμού και υποταγής να περάσει. Θα ανοίξει πολλές τοπικές εστίες φθοράς της Κυβέρνησης και οξείας κριτικής εναντίον της, γιατί φυσικά όλα εδώ πληρώνονται, όταν αναλαμβάνει κάποιος τέτοιες πρωτοβουλίες.

Το χειρότερο όμως που συμβαίνει με το νομοσχέδιο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι η Βουλή σύρεται σε μία απαράδεκτη επίδειξη νομοθετικού και πνευματικού επαρχισμού. Γιατί τη στιγμή που σε όλη την Ευρώπη μιλάμε για τη νέα ψηφιακή εποχή, εμείς διαθέτουμε με το πιο αλόγιστο και ξεπερασμένο τρόπο, αναλογικές συχνότητες, δηλαδή, ουσιαστικά την εθνική και πολλές περιφερειακές ψηφιακές πλατφόρμες.

Αντί να μπαίναμε σε αυτήν την περιπέτεια, ως Βουλή, να ψηφίσουμε ένα εικονικό και τελικά ταπεινωτικό νομοσχέδιο που δεν θα εφαρμοστεί και θα δημιουργήσει περιπλοκές από μόνη την κατάθεσή του και τη συζήτησή του, θα έπρεπε να έχουμε ανοίξει τη συζήτηση για τη νέα ψηφιακή εποχή. Όχι μόνο για την επίγεια ψηφιακή τηλεόραση, όχι μόνο για μία άλλη σύλληψη της σχέσης που έχει η ευρυζωνικότητα στις τηλεπικοινωνίες, με τη νέα τηλεοπτική εποχή, αλλά έπρεπε να συζητήσουμε σοβαρά για τη διαδικτυακή τηλεόραση, έπρεπε να συζητήσουμε σοβαρά για άλλες μορφές έκφρασης της κοινωνίας των πολιτών που νιώθει να υποαντιπροσωπεύεται όχι μόνο πολιτικά από το κομματικό σύστημα και τους αντιπροσωπευτικούς θεσμούς, αλλά νιώθει να υποαντιπροσωπεύεται και από το σύστημα ενημέρωσης. Και γι' αυτό αναπτύσσονται πολύ σημαντικές, παράπλευρες μορφές έκφρασης της κοινωνίας, κυρίως μέσα από το διαδίκτυο, αλλά όχι μόνο. Το κίνημα των bloggers -για το οποίο έχουμε μιλήσει ήδη στην Αίθουσα αυτή με αφορμή την τραγική υπόθεση της Αμαλίας- στο χώρο του Εθνικού

Συστήματος Υγείας και το κίνημα των bloggers για το οποίο μιλάμε και πάλι αυτές τις ημέρες ως αντίδραση των πολιτών απέναντι στο έγκλημα της καταστροφής στην Πάρνηθα και σε άλλες περιοχές, πολύ σημαντικές, του δασικού πλούτου της χώρας, είναι δύο χαρακτηριστικά δείγματα του πώς αγωνίζεται η κοινωνία να εκφράσει τις απόψεις της και να συζητήσει στο εσωτερικό της.

Αυτά είναι ζητήματα τα οποία, δυστυχώς, το νομοσχέδιο ούτε τα αντιλαμβάνεται, ούτε τα διευκολύνει γιατί, προς Θεού, δεν πρέπει να τα ρυθμίσει. Ή βεβαίως και πρέπει να τα ρυθμίσει, παρέχοντας εγγυήσεις. Και τέτοιες εγγυήσεις μιας πραγματικής πολυφωνίας δεν προσφέρει το νομοσχέδιο αυτό.

Άλλωστε πρέπει πραγματικά να αντιληφθούμε πού κινείται πλέον η συζήτηση σε πανευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Δεν είμαι οπαδός μιας συντηρητικής προσέγγισης των θεσμών. Ήταν τελείως διαφορετική η κατάσταση το 1995, όταν η Βουλή ψήφισε ομόφωνα το ν. 2328 για τα Μέσα Ενημέρωσης. Και τότε είχαμε πάρει μία πρωτοβουλία να αντιμετωπίσουμε δυσάρεστες καταστάσεις που επιβλήθηκαν εν μία νυκτί, το 1989, μέσα στο κλίμα εκείνης της εποχής, την περίοδο της λεγόμενης συγκυβέρνησης. Αλλά τότε εκείνη η μείζων πολιτική και νομοθετική πρωτοβουλία βασίστηκε σε μία ευρύτατη συναίνεση. Είχε τη στήριξη, πολλές φορές καθ' υπερβολή, της τότε Αξιωματικής Αντιπολίτευσης υπό το Μιλιτιάδη Έμπερτ.

Τώρα έχουμε μία μονομερή πρωτοβουλία χωρίς ουσιαστική διαβούλευση και χωρίς να διαμορφώνεται εδώ καμμία κοινοβουλευτική και πολιτική συναίνεση. Και αυτό ουσιαστικά δείχνει ότι το πολιτικό σύστημα δεν έχει αντιληφθεί ποια είναι η κατάστασή του και ποιες είναι οι ευθύνες του, γιατί αν είχαμε αντιληφθεί ως πολιτικό σύστημα και ως Κοινοβούλιο συνολικά σε ποια κατάσταση έχουμε περιέλθει μέσα στο συνολικό δημόσιο βίο, μέσα στα πεδία στα οποία αναπτύσσεται ο δημόσιος λόγος στη χώρα μας, τότε θα παίρναμε άλλου τύπου πρωτοβουλίες και θα είχαμε φυσικά μια Κυβέρνηση η οποία θα ήταν ικανή να τα συλλάβει όλα αυτά και να τα διαχειριστεί στο στάδιο της προνομοθετικής διαβούλευσης και προετοιμασίας.

Όλα αυτά δεν γίνονται. Και όλα αυτά δείχνουν ότι δεν υπάρχει προβλεπτικότητα, δεν υπάρχει ικανότητα διαχείρισης κρίσεων, δεν υπάρχει στρατηγική και δεν υπάρχει και καμμία αντίληψη για τη δημοκρατία και τους θεσμούς. Γιατί ουσιαστικά η συζήτηση που κάνουμε για το σύστημα ενημέρωσης της χώρας, για την τηλεόραση, για την ψηφιακή εποχή, είναι μία συζήτηση που αναφέρεται στα δύο πιο σημαντικά προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας και κάθε ευρωπαϊκής κοινωνίας: Στο πρόβλημα του μεταβιομηχανικού μοντέλου ανάπτυξης, στο πρόβλημα της κοινωνίας της πληροφορίας, της ψηφιακής εποχής, της δημιουργίας πλούτου και θέσεων απασχόλησης σε πεδία τα οποία είναι πάρα πολύ πρόσφορα για μια περίπτωση όπως η ελληνική. Και επί πλέον, ομιλούμε για το πρόβλημα της κρίσης της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας. Θα έπρεπε να μιλούμε για την ανακαίνιση, για την επανίδρυση της δημοκρατίας μας. Και αντί να κάνουμε αυτό κάνουμε μια συζήτηση πελατειακή, μικροεκβιαστική, η οποία τελικά είναι μίζερη χωρίς ορίζοντα και χωρίς πρακτική. Δηλαδή, ουσιαστικά η Κυβέρνηση και με αυτό το νομοσχέδιο διαχειρίζεται το στρατηγικό της αδιέξοδο και την προεκλογική της νευρική κατάσταση. Και γι' αυτό θα αναλάβει την ευθύνη και εκλογικά θα της καταλογιστεί και αυτή η ήττα της που είναι ήττα δημοκρατική, θεσμική και αναπτυξιακή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει ο Υπουργός Επικρατείας, κ. Ρουσόπουλος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Μια φράση θα συμπληρώσω μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Είναι αλήθεια ότι ενώ δεν θυμίζουμε ότι το 1995 υπήρξε διακομματική συναίνεση. Ωστόσο, αναρωτιέται κάθε καλόπιστος, όταν υπήρχε διακομματική συναίνεση -κάτι το οποίο δεν το είδαμε ποτέ επί Νέας Δημοκρατίας με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε κανένα θέμα- όταν, λοιπόν, σ' αυτό το μείζον θέμα, όπως όλοι αναγνωρίζουμε, υπήρξε διακομματική συναίνεση, πώς αιτιολογεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι δεν κατάφερε να αδειοδοτήσει και να εκκαθαρίσει το τοπίο και το άφησε να λειτουργεί άναρχα επί τόσα χρόνια;

Υπήρχε διακομματική συναίνεση, υπήρχε η σύμφωνη γνώμη της Νέας Δημοκρατίας, υπήρχε η στήριξη της Νέας Δημοκρατίας και ως κυβέρνηση το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν κατάφερε να κάνει τίποτα από αυτά που δεσμεύτηκε στο ν. 2328.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει ο κ. Βενιζέλος για ένα λεπτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Υπήρξε, πράγματι, η διακομματική συναίνεση, επειδή η Νέα Δημοκρατία πάντοτε ακολουθούσε την πολιτική της δημαγωγίας και της υπερβολής. Ήθελε να δείξει ότι υπερακοντίζει τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη θεσμοθέτηση εγγυήσεων και περιορισμών. Όταν, όμως, πηγαίναμε να εφαρμόσουμε αυτές τις διατάξεις, η Νέα Δημοκρατία τις υπονόμει κατηγορώντας τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως κυβερνήσεις της διαφθοράς και της διαπλοκής. Υπάρχει ο καιρός του σπείρειν και ο καιρός του θερίζειν. Σπείρατε θύελλες, θερίζετε καταιγίδες και είναι πολύ σκληρές οι καταιγίδες αυτές σ' αυτούς τους τομείς, κύριε Υπουργέ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο Υπουργός Επικρατείας κ. Ρουσόπουλος έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Ομολογώ ότι δεν ανέμενα τέτοια δημόσια αποδοχή ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν μπορούσε να κυβερνήσει επί σειρά ετών διότι λέει η Νέα Δημοκρατία δεν το άφησε όταν ήταν στην αντιπολίτευση. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυβερνήστε τώρα, έστω για λίγες μέρες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Επανερχόμεθα στο νομοσχέδιο.

Το λόγο έχει ο κ. Δένδιας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κατ' αρχάς, θα μου επιτρέψετε να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι ως μέλος τα τελευταία τριάντα χρόνια της κυβερνητικής πλειοψηφίας, δεν μπορώ να αισθανθώ καθόλου ένοχος, διότι εψήφισα το γνωστό ως νομοθέτημα του «βασικού μετόχου».

Οφείλω να πω ότι δεν μπορώ να αντιληφθώ τον κοινοβουλευτικό λόγο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο οποίος μας λοιδορεί για την ψήφιση αυτού του νομοθετήματος. Δεν μπορώ να αντιληφθώ το χαϊρέ-κακο αντιπολιτευτικό αυτόν λόγο, που επιχαίρει για το γεγονός ότι το νομοθέτημα του «βασικού μετόχου» που ψηφίστηκε δεν είναι σήμερα νόμος του κράτους. Εάν θέλετε, σε ένα μεγάλο βαθμό αντιλαμβάνομαι το νηφάλιο λόγο του κ. Κουβέλη. Τον αντιλαμβάνομαι και τον κατανοώ. Τον αντιπολιτευτικό λόγο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν τον κατανοώ. Τα κίνητρα πίσω από αυτόν τον αντιπολιτευτικό λόγο δεν τα κατανοώ.

Άκουσα με μεγάλη προσοχή, όπως πάντα, το γοητευτικό σε πρώτη ακοή λόγο του κ. Βενιζέλου. Μου δημιουργεί, όμως, ο κ. Βενιζέλος την εντύπωση -και θα μου επιτρέψετε να το σχολιάσω με όλον το σεβασμό- ότι ανήκει σε ένα άλλο κόμμα, ότι δεν προέρχεται από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι ο λόγος ο οποίος ακούω προέρχεται από ένα κόμμα, το οποίο προφανώς δεν εκπροσωπείται σε αυτό το Κοινοβούλιο ή, εν πάση περιπτώσει, δεν έχει διατυπώσει λόγο σε αυτό το Κοινοβούλιο. Όλα αυτά τα πολύ ωραία, τα οποία λέγονται, τότε και με ποιον τρόπο έχουν διατυπωθεί ως προτάσεις πολιτικής ή, αν θέλετε, ως ευθεία κριτική από το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης απέναντι στην ασκούμενη πολιτική; Ή, αν το θέσω ανάποδα, ποιος διάλογος αναπτύχθηκε στο πλαίσιο της συζήτησης από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

Να πάρουμε ένα σχετικά τεχνικό θέμα, την ευρωζωνικότητα. Τι πρότεινε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν εμείς είχαμε συζητήσει το μεγάλο θέμα «ελέγχου του internet» εν όψει των διεθνών διασκέψεων που εγένοντο τον τελευταίο χρόνο; Ποιο χρόνο απασχολήθηκε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για να διατυπώσει οποιαδήποτε σκέψη σε αυτό; Κανένα, ποτέ. Αντίθετα, εδώ και δύομισι περίπου χρόνια έχει πάλι μια πλήρη στροφή προς μια λαϊκίζουσα διατύπωση πολιτικού λόγου, που καθόλου δεν ασχολείται με τα σύγχρονα και τα μεγάλα, αλλά έχει επιστρέψει στα λαϊκά και στα τετριμμένα, σε αυτά τα οποία κατά την άποψή του θα του δώσουν ένα οποιοδήποτε αξιοπρεπές ποσοστό στις επερχόμενες εκλογές. Αυτό δεν θα συμβεί. Πράγματι η ελληνική κοινωνία είναι έτοιμη

να συζητήσει τα σύγχρονα, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όμως δεν μετέχει σε αυτόν το διάλογο για τα σύγχρονα, δεν έχει απόψεις γι' αυτόν το διάλογο για τα σύγχρονα, δεν καλλιεργεί τίποτε που να έχει σχέση με το αύριο.

Θα μου επιτρέψετε τώρα να επιστρέψω στο νομοθέτημα. Αυτό το νομοθέτημα είναι ένα νομοθέτημα το οποίο κατ' αρχάς έχει μια αρτιότητα νομοτεχνική. Αυτό το λέω πάντα και είναι πολύ σημαντικό να έχει ένα νομοθέτημα αρχή, μέση και τέλος, να μην είναι μια άτακτη συρραφή τροπολογιών και ενσωματώνει αρκετά πράγματα που προέρχονται από προηγούμενα νομοθέτηματα, αλλά και αυτό καθαυτό είναι σημαντικό. Αντιμετωπίζει δε τη συχνότητα -και αυτό νομίζω ότι πρέπει να γίνει εδραία πεποίθηση της ελληνικής κοινωνίας στο σύνολό της- ως κοινωνικό αγαθό, ως κάτι το οποίο ανήκει στην κοινωνία των πολιτών και κατά συνέπεια υπ' αυτήν την έννοια είναι κάτι το οποίο με σαφή τρόπο και μέσα από ψήφιση συγκεκριμένου νομοθετήματος πρέπει να ρυθμίζεται. Εισάγει -νομίζω- σημαντικά πράγματα, όπως αντικειμενικοποίηση των μετρήσεων, όπως αντικειμενικοποίηση του τρόπου χορηγήσεως των αδειών και άλλα όχι τόσο ίσως σημαντικά σε πρώτη ανάγνωση αλλά ιδιαίτερα ενδιαφέροντα, όπως τη μοριοδότηση προγραμμάτων που αφορούν την προστασία της πολύπαθης -θα μου επιτρέψετε να πω- ελληνικής γλώσσας, όπως επίσης το ενδιαφέρον για προγράμματα που αναφέρονται στα άτομα με ειδικές ανάγκες. Για αυτά δεν άκουσα ούτε έναν καλό λόγο από την πλευρά της Αντιπολίτευσης.

Από εκεί και πέρα, θα μου επιτρέψετε να πω κάτι -γιατί δεν νομίζω ότι χρειάζεται καν να καταναλώσω το σύνολο των οκτώ λεπτών που μου δίνει ο Κανονισμός- ως προς τα περιφερειακά μέσα. Ακούω έναν κοπετό, έναν ολόλυγό, ως εάν αυτή η Κυβέρνηση είναι μια Κυβέρνηση η οποία προσπαθεί να φιμώσει ελεύθερες φωνές, να εφαρμόσει θέληση επί μέσων τα οποία μάχονται να μην υποταγούν. Αυτή είναι η πραγματικότητα; Η πραγματικότητα την οποία διατυπώνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Αυτή είναι η πραγματικότητα; Μήπως η πραγματικότητα είναι αυτή την οποία με περισσή ευθύνη, με περισσή ειλικρίνεια διατύπωσε ο συνάδελφος κ. Μπεκίρης από του Βήματος της Βουλής χθες; Μήπως αυτή είναι η πραγματικότητα της ελληνικής κοινωνίας σήμερα; Ή, για να το πω λιανά, μήπως ο οποιοσδήποτε παίρνει ένα μικρόφωνο και το χρησιμοποιεί ως μέσο εκβιασμού του πολιτικού κόσμου; Και σε τι προστάτευσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., κατά τη μακρά περίοδο παραμονής του στην εξουσία, τον πολιτικό κόσμο απ' αυτόν τον εκβιασμό που πανθομολογούμενα όλοι υφιστάμεθα, και οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και οι κλαίγοντες σήμερα, δήθεν, επί της ελευθερίας της περιφερειακής ραδιοφωνίας και περιφερειακής τηλεόρασης;

Και θα ήθελα να πω επίσης ότι αν προσεκτικά αναγνώσουν το νομοθέτημα, -διότι είμαι βέβαιος ότι οι περισσότεροι δεν το έπραξαν, αφού ξεκίνησαν από μια a priori αντιπολιτευτική διάθεση, χωρίς καμμία προσεκτική ανάγνωση- θα καταλάβουν ότι μέσα απ' αυτό το νομοθέτημα, με συνθήκες επαρκούς διαφάνειας, υπάρχουν σαφείς λύσεις για να λειτουργήσουν τα περιφερειακά μέσα. Δεν υπάρχει στραγγαλισμός. Υπάρχει μια απόπειρα να θεθεί τάξη στο χάος. Το αν θα είναι τελέσφορη η απόπειρα -όπως ελπίζω- ή όχι, αυτό θα το δείξει η πραγματικότητα. Αλλά πάντως -είμαι απολύτως ειλικρινής και σαφής- δεν υπάρχει καμμία φήμωση. Υπάρχουν λύσεις μέσα απ' αυτό το νομοθέτημα, που ο χρόνος δεν μου επιτρέπει να εξηγήσω, που επιτρέπουν και θα επιτρέψουν τη λειτουργία των περιφερειακών Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Θα μου επιτρέψετε να πω και κάτι ως προς τις ανεξάρτητες αρχές. Το λέω κάθε φορά όταν σ' ένα νομοθέτημα τίθεται θέμα υπάρξεως ή ρύθμισης από ανεξάρτητη αρχή. Εγώ κατ' αρχάς -επαναλαμβάνω, κατ' αρχάς, και αποτελώ ελάχιστη μειοψηφία σ' αυτό το Κοινοβούλιο- είμαι εναντίον των ανεξαρτήτων αρχών: Όχι συνολικά της υπάρξεώς τους, αλλά είμαι υπέρ της άποψης ότι οι ανεξάρτητες αρχές πρέπει να είναι πάρα πολύ περιορισμένες και με πάρα πολύ σαφή ρόλο. Καταλαβαίνω απολύτως και συμμερίζομαι τη θέση του Υπουργού σ' αυτό το νομοθέτημα. Δεν θα μπορούσε σ' αυτό το νομοθέτημα να υπάρξει άλλη λύση. Θέλω όμως να διατυπώσω για μισό λεπτό ευρύτερο λόγο.

Οι ανεξάρτητες αρχές, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προϊόν απορίας του πολιτικού συστήματος. Αυτό είναι. Το πολιτικό σύστημα της χώρας και ιδίως η νομοθετική εξουσία οφείλει να αναλάβει τις ευθύνες της. Οφείλει να αναλάβει το κόστος, έστω ως πλειοψηφία, λήψεως συγκεκριμένων αποφάσεων. Δεν πρέπει να εκχωρούμε πάρα πολλές εξουσίες στις ανεξάρτητες αρχές. Είναι διφυής η ίδια τους η φύση. Νομοτεχνικά οι ανεξάρτητες αρχές αποτελούν ένα absurdum στην τριμερή διάκριση των εξουσιών: στην εκτελεστική, στην νομοθετική και τη δικαστική. Κατανοώ και συνυπογράφω -θέλω να το πω ξεκάθαρα αυτό- το ρόλο του συγκεκριμένου Συμβουλίου στο παρόν νομοθέτημα, όμως εκτελώντας αυτό που από την αρχή έχω πει, θέλω κάθε φορά που υπάρχει αναφορά σε ανεξάρτητη αρχή να διατυπώνω τη γενική άποψή μου γι' αυτές. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Δένδια.

Ο κ. Κιλιτλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΙΤΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, κάθε φορά βέβαια, όταν παίρνει κάποιος το λόγο κι έχει ακούσει ομιλητές που διανθίζουν και τονίζουν ιδιαίτερες πτυχές του νομοσχεδίου, μπαίνει στον πειρασμό να τους σχολιάσει. Και θα ξεκινήσω από τον αγαπητό συνάδελφο κ. Δένδια και θα του πω ότι μέσα σ' αυτήν τη μειοψηφία, περί ανεξαρτήτων αρχών, ανήκω κι εγώ, γιατί πιστεύω ότι ναι μεν μπορεί να σηματοδοτήσαν το νέο πρότυπο του δημοκρατικού μας πολιτισμού, αλλά πιστεύω ότι σε μεγάλο βαθμό ήταν και μια εκχώρηση των κομμάτων τα οποία, κατά το λαό, προκρίνονται για να κυβερνούν, να νομοθετούν και να ελέγχονται. Και γι' αυτό κι επέμεινα και στη συζήτηση στην επιτροπή, αν και Βουλευτής της Συμπολιτεύσεως, ο νόμος να ορίζει και να μετουσιώνει τη συνταγματική επιταγή για τον κοινωνικό χαρακτήρα και τον κοινωνικό ρόλο των μέσων ενημέρωσης ως διαδικασία η οποία νομοτελειακά πρέπει να συντελείται και να μην αφήνεται στην Ανεξάρτητη Αρχή του Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου να επεμβαίνει, να διορθώνει δήθεν, να προσβάλλεται η όποια απόφασή του στο Συμβούλιο της Επικρατείας και στην ουσία ποτέ, μα ποτέ να μην υλοποιείται αυτή η πρωταρχική αναγκαιότητα, όσον αφορά την υλοποίηση της συνταγματικής επιταγής για τον κοινωνικό χαρακτήρα και τον κοινωνικό ρόλο των μέσων ενημέρωσης.

Βέβαια υπάρχουν διορθώσεις και είμαι χαρούμενος και ειλικρινά ικανοποιημένος που και σ' αυτό το θέμα ακόμη, αν και ξεκίνησε αντίστροφα, ο Υπουργός στο συγκεκριμένο νομοθέτημα έστω και διά των χορηγιών προσπαθεί να επιβάλει στα μέσα ενημέρωσης να φέρουν τα κοινωνικά μηνύματα σ' εκείνες τις ώρες που μπορεί να έχουν το μεγαλύτερο αποτέλεσμα και να μην μεταδίδονται στις δώδεκα τη νύχτα ή μεταμεσονύχτιες ώρες.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ακούστηκαν χρήσιμα πράγματα και στην επιτροπή και πιστεύω και στην Ολομέλεια. Ειλικρινά νομίζω, όμως, ότι πρέπει να αναλάβουμε όλοι τις ευθύνες μας. Στις αναλύσεις, στις διαπιστώσεις πιστεύω ότι κουράσαμε τον ελληνικό λαό και τους Έλληνες πολίτες.

Αυτό το νομοθέτημα, το οποίο η Κυβέρνηση το έφερε με άνεση χρόνου για διαβούλευση, θα έπρεπε όλα τα κόμματα με σεβασμό να το προσεγγίσουν και να συμμετάσχουν σε αυτήν τη διαβούλευση, που ο Υπουργός Επικρατείας κάλεσε εδώ και δύομισι χρόνια φορείς και κόμματα, εάν θέλουμε βεβαίως πράγματι ο καταγγελλτικός μας λόγος να έχει κάποια αξία. Και δεν είναι μόνο θέμα, ξέρετε, κρίσεως των κομμάτων. Είναι θέμα κρίσεως και των προσώπων, ποιοι απαρτίζουν αυτό το Κοινοβούλιο, ποιοι συμμετέχουν σε αυτήν την Αίθουσα τελικά.

Έτσι, λοιπόν, νομίζω ότι αυτό το νομοσχέδιο -τονίστηκε από έγκριτους αναλυτές και ομιλητές συναδέλφους- αγγίζει τον πυρήνα, τη μαγιά του πολιτεύματός μας. Όλοι έχουμε διαπιστώσει ότι οι πολιτικοί έχουν γίνει -και ας μου επιτραπεί η έκφραση αυτή λογοτεχνική αδεία- υποχείρια κάποιων άλλων.

Ε, λοιπόν, πόσες φορές θα το ακούμε αυτό οι πολιτικοί για να μην εγείρεται, εάν το θέλετε, μέσα μας ο δικός μας ο πυρήνας της υποστάσεώς μας της πολιτικής; Και σε όποιο κόμμα και εάν

ανήκουμε, ας συνδράμουμε για ό,τι καλύτερο προκύψει, όσον αφορά τα μέσα ενημέρωσης, που στην ουσία ενημερώνουν μεν, αλλά ποδηγετούν και την κοινή γνώμη.

Πιστεύω ότι όλα τα κόμματα έπρεπε να προστρέξουν σε αυτήν τη συζήτηση. Δυστυχώς δεν έγινε. Δεν επικρίνω αυτήν τη στιγμή τα λοιπά κόμματα, γιατί έτυχε εγώ να είμαι Βουλευτής της Συμπολιτεύσεως. Στο βαθμό που μας δόθηκε η δυνατότητα, νομίζω και μέσα στην επιτροπή –και ο καθένας όταν μιλά, πρέπει να αναλαμβάνει τη δική του την ευθύνη- εγώ θεώρησα σκόπιμο προς τον αγαπητό Υπουργό να κάνω κάποιες παρατηρήσεις.

Και είδα –ω της μαγείας για τις άλλες πτέρυγες!- ο Υπουργός και ευήκοον ους να έχει και μάτια ανοικτά να έχει και σήμερα είμαι στην ευχάριστη θέση ναιώθω εκείνη την ικανοποίηση του μικρού, με μικρή διαδρομή, πολιτικού σε αυτήν την Αίθουσα ότι υλοποιήθηκαν πάρα πολλά από αυτά τα οποία τονίστηκαν στην επιτροπή και όσον αφορά τη Δημοτική Τηλεόραση Θεσσαλονίκης και όσον αφορά την παρουσία των τοπικών κοινωνιών και το ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν διά μέσου των εκπροσώπων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, συστήνοντας δημοτικούς ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς.

Δεν πρέπει κανένας να ισοπεδώνει και να ακυρώνει πράγματα, τα οποία μπροστά μας χειροπιαστά έρχονται ως διορθώσεις και ως αποδοχή από έναν γόνιμο διάλογο. Ειλικρινά, νομίζω ότι αδικήσαμε τους εαυτούς μας. Διότι για να έχουμε δικαίωμα ιστορικά στο μέλλον να ομιλούμε, έπρεπε τουλάχιστον όσοι είμαστε παρόντες σήμερα σε αυτήν την Αίθουσα να έχουμε καταθέσει τις απόψεις μας και κυρίως αυτοί οι οποίοι συμμετέχουμε στις αρμόδιες επιτροπές και η αποστολή μας, κατά το νέο Σύνταγμα και κατά το νέο Κανονισμό λειτουργίας της Βουλής είναι να λειτουργούμε εποικοδομητικά και με θάρρος να παρουσιάζουμε τις απόψεις μας και να επιτυγχάνεται το καλύτερο δυνατό νομοθετικό επίτευγμα.

Έτσι λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό το νομοθέτημα –θα τολμήσω πάλι ποιητική αδειά να χρησιμοποιήσω μια φράση- είναι ένα όμορφο νομοσχέδιο. Έχει, όπως είπε και άλλος συνάδελφός μου, αρχή και τέλος. Έχει αρχή και άρθρα. Υπηρετεί αυτήν την αδήριτη αναγκαιότητα, με την οποία έπρεπε όλα τα νομοθετήματα μέσα σε αυτήν την Αίθουσα να έρχονται.

Έγινε ένας διάλογος δυόμισι χρόνια. Κατατέθηκαν απόψεις. Δεν έχει νόημα να ακούγονται μόνο απόψεις τύπου δικανικού λόγου ή, εάν το θέλετε, φιλολογικού κειμένου και να μη συμμετέχουμε ενεργά, για να διορθωθούν κείμενα και διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου.

Έτσι, λοιπόν, νομίζω ότι το παρόν νομοσχέδιο φέρνει καθαρές σχέσεις, όσον αφορά την επιχειρηματικότητα, όσον αφορά την αγορά και όσον αφορά τον κοινωνικό ρόλο και –γιατί όχι- κατά την Ε.Ρ.Τ. την οποία δημόσια παρέμβαση με το δημόσιο χαρακτήρα της δημοσίας τηλεόρασης. Είναι ξεκάθαρες οι σχέσεις. Εάν δε, όλοι μαζί προστρέχαμε σε αυτόν το διάλογο, νομίζω ότι θα φέρναμε ένα καλύτερο αποτέλεσμα.

Συνεπώς νομίζω ότι μένουν να συζητηθούν για το μέλλον κάποια θέματα, τα οποία πιστεύω ότι τα προδιαγράφει, τα προσδιορίζει το παρόν νομοσχέδιο. Παραδείγματος χάριν, μπορούμε να συζητήσουμε για τον αριθμό των εργαζομένων αλλά χωρίς λαϊκισμούς, αγαπητοί συνάδελφοι.

Η είμαστε υπέρ των εργαζομένων με όλα τους τα κεκτημένα δικαιώματα, ασφαλιστικά και μισθοδοτικά, ή είμαστε υπέρ της απασχόλησης ή είμαστε υπέρ της δεικνολογίας και της σωστής λειτουργίας των μέσων ενημέρωσης. Όχι, λοιπόν, στις κραυγές λαϊκισμού ότι είναι πολλοί οι εργαζόμενοι που προβλέπονται. Αν είναι πολλοί, να ακουστεί μια πρόταση, πόσοι έπρεπε να είναι και να το συζητήσουμε, με όλα τα δικαιώματα που προβλέπει η εργατική νομοθεσία.

Μένουν κάποια ζητήματα συζήτησης, όπως η ψηφιακή δικτύωση των περιφερειακών σταθμών, όπως οι συνεργασίες των περιφερειακών σταθμών που θα μπορούσαν να είναι περισσότερες της μιας ή των δύο, γιατί όχι; Είναι, όμως, θέματα τα οποία δεν τα άγγιξε κανένας συνάδελφος. Δεν μονοπωλώ εγώ τη γνώση και τη σοφία στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αλλά το μελέτησα, κάναμε τις προτάσεις μας –όσοι κάναμε- και ήρθε το

καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Πιστεύω, όμως, ότι ιστορικά φέρουμε βαρύτατη ευθύνη, γιατί δεν προστρέξαμε για το καλύτερο αποτέλεσμα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Κιλιτζίδη.

Ο κ. Νασιώκας έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Πρέπει να τηρείται ο χρόνος, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το ότι δεν τηρείται είναι προς όφελος των Βουλευτών, όπως ξέρετε. Δεν είναι προς όφελος του Προεδρείου. Το Προεδρείο θα είναι εδώ.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, τρέχει ο χρόνος μου και δεν μου δώσατε το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ορίστε, κύριε Νασιώκα, έχετε το λόγο.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε ήδη στην ψηφιακή εποχή. Το θέμα της πληροφόρησης, της πλουραλιστικής ενημέρωσης είναι συστατικό στοιχείο της δημοκρατίας πάντοτε και ιδιαίτερα στην εποχή μας. Η Κυβέρνηση με τη νομοθετική της πρωτοβουλία μάλλον βρίσκεται εκτός εποχής, κινείται πολύ πίσω από την εποχή μας και φαίνεται ότι δεν μπορεί να παρακολουθήσει τη νέα εποχή.

Το νομοθέτημα που συζητάμε σήμερα έχει ως στόχο να καλύψει ένα κενό που δημιούργησε η ίδια η Κυβέρνηση σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, το «βασικό μέτοχο» και τα πρόστιμα και, βεβαίως, φανερώνει τη θέληση της Κυβέρνησης να δημιουργήσει ένα νέο περιβάλλον στα μέσα ενημέρωσης, νομιμοποιώντας την υπάρχουσα κατάσταση, αλλά δημιουργώντας και ένα θολό περιβάλλον με ομηρεία μέσων, με επηρεασμό, με ασυδοσία κάποιων άλλων, με άλωση της δημόσιας τηλεόρασης.

Το νομοθέτημα αυτό, λοιπόν, το φέρνει η Κυβέρνηση σε μια χρονική στιγμή, ίσως λίγο πριν προκηρυχθούν εκλογές, αφού ζήτησε και πέτυχε παράταση των εργασιών της Βουλής περίπου δύο εβδομάδες. Και θυμόμαστε την ίδια την Κυβέρνηση –που το επικοινωνιακό θέμα την ενδιαφέρει πάρα πολύ- που περί είχε κρατήσει την Ολομέλεια της Βουλής όλο το καλοκαίρι, κύριε Πρόεδρε, για να ελεγχθεί το θέμα των εξοπλισμών.

Το τελικό αποτέλεσμα ποιο ήταν; Να λειτουργεί η Βουλή όλο το καλοκαίρι, χωρίς να έχει νομοθετικό έργο, αλλά να είναι εδώ οι πάντες, γιατί την Κυβέρνηση την ενδιέφερε το «φαίνεσθαι» και όχι το «είσθε».

Και ο επί της κυβερνητικής προπαγάνδας Υπουργός εισηγείται αυτό το νομοσχέδιο, αυτός που εισηγείται βεβαίως και τη βασική επικοινωνιακή γραμμή της Κυβέρνησης, που έχει σαν κύριο δόγμα, όπως είπα, ότι πάνω απ' όλα είναι το «φαίνεσθαι» και όχι το «είσθε», οι εντυπώσεις και όχι η ουσία, η αίσθηση της πραγματικότητας και όχι η πραγματικότητα.

Και βεβαίως, δυστυχώς, έχει γίνει και ένα βήμα επιπλέον αυτής της πολιτικής που ξεκίνησε ο κ. Ρουσόπουλος. Είναι η κατασυκοφάντηση του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Βέβαια, μετά τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετώπισε η Κυβέρνηση, έφτασε στο να λέει «όλοι ίδιοι είναι» και στο άθλιο δόγμα που λέει ότι: «Μπορεί να είμαστε και εμείς άθλιοι, αλλά και οι άλλοι άθλιοι είναι αθλιότεροι».

Με βάση, λοιπόν, αυτόν το λόγο η Κυβέρνηση των λόγων και όχι των έργων προσπαθεί να ρυθμίσει το θέμα των μέσων ενημέρωσης, η Κυβέρνηση που άλλα λέει και άλλα κάνει, που μιλάει υπέρ των πολλών και υπηρετεί τους λίγους, η Κυβέρνηση που ακόμα και το δράμα, το εθνικό έγκλημα της καταστροφής του εθνικού δρυμού της Πάρνηθας προσπαθεί να το αντιμετωπίσει μόνο επικοινωνιακά, η Κυβέρνηση που δεν βγήκε να πει ένα συγγνώμη, αφού η φωτιά για δύο μέρες έκαιγε στα Δερβενοχώρια, πέρασε στην Πάρνηθα και κανένας δεν αναλαμβάνει καμιά ευθύνη γι' αυτό.

Αυτή η Κυβέρνηση, λοιπόν, που ο λόγος της δεν έχει μεγάλη αξία –ίσως δεν έχει και η υπογραφή της- αφού ο Πρωθυπουργός υπέγραψε για τις ταυτότητες και έκτοτε λησμόνησε όλο εκείνο το θέμα και με την ευκαιρία αυτή να ευχηθώ και εγώ,

όπως και άλλοι συνάδελφοι, περαστικά στον Αρχιεπίσκοπο-φέρνει σήμερα το παρόν νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο που πρέπει, όπως είπα στην αρχή, να αντιμετωπίσει το θέμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης –και καλώς το κάνει– στην ουσία είναι ένα νομοσχέδιο σαν αυτό που ψηφίσατε πριν από τρία χρόνια εδώ για το «βασικό μέτοχο» και όπως λένε οι πολίτες δεν έχει «καμμία σχέση» ή «Μπαϊρακτάρης» ή «απόλυτη κωλοτούμπα».

Όμως δημιουργείται, δυστυχώς, ένα νέο περιβάλλον, που μπορεί να έχει και θετικές διατάξεις και να νομιμοποιεί μια υπάρχουσα κατάσταση. Δημιουργεί όμως και θολό περιβάλλον ομηρίας σε αρκετά μέσα ενημέρωσης, επηρεασμό της λειτουργίας τους ιδιαίτερα αυτήν την ευαίσθητη προεκλογική περίοδο και ασυδοσία σε κάποιους που μπορούν να έχουν τα πάντα. Κυρίως όμως ανοίγει μία επικίνδυνη οδός άλωσης του δημόσιου χαρακτήρα της Ε.Ρ.Τ., της δημόσιας τηλεόρασης, από ιδιωτικά συμφέροντα μέσω της ανώνυμης εταιρείας που δημιουργείτε.

Με άλλα λόγια είναι, βεβαίως, χωρίς αντίκρισμα, γιατί δεν πρόκειται να υλοποιηθεί, διότι στην ουσία έρχεται να ρυθμίσει την αναλογική τηλεόραση, όταν από το 2012 στην ουσία θα έχουμε μπει στην ψηφιακή μορφή της τηλεόρασης. Εκτός εάν αυτή η ρύθμιση που τώρα κάνετε, αφήνεται έμμεσα να μετεξελιχθεί σε άδειες –αν δοθούν ποτέ οι άδειες, γιατί οι άδειες δεν δίνονται, αφού δεν έχει γίνει ο χάρτης συχνотήτων– της ψηφιακής τηλεόρασης. Δηλαδή, με αυτήν τη ρύθμιση κλείνετε το μάτι σε όλους, κοιτάζοντας για αύριο –που δεν πρόκειται να το κάνετε– αλλά κυρίως για μεθαύριο ή για το μέλλον. Και αν αυτό θέλετε να το εκμεταλλευθείτε προεκλογικά, τότε είναι και επικίνδυνη η πολιτική σας, πέρα από το ότι δεν προσφέρει στο εθνικό συμφέρον.

Τι κάνετε, κύριε Υπουργέ; Στην ουσία έχετε πάρει απόφαση να στηρίξετε τα κεντρικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Ξέρετε ότι υπάρχουν έξι μεγάλα κανάλια. Μιλάτε για οκτώ και πιθανόν δέκα. Δηλαδή παίρνετε συχνότητες από την περιφέρεια και τις φέρνετε στο κέντρο. Αυτή είναι η πρώτη σας επιλογή, που είναι και εκκεντρική επιλογή σε κάθε σας πολιτική πράξη και παρέμβαση. Συγκεντρωτισμός και έλεγχος. Οι μεγάλοι και όχι οι μικροί.

Δεύτερον, με τη δική σας πολιτική θα είναι –αν οι εκτιμήσεις είναι σωστές– δώδεκα έως δεκαέξι περιφερειακά κανάλια. Και αν οι περιφέρειες της χώρας παραμείνουν ως έχουν, φαίνεται ότι θα υπάρχουν περιφέρειες που δεν θα έχουν κανένα περιφερειακό κανάλι, θα υπάρχουν περιφέρειες που θα έχουν ένα περιφερειακό κανάλι –δηλαδή απόλυτο μονοπώλιο– και θα υπάρχουν και περιφέρειες που θα έχουν πέραν του ενός περιφερειακά κανάλια.

Όμως και αυτά τα δημιουργείτε υπό έναν τρόπο, καθώς βάζετε, υποτίθεται, υψηλές προδιαγραφές –για παράδειγμα, υψηλές προδιαγραφές, όπως προσωπικό, εγγυητική επιστολή που και αυτή μένει στη διαπραγμάτευση του Υπουργού για τα περιφερειακά κανάλια– ενώ δεν λαμβάνετε καθόλου υπ’ όψιν το χρόνο λειτουργίας τους, την εμβέλειά τους, το έργο τους και τις επενδύσεις που έχουν κάνει όλα τα κανάλια μέχρι σήμερα.

Βεβαίως, παράλληλα, καταργείτε τα τοπικά κανάλια, τα νομαρχιακά κανάλια, τα μέσα ενημέρωσης δηλαδή του νομού, ανθρώπους δηλαδή που μπορούσαν με ειδικές προϋποθέσεις και κανόνες όχι μόνο να λειτουργήσουν, αλλά να δώσουν και ιδιαίτερη πληροφόρηση. Διότι στο σημείο αυτό, κύριε Υπουργέ, να σας πω ότι η δική μου αίσθηση είναι πως η ποιότητα λειτουργίας των περιφερειακών και τοπικών καναλιών γενικότερα είναι πολύ υψηλότερη από όσο είναι των κεντρικών, γιατί εκεί ακούγονται όλες οι φωνές και προβάλλονται πάρα πολλά και σημαντικά θέματα, όπως είναι η ιστορία, ο πολιτισμός, η κουλτούρα, τα τοπικά προβλήματα. Αυτά, λοιπόν, δεν τα βλέπουμε στα κεντρικά κανάλια. Δυστυχώς δεν τα βλέπουμε όσο πρέπει και στη δημόσια τηλεόραση.

Και θα ήθελα να κλείσω λέγοντας ότι είναι η ώρα όχι να ψηφίζουμε τέτοια νομοσχέδια προεκλογικά, αλλά να ανοίξουμε ένα διάλογο για την ψηφιακή τηλεόραση και ομόφωνα να την ψηφίζουμε για να λειτουργήσει, να μιλήσουμε δηλαδή για το αύριο

και να στηρίξουμε τα τοπικά μέσα.

Θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση, γιατί ακούγονται πάρα πολλά εδώ. Λένε, για παράδειγμα, πάρα πολλοί συνάδελφοι τι γίνεται, γιατί δεν δόθηκαν οι άδειες τόσα χρόνια, γιατί δεν λειτούργησε καλά η τηλεόραση, γιατί δεν υπάρχουν οι κανόνες ή –όπως λένε άλλοι– γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν το έκανε.

Να πούμε και κάτι που έχει σημασία. Η αρχή είναι το ήμισυ του παντός και, δυστυχώς, η δική μας τηλεόραση ξεκίνησε επί δικτατορίας. Οι άδειες δε των καναλιών της ιδιωτικής τηλεόρασης δόθηκαν την περίοδο του αμαρτωλού '89. Και ο τρόπος, λοιπόν, με τον οποίο δόθηκαν οι άδειες ήταν μία αμαρτία. Και φυσικά δεν διορθώθηκαν όλες οι αμαρτίες όλο αυτό το διάστημα, αλλά νομοτελειακά ήρθε τώρα η ώρα να μιλήσουμε για την ψηφιακή τηλεόραση. Δεν θα πρέπει, όμως, αυτοί που συνέβαλαν στο προπατορικό αμάρτημα να ρωτούν γιατί κάποιοι άλλοι δεν το διόρθωσαν. Εντάξει, ποτέ δεν είναι εύκολο να διορθώσεις απολύτως μια κατάσταση, αλλά είναι εύκολο να μην την κάνεις στραβά από την αρχή. Και η συγκυβέρνηση την έκανε στραβά από την αρχή.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Νασιώκα.

Το λόγο έχει ο κ. Λιάσκος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτήν εδώ τη χώρα μέχρι σήμερα, όπως όλοι έχουμε διαπιστώσει, για να κάνεις την πιο απλή δουλειά, χρειάζεσαι άδεια από την εφορία, χρειάζεται να κάνεις έναρξη επιτηδεύματος, χρειάζεσαι άδεια από την πολεοδομία, από την αστυνομία από τη διεύθυνση υγιεινής και από πάρα πολλές άλλες υπηρεσίες. Ακόμα-ακόμα κι αν έχεις και ένα καροτσάκι να πουλάς φιστίκια, πασατέμπο, λουκουμάδες και το μαλλί της γριάς, χρειάζεται να περάσεις απ' όλους αυτούς και ταυτόχρονα να σου δώσει και συγκεκριμένο χώρο ο δήμος όπου θα το κάνεις αυτό, έτσι ώστε να μπορείς περιστασιακά στο πανηγύρι του χωριού να πουλήσεις τα εμπορεύματά σου.

Μέσα στο ραδιοτηλεοπτικό τοπίο, όπως το βιώσαμε μέχρι σήμερα, όποιος προλάβαινε να αρπάξει ένα μικρόφωνο, είχε τη δυνατότητα να κρίνει τους πάντες κατά το δοκούν, μηδέποτε κρινόμενος ο ίδιος. Αυτή ήταν η κατάσταση και την έχουμε βιώσει όλοι όσοι ασχολούμεθα με την πολιτική και πολλές φορές έχουμε υποστεί τις συνέπειες αυτής της κατάστασης, και θα έλεγα γενικότερα στην πολιτική ζωή της χώρας.

Το τοπίο σήμερα είναι άναρχο, κάτι που είναι σαφέστατο. Με το ν. 3051 οι άδειες καταργήθηκαν ή έληξε η ισχύ τους ή ακυρώθηκαν. Τι έπρεπε να γίνει, λοιπόν; Δεν έπρεπε επιτέλους σ' αυτό το άναρχο τοπίο των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας να μπει μια τάξη; Δεν έπρεπε να υπάρξουν όροι δόμησης; Δεν έπρεπε ο καθένας να γνωρίζει όρους και κανονισμούς εκ των προτέρων, προκειμένου να επιχειρεί σ' αυτόν το χώρο; Και, επιτέλους, δεν πρέπει όλη αυτή η υπόθεση, που όλους μας απασχολεί και όλοι την εντοπίζουμε, να έχει μια διευθέτηση; Όλα αυτά είναι ερωτηματικά στα οποία καλώς ή κακώς ως πολιτικοί καλούμεθα να απαντήσουμε.

Και βέβαια εδώ έχουμε ένα νομοθέτημα το οποίο εισάγει για πρώτη φορά την έννοια της συγκέντρωσης και του ελέγχου στην αγορά των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας. Επίσης, ρυθμίζει το ιδιοκτησιακό καθεστώς των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, προκειμένου να αποφευχθεί ανάμιξη άλλων προσώπων και να είναι διαφανής η συμμετοχή σ' αυτές τις επιχειρήσεις.

Επίσης, εισάγεται ο έλεγχος των μέσων χρηματοδότησης και της διαφάνειας των μέσων, σε σχέση με τα αδικήματα της απάτης, της δωροδοκίας, της συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση και νομιμοποίησης των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

Επιπλέον, εκδίδονται νέοι χάρτες συχνотήτων ανά γεωγραφική περιοχή, πράγμα το οποίο είναι επιτακτική ανάγκη και απαραίτητο να γίνει. Όλη η διαδικασία αδειοδότησης περιγράφεται στο νόμο, προκειμένου να μην απαιτείται η έκδοση άλλων κανονιστικών πράξεων που οδηγούν σε καθυστέρηση της αδειοδότησης ή, αν θέλετε, είναι στο χέρι του εκάστοτε Υπουργού, γιατί μέχρι σήμερα έτσι ήταν το σύστημα. Δεν υπήρχε στο νομοσχέ-

διο η σαφής οριοθέτηση που πρέπει να υπάρχει για να εκδώσει κάποιος την άδεια ενός μέσου. Αυτό και μόνο κάνει το νομοθέτημα διαφανές και σαφέστατο.

Οι τεχνικές προδιαγραφές καθορίζονται από την ίδια την προκήρυξη και είναι υποχρεωτικές για όλους τους υποψήφιους. Και βέβαια όλα τα κριτήρια ισχύουν από τη δημοσίευση του νόμου, έτσι ώστε όλοι οι υποψήφιοι να τίθενται σε μια ενιαία βάση ισότητας.

Αυτά τα στοιχεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι στοιχεία του νομοσχεδίου, που είναι άκρως ποιοτικά και οφείλουμε να το αναγνωρίσουμε. Οφείλουμε να βλέπουμε τα ποιοτικά στοιχεία του νομοσχεδίου. Από εκεί και πέρα, βέβαια, μέχρι σήμερα δεν υπήρχε αντίστοιχη προσέγγιση και κατά συνέπεια δεν διασφαλιζόταν η ποιότητα της πολιτικής με την απελευθέρωση των μέσων.

Κάποτε μιλούσαμε για ελεύθερο ραδιόφωνο και ελεύθερη τηλεόραση, κύριε Υπουργέ. Και βέβαια σε αυτήν τη φάση μόνο για «ασύδοτο» μπορούμε να μιλάμε. Θα έλεγα ότι η σύγκριση της δημόσιας τηλεόρασης με τα ιδιωτικά κανάλια καταδεικνύει ότι εδώ, επιτέλους, θα πρέπει να μπουν και άλλοι προβληματισμοί! Δεν είχαν μπει μέχρι τώρα όροι και κανονισμοί, αλλά με την προηγούμενη νομοθεσία, όπως είπα και πριν, τα πάντα παραπέμπονταν σε υπουργικές αποφάσεις.

Μέσα σε αυτό το τοπίο ήθελα να θέσω το ζήτημα των επαγγελματιών μέσων, τα οποία, όπως και να το κάνουμε, αυτήν τη στιγμή έχουν εμπεδωθεί με τον τρόπο που λειτουργήσαν στη συνέχιση των τοπικών κοινωνιών στις εκλογικές μας περιφέρειες. Αυτά τα μέσα, τα οποία δίνουν πολύ περισσότερο τη δυνατότητα της έκφρασης και δεν εντοχίζονται στη σιωπή πολιτικούς οι οποίοι δεν έχουν δυνατότητες να εκπέμψουν σε μεγάλα μέσα ενημέρωσης, θα πρέπει, κύριε Υπουργέ, να τα δούμε με μια ιδιαίτερη βαρύτητα. Και βέβαια και σε ό,τι αφορά το κομμάτι του προσωπικού και σε ό,τι αφορά το κομμάτι της αδειοδότησης είδατε πάρα πολλά σημεία στο νομοσχέδιο και θα σας καλέσω ακόμη περισσότερο να ευκολύνουμε τη λειτουργία τους. Πιστεύω ότι το αντιλαμβάνεστε και εσείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το κομμάτι του νομοσχεδίου που έθιξα ή αυτό το νομοθέτημα –αν θέλετε– καθορίζει όρους και προϋποθέσεις. Εκείνο, όμως, που εγώ θα ήθελα να θέσω στη Βουλή, συμφωνώντας με αρκετούς συναδέλφους που μίλησαν προηγουμένως για τις διαχειριστικές αρχές, είναι οι όροι και οι προϋποθέσεις της ενημέρωσης. Όροι και προϋποθέσεις που συναρτώνται με την ποιότητα της δημοκρατίας μας, η οποία, δυστυχώς, μεταβάλλεται σε τηλεοπτική δημοκρατία, με αποτέλεσμα πολλές φορές τη στρέβλωση της πολιτικής εικόνας, τη μονοκομματική –θα έλεγα– πολιτική είδηση, η οποία κυριαρχεί για δέκα, δεκαπέντε, είκοσι μέρες και είναι εκτός της πολιτικής ζωής του τόπου. Δηλαδή είναι επιλογή όχι –αν θέλετε– του πολιτικού ή του λαού αλλά είναι επιλογή κάποιων άλλων. Και, βέβαια, αυτή η στρέβλωση φθάνει σε επιλογές με εξωθεσμικά κριτήρια.

Πρέπει να μας προβληματίσει ότι σήμερα δεν υπάρχουν πολιτικές εκπομπές στα τηλεοπτικά κανάλια ή ότι όσες απέμειναν έχουν εξαιρετικά χαμηλή τηλεθέαση. Και βέβαια πρέπει να μας προβληματίσει ότι αν δεν είσαι αρεστός ή δεν ενσωματώνεσαι σε κάποιες παραμέτρους αυτής της κατάστασης ή εντοχίζεσαι στη σιωπή ή –το χειρότερο– βάλλεσαι, χωρίς να ακούγεται καν η φωνή σου.

Αυτά είναι στοιχεία, επειδή ακούστηκαν από την Αντιπολίτευση φωνές για «πολιτική ανακαίνιση» του συστήματος, που πρέπει να προβληματίζουν όλους μας και να μας δώσουν τη διάσταση της ποιότητας της δημοκρατίας που έχουμε σήμερα. Διαφορετικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική ζωή της χώρας θα καταρρακωθεί και, βέβαια, άλλοι θα επιλέγουν και όχι αυτοί που ο ελληνικός λαός έστειλε να τον εκπροσωπούν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Λιάσκο.

Υπενθυμίζω ότι στις 12.30' θα αρχίσει η ονομαστική ψηφοφορία.

Το λόγο έχει ο κ. Ρόβλιας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολούθησα χθες ορισμένους συναδέλφους να επιτίθενται προσωπικά στο Γενικό Διευθυντή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γιάννη Παπακωνσταντίνου. Παρέλαβαν τη σκυτάλη από τον κύριο Πρωθυπουργό. Παρέλαβαν τη σκυτάλη σε μια πρωτοφανή και αξεπέραστη προσπάθεια αντιπερισπασμού.

Η λογική είναι απλή και γνωστή στην παράταξή σας: σενάρια σκανδαλογίας και σκηνικό λάσπης μόνο και μόνο για να αποδράσετε από τα δομημένα ομόλογα της ντροπής και από την τεράστια οικολογική καταστροφή της Πάρνηθας και του Πηλίου.

Για τις επικοινωνιακές σας ανάγκες και επειδή δεν μπορείτε να πλήξετε προσωπικά τον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., χτυπάτε τον κ. Γιάννη Παπακωνσταντίνου και μάλιστα, παρ' ό,τι η Κυβέρνησή σας η ίδια είναι αυτή που έχει εγκρίνει στη γενική συνέλευση στις 30 Ιουνίου 2005 τις διαχειριστικές πράξεις στο Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ό,τι και να κάνετε τώρα, ό,τι και να θυμηθείτε εκ των υστέρων, ό,τι και αν όψιμα ανασύρετε, δεν μπορείτε να συμψηφίσετε τη λεηλασία των ταμείων. Ένα οργανωμένο σχέδιο με στόχο τις περιουσίες των ταμείων δεν συμψηφίζεται με πυροτεχνήματα. Έχει την επίκαιρη πολιτική και ποινική αυτοτέλειά του. Όπως επίσης, μια οργανωμένη αμέλεια, που φέρνει οικολογική καταστροφή, δεν συμψηφίζεται με λάσπη και συκοφαντία. Θα ακολουθεί πάντα αυτήν την Κυβέρνηση, θα ακολουθεί πάντα την παράταξή σας.

Σε σχέση με το συζητούμενο νομοσχέδιο:

Θεωρώ ότι το μέρος του νομοσχεδίου που αφορά την αναλογική τηλεόραση, δεν έχει κανένα νόημα, είναι προσχηματικό. Η αναλογική τηλεόραση τελειώνει το 2012. Η ουσία βρίσκεται στην ψηφιακή τηλεόραση, το μέλλον βρίσκεται στην ψηφιακή εκπομπή. Το νομοσχέδιό σας στον τομέα αυτόν είναι περίπου ανύπαρκτο. Είναι προφανές ότι, είτε από άγνοια είτε από σκοπιμότητα, αδυνατείτε να αντιληφθείτε, να προσεγγίσετε και να ρυθμίσετε το ψηφιακό αύριο. Χάνετε έτσι, χάνει η χώρα εξαιτίας σας, μοναδική ευκαιρία να γίνει σωστή η μετάβαση στην ψηφιακή εποχή και να μην υπάρχουν αποκλεισμένοι. Χάσατε πάνω από σαράντα μήνες. Επί σαράντα μήνες δεν κάνατε τίποτα για τα θέματα ψηφιακής ραδιοτηλεόρασης και μάλιστα, παρ' ό,τι παραλάβατε από την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έτοιμο νομοσχέδιο νόμου για την ψηφιακή ραδιοτηλεόραση. Αποτέλεσμα της ανεπάρκειας και της αδράνειάς σας ήταν η καταδίκη της χώρας μας από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Τώρα φέρνετε για ψήφιση όπως-όπως ένα ατελές και τριτοκοσμικό νομοσχέδιο, που το μόνο που θα καταφέρει θα είναι να δημιουργήσει ψηφιακό χάος. Θυμηθείτε αυτά που σας λέω τώρα, θυμηθείτε τα σε λίγο καιρό. Δεν υπάρχει σχέδιο για τη μετάβαση από την αναλογική στην ψηφιακή εκπομπή. Δεν υπάρχει κανένας σχεδιασμός για την ψηφιακή εκπομπή. Δεν υπάρχει καμμία μέριμνα για τη λήψη της ψηφιακής εκπομπής από όλους. Υπάρχει όμως μέριμνα για τη δημιουργία ολιγοπωλίων, υπάρχει μέριμνα για το κλείσιμο των τοπικών τηλεοπτικών σταθμών, υπάρχει μέριμνα για τη διαχείριση ενός θολού τοπίου για την πώληση ελπίδων, για την προώθηση εξυπηρέτησης και ρουσφετιών. Κλείνετε τους τοπικούς τηλεοπτικούς σταθμούς με τη δικαιολογία ότι χρειάζονται οι συχνότητές τους προκειμένου να υπάρχει πανελλαδική κάλυψη από τους σταθμούς εθνικής εμβέλειας.

Ο ισχυρισμός σας, κύριε Υπουργέ, είναι ανακριβής. Η ψηφιακή τεχνολογία δίνει τη δυνατότητα χρήσης τετραπλάσιου αριθμού συχνότητων από αυτή που παρέχει η αναλογική τηλεόραση. Οι συχνότητες τετραπλασιάζονται. Σήμερα οι σταθμοί πανελλαδικής εμβέλειας καλύπτουν σχεδόν το σύνολο της χώρας και ταυτόχρονα εκπέμπουν όλοι οι σταθμοί τοπικής εμβέλειας, αλλά και πολλοί παράνομοι. Με την ψηφιακή εκπομπή θα μπορούμε να έχουμε τον τετραπλάσιο αριθμό σταθμών εθνικής και τοπικής εμβέλειας. Δηλαδή, όχι απλώς χωράνε στο φάσμα ραδιοσυχνότητων όλοι οι τοπικοί σταθμοί αλλά περισσεύει και χώρος για πολλούς ακόμη.

Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω αν με ακούσατε και δεν ξέρω αν αυτά που σας λέω τα ξέρετε. Αν δεν τα ξέρετε, ρωτήστε να σας

τα πουν. Αν τα ξέρετε κι όμως αποκλείετε τους τοπικούς σταθμούς, διαπράττετε πολιτικό ολισθήμα. Το πολιτικό αυτό ολισθήμα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπόσχεται ότι θα το αποκαταστήσει. Επί σαράντα μήνες δεν καταφέρατε να χωροθετήσετε ούτε ένα κέντρο εκπομπής. Ούτε τη μελέτη για το κέντρο εκπομπών της Αττικής δεν καταφέρατε να ολοκληρώσετε. Πληροφορούμαι ότι τη μελέτη την εγκαταλείψατε στη μέση. Επί σαράντα μήνες δεν καταφέρατε να ολοκληρώσετε ούτε το χάρτη ψηφιακών συχνοτήτων, η σύνταξη του οποίου είχε ξεκινήσει από την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Για ποια λοιπόν ψηφιακή ραδιοτηλεόραση μιλάτε;

Ως Κυβέρνηση το μόνο που κάνατε στα ψηφιακά είναι να φέρετε ένα νομοσχέδιο γραμμένο στο πόδι, ένα ακόμη νομοσχέδιο εικονικής πραγματικότητας, εικονικών ρυθμίσεων και μηδενικής ουσίας.

Το νομοσχέδιό σας έχει, νομίζω, την πανευρωπαϊκή πρωτοτυπία να επιτρέπει να συντρέχουν στο ίδιο πρόσωπο οι ιδιότητες του παρόχου δικτύου, του παρόχου πολυπλεξίας και του παρόχου περιεχομένου, δηλαδή προγραμμάτων. Αυτό είναι ο ορισμός του μονοπωλίου ή του ολιγοπωλίου. Απορώ πώς το σκεφθήκατε. Δηλαδή κάποιος θα ελέγχει τον δίκτυο, θα ελέγχει την πολυπλεξία και μέσα απ' αυτά θα μεταδίδουν τις δικές τους εκπομπές και υποτίθεται ότι ισότιμα θα μεταδίδουν και τις εκπομπές άλλων. Είναι αστεία πράγματα αυτά. Αυτό, εάν δεν είναι τεχνολογική αφέλεια, είναι ψηφιακός κυνισμός.

Και τελειώνω με την παντελή έλλειψη μέριμνας του νομοσχεδίου για την απόκτηση ψηφιακού εξοπλισμού από τους οικονομικά ασθενέστερους. Η ψηφιακή τηλεόραση δεν είναι απλώς ένα εργαλείο διασκέδασης. Παρέχει παράλληλα απεριόριστες δυνατότητες εφαρμογών σε θέματα κοινωνίας της πληροφορίας, εφαρμογών υγείας, παιδείας, δημόσιας διοίκησης και πολλών άλλων. Όσοι δεν θα χρησιμοποιούν την ψηφιακή εκπομπή, αύριο θα μείνουν στο περιθώριο της κοινωνίας και των εξελίξεων. Οι οικονομικά ασθενέστεροι δεν είναι σε θέση να προμηθευτούν τον εξοπλισμό της ψηφιακής λήψης.

Σε όλα τα ευρωπαϊκά κοινοβούλια συζητάνε πώς θα ενισχυθούν αυτοί οι οικονομικά ασθενέστεροι για να μη μείνουν στο περιθώριο. Δεν φαίνεται να σας απασχολεί το θέμα, παρ' ότι το είχαμε συζητήσει ξανά. Και δεν φαίνεται να σας απασχολεί, διότι ουδόλως με παρακολουθείτε, κύριε Υπουργέ. Δεν σας ενδιαφέρουν προφανώς οι οικονομικά ασθενέστεροι και δεν σας ενδιαφέρει εάν θα μείνουν στο περιθώριο της ψηφιακής εποχής. Λυπάμαι, γιατί η χώρα μας χάνει μία μοναδική ευκαιρία. Αντί να ρυθμίσετε το ψηφιακό αύριο, φροντίζετε για διευθετήσεις και ισορροπίες. Αυτό αποδεικνύει ότι η Κυβέρνησή σας είναι μία αδύναμη, μία ασταθής και μία φοβισμένη Κυβέρνηση. Αλλά μην άγχεστε, οι εκλογές πλησιάζουν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Ρόβλια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διακόπτουμε τη συζήτησή μας για να διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργού Επικρατείας: «Συγκέντρωση και αδειοδότηση Επιχειρήσεων Μέσων Ενημέρωσης και άλλες διατάξεις».

Οι αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΝΑΙ».

Οι μη αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΟΧΙ».

Οι αρνούμενοι ψήφο λέγουν «ΠΑΡΩΝ».

Καλούνται επί του καταλόγου ο κ. Κωνσταντίνος Γκιουλέκας από τη Νέα Δημοκρατία και ο κ. Κωνσταντίνος Ρόβλιας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Παρακαλώ, κύριε Ρόβλια, όλη η Βουλή προσβλέπει σε σας. Ελάτε.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(Κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Υπάρχει συνάδελφος,

ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας κύριοι Βουλγαράκης, Παυλίδης, Χαλκίδης, Φωτιάδης, Κаланτζής, Αγγελής, Παπαδόπουλος, Νάκος, Τσαλίδης, Πάππας και η κ. Κаланτζάκου με επιστολές τους μας γνωστοποιούν ότι αδυνατούν να παρευρεθούν στη σημερινή συνεδρίαση και μας δηλώνουν ότι υπερψηφίζουν επί της αρχής το νομοσχέδιο.

Επίσης, ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Κωνσταντίνος Σημίτης με επιστολή του μας γνωστοποιεί ότι αδυνατεί να παρευρεθεί στη σημερινή συνεδρίαση και μας δηλώνει ότι καταψηφίζει επί της αρχής το νομοσχέδιο.

Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 254 Βουλευτές.

Υπέρ της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΝΑΙ», ψήφισαν 146 Βουλευτές.

Κατά της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΟΧΙ», ψήφισαν 108 Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

«ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ επί της αρχής

ΝΑΙ ΟΧΙ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Έβερτ Μιλτιάδης	-	
Σουφλιάς Γεώργιος	+	
Μπερνιδάκη- Άλντους Ελευθερία	+	
Ρουσόπουλος Θεόδωρος	+	
Βαληνάκης Ιωάννης	+	
Καρύδη Χρυσή	+	
Διαμαντοπούλου Άννα		+
Δαμανάκη Μαρία		+
Μάνος Στέφανος		-
Ανδρουλάκης Δημήτρης (Μίμης)		+
Κοσμιδής Σωκράτης		+
Βρεττού Αγάθη (Ρόζα)		+

Α' ΑΘΗΝΩΝ

Αβραμόπουλος Δημήτριος	+	
Βουλγαράκης Γεώργιος	-	
Αλογοσκούφης Γεώργιος	+	
Παυλόπουλος Προκόπιος	+	
Γιαννάκου Μαριέττα	+	
Μπενάκη-Ψαρούδα Άννα	+	
Κωνσταντάρης Δημήτριος	+	
Κουντουρά Έλενα	+	
Κοντού Μάρω	+	
Παπουτσής Χρήστος		-
Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)		-
Τσούρας Αθανάσιος		-
Ράπτη Αναστασία-Συλβάνα		+
Παπαντωνίου Ιωάννης (Γιάννος)		+
Αρσένης Γεράσιμος		+
Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)		+
Κωνσταντόπουλος Νικόλαος		+

Β' ΑΘΗΝΩΝ

Τζαννετάκης Τζαννής	+	
Μητσοτάκης Κυριάκος	+	
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)	-	
Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)	+	
Μείμαράκης Ευάγγελος - Βασίλειος	+	
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)	+	

Παπακώστα-Σιδηροπούλου Κατερίνα	+	Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)	+
Πολύδωρας Βύρων	+	Οικονόμου Βασίλειος	-
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης	+	Παπαηλίας Ηλίας	+
Γιακουμάτος Γεράσιμος	+	Λεβέντης Αθανάσιος	+
Λιάπης Μιχάλης - Γιώργος	+		
Βούλτεψη Σοφία	+	ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ	
Πετραλιά-Πάλλη Φάνη	+	Σπηλιωτόπουλος Σπήλιος	+
Ζαγορίτης Ελευθέριος (Λευτέρης)	+	Νικολόπουλος Νικόλαος	-
Σταθάκης Αριστοτέλης (Άρης)	+	Βασιλείου Θεόφιλος	+
Παπαθανασίου Γιάννης	+	Μπεκίρης Μιχαήλ	+
Κασσίμης Θεόδωρος	+	Βέρρας Μιλτιάδης	+
Ανδρεουλάκος Απόστολος	+	Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος	+
Καρράς Κώστας	+	Κατσιφάρας Απόστολος	+
Αποστολάκη Ελένη-Μαρία(Μιλένα)	+	Θωμά Μαρία	+
Λοβέρδος Ανδρέας	+	Κοσιώνης Παναγιώτης	-
Δημαράς Ιωάννης	+		
Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)	-	ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ	
Κακλαμάνης Απόστολος	+	Μπασιάκος Ευάγγελος	+
Ευθυμίου Πέτρος	+	Γιαννάκης Μιχαήλ	+
Παπαδόπουλος Αλέξανδρος (Αλέκος)	+	Ακριβάκης Αλέξανδρος	+
Χυτήρης Τηλέμαχος	+	Τόγιας Βασίλειος	+
Κουλούρης Κίμων	+		
Γείτονας Κωνσταντίνος	+	ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ	
Πρωτόπαπας Χρήστος	+	Φώλιας Χρήστος	+
Ανωμερίτης Γεώργιος	+		
Μπένος Σταύρος-Ιωάννης	+	ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ	
Κατσέλη Ελεονώρα (Νόρα)	+	Δαϊλάκης Σταύρος	+
Παπαϊωάννου Μιλτιάδης	+	Τζίμας Μαργαρίτης	+
Τζουμάκας Στέφανος	-	Αηδόνης Χρήστος	+
Γιαννόπουλος Αργύριος	+		
Παπαρήγα Αλεξάνδρα	-	ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	
Κολοζώφ Ορέστης	+	Παυλίδης Αριστοτέλης	-
Σκυλλάκος Αντώνιος	-	Καραμάριος Αναστάσιος	+
Αλαβάνος Αλέξανδρος	+	Χρύσης Βασίλειος	+
Κουβέλης Φώτιος-Φανούριος	+	Καΐσερλης Κωνσταντίνος	+
Δραγασάκης Ιωάννης	-	Παρασκευάς Ιωάννης	+
ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ		ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ	
Σαλμάς Μάριος	+	Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος	+
Καραγκούνης Ανδρέας	+	Κελέτσης Σταύρος	+
Αγγελόπουλος Νικόλαος	+	Φωτιάδης Απόστολος	+
Μαγγίνας Βασίλειος	-	Ντόλιος Γεώργιος	+
Κωστόπουλος Απόστολος	+		
Βερελής Χρήστος	+	ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ	
Μωραΐτης Αθανάσιος(Θάνας)	+	Λιάσκος Αναστάσιος	+
Μακρυπίδης Ανδρέας	-	Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)	+
		Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος	+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ		Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη	+
Μανώλης Ιωάννης	+	Παπαγεωργίου Γεώργιος	+
Παπαδημητρίου Ελισάβετ (Έλσα)	+	Πιπεργιάς Δημήτριος	-
Μανιάτης Ιωάννης	-		
		ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	
ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ		Τσιαμάκης Δημοσθένης	+
Τατούλης Πέτρος	+		
Λυκουρέντζος Ανδρέας	+	ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ	
Ρέππας Δημήτριος	+	Βαρβαρίγος Δημήτριος	+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ		ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ	
Καραμπίνας Κωνσταντίνος	+	Αδρακτάς Παναγιώτης	+
Παπαγεωργίου Γεώργιος	+	Κοντογιάννης Γεώργιος	+
Κολιοπάνος Θεόδωρος	+	Κανελλοπούλου Κρινιώ	+
		Κουτσούκος Γιάννης	+
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ		Αντωνάκοπουλος Παναγιώτης	+
Βλάχος Γεώργιος	+	Γεωργακόπουλος Δημήτριος	+
Μπούρας Αθανάσιος	+		
Δούκας Πέτρος	+	ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ	
Κατσιγιάννης Αθανάσιος	+	Χαλκίδης Μιχαήλ	-
Κατσίκης Θεόδωρος	-	Φωτιάδης Ηλίας	-
Σταύρου Απόστολος	+	Χρυσοχοΐδης Μιχαήλ	-
Πάγκαλος Θεόδωρος	+	Σιδηρόπουλος Αναστάσιος	-
Βρεττός Κωνσταντίνος (Ντίνος)	+		

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ				ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ			
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ	+			Κιλτίδης Κωνσταντίνος	+		
Δεικτάκης Γεώργιος	+			Τσιτουρίδης Σάββας	+		
Μπαντουβάς Κωνσταντίνος	+			Φλωρίδης Γεώργιος			+
Στρατάκης Εμμανουήλ		+		ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ			
Φραγκιαδουλάκης Μάνος		+		Τσιαρτσιώνης Νικόλαος	+		
Ματζαπετάκης Στυλιανός		+		Παπαδόπουλος Μιχάλης	-		
Κεγκέρογλου Βασίλειος		+		Κασαπίδης Γεώργιος	+		
Σκουλάς Ιωάννης		+		Λωτίδης Λάζαρος			+
ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ				Βλατής Ιωάννης			+
Μπέζας Αντώνιος	+			ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ			
Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ				Παπαληγούρας Αναστάσιος-Πέτρος	+		
Καραμανλής Κωνσταντίνος	-			Κόρκα-Κώνστα Αθηνά	+		
Γκιουλέκας Κωνσταντίνος	+			Μανωλάκης Άγγελος			+
Ιωαννίδης Ιωάννης	+			Χωρέμης Αναστάσιος			+
Ορφανός Γεώργιος	+			ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ			
Παπαθεμελής Στυλιανός- Άγγελος	-			Χωματάς Ιωάννης	+		
Ράπτη Ελένη	+			Μανούσου-Μπινοπούλου Αριάδνη	+		
Καλαφάτης Σταύρος	+			Ρήγας Παναγιώτης			-
Σπηλιόπουλος Αναστάσιος	+			ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ			
Παπανδρέου Γεώργιος		-		Σκανδαλάκης Παναγιώτης	+		
Καστανίδης Χαράλαμπος		+		Δαβάκης Αθανάσιος	+		
Βενιζέλος Ευάγγελος		+		Γρηγοράκος Λεωνίδα			+
Αράπογλου Χρυσή		+		ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ			
Τσοχατζόπουλος Απόστολος-Αθανάσιος		+		Ζώης Χρήστος	+		
Μαγκριώτης Ιωάννης		+		Χαρακόπουλος Μάξιμος	+		
Χουρμουζιάδης Γεώργιος		-		Γαρουφαλιάς Γεώργιος	+		
Ξηροτύρη-Αικατερινάρη Ασημίνα		+		Αγοραστός Κωνσταντίνος	+		
Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ				Έξαρχος Βασίλειος			+
Ρεγκούζας Αδάμ	+			Νασιώκας Έκτορας			+
Σαλαγκούδης Γεώργιος	+			Χατζημιχάλης Νικόλαος- Φώτιος			+
Καράογλου Θεόδωρος	+			Τσιόγκας Δημήτριος			-
Γαλαμάτης Δημήτριος	+			ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ			
Γερανίδης Βασίλειος		+		Πλακιωτάκης Ιωάννης	+		
Τσιόκας Θεοχάρης		+		Καρχιμάκης Μιχαήλ			+
Τζέκης Άγγελος		-		ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ			
ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ				Γιαννέλης - Θεοδοσιάδης Ιωάννης	+		
Καλογιάννης Σταύρος	+			Καλογήρου Χριστιάνα	+		
Τασούλας Κωνσταντίνος	+			Σκοπελίτης Σταύρος			-
Φούσας Αντώνιος	+			ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ			
Αργύρης Ευάγγελος		-		Βεργίνης Ξενοφών	+		
Παντούλας Μιχαήλ		+		ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ			
ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ				Νάκος Αθανάσιος	-		
Καλαντζής Γεώργιος	-			Μακρή Ζωή (Ζέττα)	+		
Χριστοφιλογιάννης Δημήτρης	+			Σούρλας Γεώργιος	+		
Τσακλίδης Ιωάννης		+		Ζήση Ροδούλα			+
Εμινίδης Σάββας		+		Γκατζής Νικόλαος			+
ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ				ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ			
Σιούφας Δημήτριος	+			Σαμπαζιώτης Δημήτριος	+		
Ταλιαδούρος Σπυρίδων	+			Καλαντζάκου Σοφία	-		
Τσιάρας Κωνσταντίνος	+			Λαμπρόπουλος Ιωάννης	+		
Ρόβλιας Κωνσταντίνος		+		Κουσελάς Δημήτριος			+
Σαλαγιάννης Νικόλαος		+		Κατσιλιέρης Πέτρος			+
ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ				ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ			
Αγγελής Ανέστης	-			Κοντός Αλέξανδρος	+		
Πετσάλνικος Φίλιππος		+		Τσαλίδης Φίλιππος	-		
ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ				Σγουρίδης Παναγιώτης			+
Γεωργιάδης Νικόλαος	+			Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ			
Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος	+			Μαντούβαλος Πέτρος	-		
Γκερέκου Αγγελική (Αντζελα)		-					
ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ							
Αλιβιζάτος Πέτρος -Παύλος	+						

Μιχαολιάκος Βασίλειος	+	
Καλός Γεώργιος	+	
Μελάς Παναγιώτης	+	
Σημίτης Κωνσταντίνος	-	
Παντελάκη Ελπίδα	+	
Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		
Νεράντζης Αναστάσιος	+	
Τραγάκης Ιωάννης	+	
Βασιλείου Γεώργιος	+	
Κουράκος Ιωάννης	+	
Νιώτης Γρηγόριος	+	
Λιντζέρης Δημήτριος	+	
Διαμαντίδης Ιωάννης	+	
Νικολαΐδου Βαρβάρα (Βέρα)	+	
ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ		
Καρασμάνης Γεώργιος	+	
Τζαμπζής Ιορδάνης (Δάνης)	+	
Φουντουκίδου-Θεοδωρίδου Παρθένα	+	
Τζάκρη Θεοδώρα	+	
ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ		
Κωνσταντόπουλος Γεώργιος	+	
Πολύζος Ευάγγελος	+	
Καρπούζας Αντώνιος	+	
Παπαγεωργίου Αθανάσιος	+	
ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ		
Τσαντούλας Δημήτριος	+	
Παπαχρήστος Ευάγγελος	+	
ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ		
Κεφαλογιάννης Ιωάννης	+	
Όθωνας Εμμανουήλ	+	
ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ		
Στυλιανίδης Ευριπίδης	+	
Αχμέτ Ιλχάν	-	
Μανωλιά Χρυσάνθη	+	
ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ		
Θαλασσινός Θαλασσινός	+	
ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ		
Χαϊτίδης Ευγένιος	+	
Λεονταρίδης Θεόφιλος	+	
Κόλλια - Τσαρουχά Μαρία	+	
Τσιπλάκης Κωνσταντίνος	+	
Καριπίδης Αναστάσιος	+	
Μουσιώνης Αριστείδης	+	
Μπόλαρης Μάρκος	+	
ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ		
Λέγκας Νικόλαος	+	
Σκρέκας Θεόδωρος	+	
Χατζηγάκης Σωτήριος	+	
Χαΐδος Χρήστος	+	
Μερεντίτη Αθανασία	+	
ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ		
Γιαννόπουλος Αθανάσιος	+	
Καλλιώρας Ηλίας	+	
Σταυρογιάννης Νικόλαος	+	
Αντωνίου Αντωνία (Τόνια)	+	
Παπαδήμας Λάμπρος	-	
ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ		
Κορτσάρης Νικόλαος	+	
Λιάνης Γεώργιος	+	

ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ		
Μπούγας Ιωάννης	+	
ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ		
Βαγιωνάς Γεώργιος	+	
Πάππας Βασίλειος	-	
Δριβελέγκας Ιωάννης	+	
ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ		
Μαρκογιαννάκης Χρήστος	+	
Νικηφοράκης Στυλιανός	+	
Χριστοδουλάκης Νικόλαος	+	
Σκουλάκης Εμμανουήλ	+	
ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ		
Πίττας Ιωάννης	+	
Τσουρή Ελπίδα	+	
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ: «ΝΑΙ»	146	
“ “ “ΟΧΙ”	108	
ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ	254	

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ**ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ »**

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργού Επικρατείας: «Συγκέντρωση και αδειοδότηση Επιχειρήσεων Μέσων Ενημέρωσης και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Επανερχόμαστε στη συζήτηση του νομοσχεδίου.

Ο κ. Τζουμάκας έχει το λόγο. Απών. Διαγράφεται.

Ο κ. Αντωνακόπουλος έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι η σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης αποδεικνύει περίτρανα ότι αυτή η Κυβέρνηση συστηματικά και κατ' εξακολούθηση έχει εξαπατήσει τον Έλληνα πολίτη.

Προεκλογικά είχαμε δει όλους τους Υπουργούς που σήμερα ψήφισαν «ΝΑΙ» σε αυτό το νομοσχέδιο, να επιδίδονται σε λεονταρισμούς κατά της ισχύος των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Μάλιστα και μετεκλογικά συνεχίστηκε η ίδια παράσταση, με κορυφαίο τον ίδιο τον Πρωθυπουργό να χρησιμοποιεί και πεζοδρομιακές εκφράσεις για τους ιδιοκτήτες των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Σήμερα βλέπουμε εδώ ουσιαστικά η Κυβέρνηση να επιδιώκεται σε μία κυβίστηση πολιτική και να μας φέρνει ένα σχέδιο νόμου, το οποίο κινείται ακριβώς στην αντίθετη κατεύθυνση με αυτά που έλεγε προεκλογικά.

Με αυτό το νομοσχέδιο διαφωνεί κάθεται η ελληνική περιφέρεια και οι μικροί αυτού του χώρου. Για άλλη μία φορά αποδεικνύεται ότι η Κυβέρνηση είναι με τα μεγάλα συμφέροντα. Είναι με το αθηνοκεντρικό κράτος. Είναι η Κυβέρνηση η οποία έχει ανάγκη αυτή τη στιγμή τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Είναι η Κυβέρνηση της εικονικής πραγματικότητας, η οποία σαφώς και τροφοδοτεί την τηλεοπτική δημοκρατία, γιατί μέσα από μία πλασματική εικονική πραγματικότητα μπορεί να ελπίζει η Κυβέρνηση. Η καθημερινότητα του πολίτη και η βιωματική σχέση με την πραγματικότητα που έχει, έχουν οδηγήσει την Κυβέρνηση εδώ και καιρό στην αντιπολίτευση. Απομένει η διεκπεραίωση των εκλογών για να καταγραφεί.

Δυστυχώς, το τελευταίο χρονικό διάστημα έχουμε γίνει θεατές λόγων και ακροατές έργων. Αυτό είναι το χαρακτηριστικό της διακυβέρνησης. Κορυφαίο παράδειγμα η μεγάλη τραγωδία της Πάρνηθας, όπου επιμένει αυτή η Κυβέρνηση στην πεπατημένη της εικονικής πραγματικότητας να ομιλεί για σχετικές επιτυχίες. Έχει ξεπεράσει πλέον κάθε έννοια λογικής αυτή η πρακτική.

Αλλά εάν μπει κάποιος στο περιεχόμενο του νομοσχεδίου, μπορεί πολύ εύκολα να βρει τα επιχειρήματα γιατί δεν πρέπει αυτό το νομοσχέδιο να ψηφιστεί. Μοιράζονται συχνότητες. Υπάρχει χάρτης αυτών των συχνότητων; Ομιλείτε για γεωγραφική περιφέρεια. Ποια είναι αυτή η γεωγραφική περιφέρεια;

Πόσες άδειες θα υπάρχουν σε κάθε περιφέρεια;

Θέλετε έτσι, στα τυφλά να ψηφιστεί ένα νομοσχέδιο, για να ελέγξετε απόλυτα, σε προεκλογικό χρόνο, τη λειτουργία των περιφερειακών μέσων ενημέρωσης.

Και νομίζετε ότι θα σας αφήσουν έτσι η ελληνική περιφέρεια και τα μέσα ενημέρωσης που λειτουργούν εκεί; Ήδη σήμερα σε όλα τα ραδιόφωνα, τα περιφερειακά, τα τοπικά, παίζουν τα σποτ των δηλώσεών σας, σε αντίστοιχη νομοθετική πρωτοβουλία του ΠΑ.ΣΟ.Κ., πριν τις εκλογές του 2004, οι ίδιοι άνθρωποι που έλεγαν αντίθετα απόλυτα με αυτά που λέτε σήμερα. Αυτή, λοιπόν, είναι αντιπολίτευση; Αυτοί οι μικροί ιδιοκτήτες είναι αντιπολίτευση; Καθοδηγούνται από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Γιατί βεβαίως, ότι δεν σας συμφέρει, βάζετε μπροστά έναν ακυρωτικό χαρακτήρισμό ότι είναι αντιπολίτευση.

Παράλληλα, δεν ξεκαθαρίζετε τι συμβαίνει με τις άδειες νομαρχιακού ή περιφερειακού επιπέδου. Θεωρείτε ότι οι σταθμοί νομαρχιακής εμβέλειας είναι άχρηστοι; Σε μια εποχή, όπου η επικοινωνία είναι μια δύναμη παραγωγής πολιτισμού και αναπαραγωγής και προβολής πολιτισμού και τοπικών ιδιαιτεροτήτων, εσείς θέλετε να φιμώσετε, να ακυρώσετε αυτές τις διαφορετικότητες; Πού θέλετε να μας πάτε; Σε μια κοινωνία μαζοπόλεων, σε μια κοινωνία πλήρους ομογενοποίησης και άχρωμης; Σε μια κοινωνία χωρίς ταυτότητα; Βεβαίως είστε ο πολιτικός χώρος που εκφράζει αυτή την παγκοσμιοποίηση μόνο στην οικονομία, καταπατώντας κάθε έννοια διαφορετικότητας ανθρώπων και πολιτισμών. Είστε τουλάχιστον σ' αυτό συνεπείς με τις ιδεολογικές σας αρχές;

Όμως, πηγαίνοντας την υλοποίηση αυτού του νομοσχεδίου, αυτό που κάνετε, είναι, να εκχωρείτε και τον πολιτικό έλεγχο σε όλη τη χώρα σε συγκεκριμένα κέντρα. Και δυστυχώς, δεν ανησυχείτε από τη μη δημοκρατική νομιμοποίηση αυτής της εξουσίας των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Δυστυχώς, μπορεί να υπάρχουν βεβαίως και θεωρητικές διακηρύξεις, εναντίον αυτής της υπερδύναμης, αλλά οι κοινωνικές πρακτικές και οι πολιτικές πρακτικές πολλών και από εδώ μέσα, δυστυχώς ενισχύουν αυτή την υπερδύναμη. Και τελικά, θα καταφέρουμε ο πολίτης που θέλει να εκφραστεί, μέσω της δημοκρατίας, απλά να είναι ένας θεατής σε ένα κακόγούστο έργο που θα το παίζουν στην τηλεοπτική δημοκρατία κάποιοι συγκεκριμένοι, γιατί έχουν συγκεκριμένα συμφέροντα.

Βεβαίως επιλέξατε αυτό το timing, αυτήν τη στιγμή, να φέρετε το νομοσχέδιο, γιατί; Διότι εκβιάζοντας -όπως κάνει η παράταξή σας πάντα που δεν θέλει να κυβερνά με το σεβασμό των πολιτών, αλλά θέλει να κυβερνάει είτε ερχόμενη σε συναλλαγή με κάποιους πολίτες ή συμφέροντα είτε εκφοβίζοντας, γιατί ποτέ δεν θέλατε τον πολίτη συμμετοχό, ποτέ δεν θέλατε την περιφέρεια συμμετοχή, ποτέ δεν θέλατε την ελευθερία στον διάλογο- φέρντε αυτό το νομοσχέδιο για να εκφοβίσετε σε αυτό το χρονικό διάστημα όλους όσους κατέχουν μέσα ενημέρωσης κεντρικά και περιφερειακά, Αθήνα και επαρχία, νομίζοντας ότι έτσι θα παίξουν το πολιτικό σας παιχνίδι. Να ξέρετε ότι με τον κακό παίκτη, με αυτόν που χάνει, δεν παίζει κανένας. Είστε ο παίκτης της ήττας και αυτή η ήττα βεβαίως είναι διαφαινόμενη. Σας έχει οδηγήσει σε πανικό και το μόνο που κάνετε πλέον, ως Κυβέρνηση, με κορυφαίο τον Πρωθυπουργό σας, είναι, να πετάτε λάσπη από εδώ και από εκεί. Όμως, όπως λέει και ο λαός, στις καθαρές επιφάνειες δεν κολλάει λάσπη και πολύ γρήγορα η λάσπη θα είναι στην αυλή σας, γιατί πράγματι αν ήρθατε στην Κυβέρνηση, με σημαία τον αγώνα κατά της διαφθοράς, σήμερα η διαφθορά είναι σημαία σας. Δεν υπάρχει πεδίο της πολιτικής και οικονομικής ζωής του τόπου που ελέγχεται από την Κυβέρνηση, που να μην υπάρχει εστία διαφθοράς. Έχουν κουραστεί οι εισαγγελείς, συνεχώς να κάνουν ανακρίσεις, έχουν κουραστεί τα μέσα ενημέρωσης, συνεχώς να αναδεικνύουν σκάνδαλα, έχουν κουραστεί οι Βουλευτές, συνεχώς να κάνουν επερωτήσεις και να αποδεικνύουν σκάνδαλα και εσείς κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε.

Φέρντε τη μεγάλη μεταρρύθμιση στο χώρο των μέσων ενημέρωσης, ενώ επί τρία χρόνια δεν είχατε αντιληφθεί αυτήν τη μεγάλη ευθύνη που έχετε, να φέρετε την υποτιθέμενη μεταρρύθμιση, αφού βεβαίως απειλήσατε να σκοτώσετε το τέρας της

διαπλοκής και της διαφθοράς, με τα μέσα ενημέρωσης, με τα καλαμάκια από τα σουβλάκια στο γνωστό σουβλατζίδικο. Απειλήσατε τότε προεκλογικά, σήμερα ωριμάσατε και έρχεστε και φέρνετε ένα σχέδιο νόμου, το οποίο χαρακτηρίζεται από το στραγγαλισμό της ελληνικής περιφέρειας και των μικρών. Δεν σας αφορά δηλαδή, σήμερα εσάς η ποιότητα λειτουργίας των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και κυρίως της ελληνικής τηλεόρασης, είστε ικανοποιημένοι και για αυτό θέλετε να μπάσετε περισσότερο την ιδιωτική οικονομία στην κρατική τηλεόραση, διότι η ιδιωτική τηλεόραση είναι από τις καλύτερες -από ό,τι λέτε- στον κόσμο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αν βάλλουμε τα ποιοτικά κριτήρια, βεβαίως είναι κριτήρια με όρους αγοράς, αλλά εσείς ευαγγελίζεστε την οικονομία της αγοράς ή την κοινωνία της αγοράς; Γιατί αυτή η τηλεόραση οδηγεί στην κοινωνία της αγοράς, όταν ένα εκατομμύριο Έλληνες, με βάση την οικονομική σας πολιτική, δηλώνουν πρόθεση να παίξουν στα παιχνίδια του τηλεοπτικού τζόγου για να λύσουν τα οικονομικά τους προβλήματα, όταν ευτελίζεται η ανθρώπινη αξιοπρέπεια από εκπομπές, όταν υπάρχει εγκλημασιολογία εγκλημάτων, όταν παραβιάζονται τα δικαιώματα του παιδιού, τότε εσείς τι κάνετε; Δεν παρεμβαίνετε βεβαίως, γιατί στο δίλημμα πολιτισμός ή βαρβαρότητα, απαντάτε «ναι, βαρβαρότητα με οικονομία», ναι, βαρβαρότητα με πολιτικά οφέλη για την παράταξή σας και οικονομικά οφέλη για όλους τους κουμπάρους, τους συγγενείς πρώτου, δεύτερου και τρίτου βαθμού και πάει λέγοντας, διότι προφανώς αντί για επανίδρυση του κράτους, κάνετε μία εγκαθίδρυση μίας οικογενειοκρατίας, μία εγκαθίδρυση ενός στελεχιακού δυναμικού, το οποίο δείχνει συμπτώματα σήψης από την πρώτη μέρα, που τους βάλατε στο κράτος και βεβαίως έχουν να δείξουν τέτοια και σε σχέση με το χώρο ενημέρωσης, με την κρατική τηλεόραση και στη σχέση που έχουν με τα ιδιωτικά μέσα ενημέρωσης.

Βεβαίως, υπάρχουν και ανεξάρτητες αρχές, οι οποίες έχουν πολλή δουλειά να κάνουν. Περιέργως κάποιες αρχές δεν έχουν κάνει τη δουλειά τους. Υπάρχει ανεξάρτητη αρχή προστασίας προσωπικών δεδομένων, υπάρχει το ραδιοτηλεοπτικό συμβούλιο, η Επιτροπή Ανταγωνισμού, υπάρχει δικαιοσύνη, υπάρχει η Εκκλησία, η οποία προφανώς δεν συγκινείται από όλη αυτήν την καταβαράθρωση των ηθών που υπάρχει στην ελληνική ιδιωτική τηλεόραση. Γιατί δεν απαντάει κανείς λοιπόν; Διότι προφανώς φοβούνται αυτήν την υπερδύναμη της τηλεοπτικής δημοκρατίας. Και έρχεστε εσείς σήμερα να τους δώσετε και την τελευταία δυνατότητα που έχουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ε, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο μπορεί να το ψηφίσατε οριακά, αλλά σ' όλα τα μέσα ενημέρωσης στην Ελλάδα παίζουν οι δηλώσεις των Βουλευτών και των Υπουργών της Νέας Δημοκρατίας πριν το 2004 όπου σήμερα όλοι παρακολουθούν και θα παίζουν μέχρι τις εκλογές αυτές τις υποκριτικές δηλώσεις, για να αποδειχθεί για μία ακόμα φορά ότι όλη η διακυβέρνηση της χώρας, ήταν μία καλά στημένη θεατρική παράσταση, όπου βεβαίως δεν θα πάρει χειροκροτήματα στο τέλος και όπου βεβαίως μπορεί να έκοψε εισιτήρια, αλλά δεν θα πάρει ψήφους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριοι συνάδελφοι, είναι πολλοί εγγεγραμμένοι και θα παρακαλέσω να ολοκληρώσετε στο οκτάλεπτο.

Ο κ. Κασιφάρας έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Αγαπητέ Πρόεδρε, η Κυβέρνηση ουσιαστικά δεν φέρνει τίποτα παραπάνω από ένα νομοσχέδιο, που θα της υπηρετήσει τις προεκλογικές της ανάγκες, τις ανάγκες της για την παραμονή της στην εξουσία. Είναι κοντόφθαλμο, βαθιά υποκριτικό, γιατί δεν έχει τίποτα να υπερασπιστεί από αυτό που είχε πάρει ως λαϊκή εντολή και στις προηγούμενες εκλογές, αλλά και από αυτά που είχε δηλώσει μέσα

από τις προγραμματικές της δηλώσεις.

Είναι ένα νομοσχέδιο ψευδεπίγραφο, ουσιαστικά έρχεται να ρυθμίσει τόσο τη συγκέντρωση όσο και την αδειοδότηση και μέσα από το περιεχόμενο του νόμου κάνει ακριβώς τα αντίθετα πράγματα και βεβαίως είναι ένα νομοσχέδιο, που χειραγωγεί, ελέγχει και ουσιαστικά θέλει να διαπραγματευθεί με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και τους επιχειρηματίες. Υπηρετεί, βεβαίως, τις προεκλογικές ανάγκες, δεν υπηρετεί όμως τις ανάγκες της κοινωνίας, της ανάγκης του δημοκρατικού μας συστήματος, της ίδιας της δημοκρατίας, του πολιτισμού μας, της παιδείας, αλλά και της ίδιας της κοινωνίας, που έχει ανάγκη σήμερα από άλλου επιπέδου πληροφόρηση, μόρφωση και ψυχαγωγία.

Αγαπητέ κύριε Υπουργέ, μιλάτε για αδειοδότηση. Το ερώτημα είναι: μπορεί να υπάρχει αδειοδότηση χωρίς να υπάρχουν ουσιαστικά ή ρύθμιση και ο χάρτης των συχνοτήτων; Διαπραγματευτείτε κάνετε με τους επιχειρηματίες και έχετε φροντίσει, μέσα από τη συγκεκριμένη τακτική των προεδρικών διαταγμάτων και των υπουργικών αποφάσεων, να τους διαπραγματευτείτε μέχρι τις εκλογές.

Ουσιαστικά λέτε, εμείς έχουμε ανάγκη τα μέσα, να ξαναβρούμε στις εκλογές και διαμορφώνουμε τα πολιτικά βήματα και ταυτόχρονα τα σημεία ορόσημα, που θα μας δώσουν αυτό και την επόμενη μέρα δεν θα υλοποιήσετε τίποτα.

Κύριε Πρόεδρε, πράγματι σήμερα το τοπίο στα Μ.Μ.Ε., και κυρίως στα ψηφιακά είναι σαφώς άναρχο, χρειάζεται ρύθμιση, επιβάλλεται να υπάρχει ρύθμιση. Η Κυβέρνηση όμως τι κάνει; Αντί να ρυθμίσει τη δυναμική της τεχνολογίας, άρα να ρυθμίσει με βάση την ψηφιακή τεχνολογία, και κατά συνέπεια το ψηφιακό αύριο, ρυθμίζει το αναλογικό. Άρα είναι ένα νομοσχέδιο, που δεν αξιοποιεί αυτήν την δυναμική της τεχνολογίας και να εντάξει με ασφάλεια, με βιωσιμότητα τις οικονομικές μονάδες των Μ.Μ.Ε. στις ανάγκες των πολιτών, της κοινωνίας αλλά και της ίδιας της οικονομίας. Ουσιαστικά δεν είναι τίποτα παραπάνω από ένα νομοσχέδιο, που έρχεται να προσωποποιήσει και να νομιμοποιήσει το σημερινό άναρχο τοπίο όπως έχει διαμορφωθεί. Αυτό νομιμοποιεί και μόνο σε κεντρικό επίπεδο. Την περιφέρεια θέλει να την εξοντώσει, θέλει και αυτή να την υποτάξει σε μια αθηνοκεντρική λογική, δηλαδή στους ισχυρούς των Αθηνών γιατί δεν ελέγχεται, είναι πιο πολύπλευρη και δεν υπηρετεί πάντα τις συγκεκριμένες ανάγκες. Καταργεί ουσιαστικά τον έλεγχο μέσα από την έξυπνη κίνηση ότι εγώ θα πάω μέσα από την Επιτροπή Ανταγωνισμού, να ελέγξω την δεσποζούσα θέση. Και τι σημαίνει αυτό; Όποιος ξέρει καλά οικονομικά, σημαίνει να ελέγξει μόνο τους οικονομικούς όρους, μόνο τους δείκτες. Μα, το πρόβλημα σήμερα είναι μόνο αυτό, οι οικονομικοί δείκτες; Ή το πρόβλημα είναι ποιος έχει τον έλεγχο και τη δεσποζούσα θέση στην επιρροή, στην πληροφόρηση;

Σ' όλα αυτά τα ζητήματα ποιος απαντά; Ποια συγκεκριμένη ρύθμιση του νομοσχεδίου απαντά σ' αυτά τα ζητήματα, που καλείται να ρυθμίζει ένα τέτοιο νομοσχέδιο.

Κύριε Υπουργέ, ως οικονομική μονάδα μπορείτε να κάνετε αυτά τα οποία λέτε. Το άλλο όμως το οποίο καλείστε να κάνετε και αυτό που επιβάλλεται να κάνετε, αν θέλετε να ενισχύσουμε την δεοντολογία, αν θέλετε να έχουμε μεγαλύτερη διάχυση της πληροφόρησης, είναι να ενισχύσουμε την αντικειμενική πληροφόρηση και όχι τον έλεγχο της πληροφόρησης. Ουσιαστικά το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι γράμμα κενό ή καλύτερα υπηρετεί συγκεκριμένες σκοπιμότητες.

Οι τοπικοί σταθμοί, ουσιαστικά, καταργούνται. Και δεν είναι θέμα αν καταργείτε ένα σταθμό. Είναι θέμα ότι καταργείτε την αυτονομία και τις δυνατότητες ανάπτυξης στην περιφέρεια. Γνωρίζουμε όλοι μας ότι η δυναμική των μέσων στην περιφέρεια, είναι πρωτίστως μια συμβολή στην αναπτυξιακή διαδικασία της περιφέρειας, στο παραγόμενο πολιτισμό, στην τοπική κουλτούρα, στη διατήρηση και την ανάδειξη θεμάτων, που για τις τοπικές κοινωνίες έχουν τη δικιά τους αξία, την δικιά τους ιεράρχηση, τη δικιά τους συμβολή στις τοπικές ανάγκες. Εσείς μέσα από τη συγκεκριμένη πράξη και στην αδυναμία να ρυθμίσετε, ουσιαστικά καταργείτε και τους τοπικούς σταθμούς και βάζετε σ' ένα περίεργο έλεγχο τους περιφερειακούς. Βεβαίως τους πάτε στην ομηρία, σας θέλω όλους μέχρι τις εκλογές και

μετά ούτε σας είδα ούτε σας ξέρω, είμαι με τα άλλα συμφέροντα, τα συμφέροντα των Αθηνών και τα συγκεκριμένα συμφέροντα τα οποία ελέγχουν σήμερα το άναρχο τοπίο, καθώς επίσης δεν απελευθερώνεται το τοπίο. Ένα αντικειμενικό νομοθετικό πλαίσιο, θα έπρεπε να διαμορφώνει και σήμερα όρους στην κοινωνία προκειμένου να αναπτυχθεί ένα μέσο με κανόνες.

Άρα την κλείνετε. Αντί να ανοίξετε την αγορά, εσείς ουσιαστικά την κλείνετε. Αντί να απελευθερώσετε την αγορά, εσείς ουσιαστικά τη συρρικνώνετε.

Θέλω επίσης να θέσω, αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, το μεγάλο θέμα που αφορά τη μεθόδευση προς όφελος των ιδιωτών του κρατικού πλούτου της Ε.Π.Τ.. Η Κυβέρνηση ουσιαστικά παίρνει κινητή και ακίνητη περιουσία, τη μεταφέρει σε μία νέα δομή, σε μια νέα εταιρεία 49%-51% και μέσα απ' αυτό το παιχνίδι ουσιαστικά βάζει την ιδιωτική πρωτοβουλία. Θα μπορούσες να δεχθείς, να μπει ιδιωτική πρωτοβουλία, όχι σ' όλα αυτά τα επίπεδα και όχι με αυτήν την εκχώρηση των αρμοδιοτήτων. Ουσιαστικά σε λίγα χρόνια, το 2013 η Ε.Π.Τ. που πρέπει να είναι δημοσίου συμφέροντος, θα είναι θυγατρική της σημερινής θυγατρικής.

Νομίζω, αγαπητέ Πρόεδρε, ότι το νομοσχέδιο δεν προσθέτει τίποτα, δημιουργεί προβλήματα, υπονομεύει αυτό που πρέπει μελλοντικά να διασφαλίσουμε και ταυτόχρονα θα φέρει, κυρίως, στην επαρχία μεγάλη ανεργία στους δημοσιογράφους. Πρέπει να το κατανοήσετε αυτό. Εγώ προέρχομαι από την Αχαΐα, που έχει τουλάχιστον στο χώρο των τηλεοπτικών μέσων πέντε αξιόλογα τοπικά κανάλια με δυναμική εμβέλεια -δουλεύουν επαγγελματίες δημοσιογράφοι στο καθένα, πάνω από είκοσι και είκοσι πέντε δημοσιογράφοι και τεχνικοί- και τελικά οδηγείτε τους μεν δημοσιογράφους στην απόλυση, τους δε επιχειρηματίες που έχουν κάνει και σοβαρές επενδύσεις σε οικονομικό μαρσάκι. Βεβαίως έχουν και αυτοί τα προβλήματά τους όσον αφορά τα οικονομικά μεγέθη και τη βιωσιμότητά τους, αλλά αυτά τα έχουν εν τέλει και όλα τα μεγάλα κανάλια των Αθηνών.

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι το θέμα του περιφερειακού Τύπου, πρέπει να το ξαναδείτε. Δεν πρέπει να βάλετε ταφάκι στην περιφέρεια, στις δυνατότητες της περιφέρειας της περιφερειακής ανάπτυξης και ταυτόχρονα να φимώσετε και να χειραγωγήσετε μέσα, τα οποία ουσιαστικά συμβάλλουν στο πολιτικό μας σύστημα, στην τοπική ανάπτυξη, στον πολιτισμό, στην ψυχαγωγία και ενισχύουν τη δυναμική της περιφέρειας που συνεχώς χάνει έναντι των άλλων εξουσιών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Κατσιφάρα.

Το λόγο έχει ο κ. Όθωνας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και θα ζητήσω την κατανόηση του Προεδρείου, θέτοντας η ταπεινότητά μου ένα θέμα διαδικασίας, το οποίο εγώ τουλάχιστον και ως νέος Βουλευτής, δεν μπορώ να παρακολουθώ πλέον απαθής.

Κατατέθηκε από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, κύριε Πρόεδρε, όπως είναι γνωστό, πρόταση διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής του νομοσχεδίου χθες το βράδυ και σήμερα ξεκινήσαμε τη συζήτηση επί των άρθρων, προεξοφλώντας βάσει του εθιμικού δικαίου και της αρχής της δεδηλωμένης το αποτέλεσμα της ονομαστικής ψηφοφορίας, λέγοντας δηλαδή μ' αυτόν τον τρόπο στους πολίτες που μας παρακολουθούν -εγώ έτσι το εκλαμβάνω- ότι εδώ κάποια στιγμή, όταν θα μαζευόμαστε, πρόκειται να δοθεί μια προσυμφωνημένη παράσταση, πράγμα το οποίο απαξιώνει τον κοινοβουλευτισμό, πλήττει την αξιοπιστία συνολικά του πολιτικού συστήματος και νομίζω ότι δίνει λαβή για αυτά, που εμείς όλοι ως πολιτικό σύστημα, ακούμε από τα παράθυρα από αυτούς για τους οποίους θα συζητήσουμε παρακάτω. Μεταφέρω -νομίζω- έναν προβληματισμό και θα πρέπει ακόμη και σε πράγματα τα οποία εθιμικά δικάω έχουν γίνει πια αποδεκτά, να είμαστε περισσότερο προσεκτικοί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα πει πριν από ενάμιση χρόνο απ' αυτό το Βήμα ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Όθωνα, κάνετε μια παρατήρηση, η οποία έχει λογική βάση αναμφισβήτητα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ: Στη λογική βάση κινείται και ειδικά με πάρα πολύ καλή προαίρεση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όμως, πέρα και πάνω από τον Κανονισμό που αυτό ορίζει, μπορεί να αποφαινεται το Σώμα μετά από συμφωνία. Υπήρξε μια συμφωνία γι' αυτό. Συμφωνεί το σύνολο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ: Ναι, εγώ δεν αντιλέγω ότι αυτό είχε την ανοχή ή τη συνενοχή όλων των παρατάξεων. Δεν μέφομαι το Προεδρείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Γι' αυτό το λέω, έχετε δίκιο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ: Κάνω μια παρατήρηση επί του τρόπου, που διεξάγεται η κοινοβουλευτική διαδικασία με ευθύνη όλων μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν είναι το ορθόδοξο. Όταν όμως συμφωνούν οι παριστάμενοι, είναι το κυρίαρχο στοιχείο αυτό, για να παίρνονται αποφάσεις πέρα και πάνω από τον Κανονισμό.

Συνεχίστε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ: Μάλιστα.

Έλεγα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι είχα πει πριν ενάμιση περίπου χρόνο αυτό το Βήμα ότι η περιβόητη απειλή που εκτόξευσε ο κ. Καραμανλής προς τους «νταβατζήδες», όπως τους αποκάλεσε, δεν ήταν τελικά απειλή αλλά επρόκειτο για πρόσκληση σε γεύμα, όχι βέβαια στον «Μπαϊρακτάρη» αλλά σε δασώδεις ή και δυσώδεις κήπους των βορείων προαστίων.

Σήμερα, συζητώντας το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, νομίζω ότι αυτή μου η πρόβλεψη δικαιώνεται πλήρως. Σήμερα, ακόμα και όσοι καλοπροαίρετα είχαν διατυπώσει επιφυλάξεις σ' αυτήν την άποψη, διαφεύδονται ενώ όσοι διαβεβαίωναν για το αντίθετο, απλά εκτίθενται και εκτίθενται ολοκληρωτικά.

Το μενού, προφανώς, όλων αυτών των γευμάτων που επακολούθησαν της απειλής στον «Μπαϊρακτάρη», ήταν το περιεχόμενο του υπό συζήτηση νομοσχεδίου. Εκεί έγινε προφανώς η διαβούλευση και όχι με τους φορείς των μέσων ενημέρωσης, όπως θεσμικά είναι συγκροτημένοι, μια και όπως ακούσαμε στην επιτροπή, αρκετοί από αυτούς καταλόγισαν μια προσχηματικότητα στη διαδικασία συζήτησης και διαλόγου που προηγήθηκε.

Έτσι βρισκόμαστε σήμερα στην υλοποίηση της μίας και μόνης προεκλογικής δέσμευσης της Νέας Δημοκρατίας στο ακέραιο. Μόνο που δεν πρόκειται για μία προεκλογική δέσμευση του προσκηνίου, από όλες αυτές τις εκατοντάδες που Έλληνες πολίτες άκουσαν από τα προεκλογικά μπαλκόνια. Πρόκειται για μια υλοποίηση δέσμευσης του παρασκηνίου. Και σύρεται ο κ. Καραμανλής και η Κυβέρνησή του σ' ένα συμβιβασμό και σπεύδει να δηλώσει έμπρακτα υποταγή στα συστήματα εξουσίας. Είναι φανερό ότι τώρα που ξεγυμνώνεται ο βασιλιάς, τόσο έχει πιο πολλή ανάγκη τα φτιαξίδια της επικοινωνίας και επομένως του είναι απαραίτητα τα μέσα επικοινωνίας για την προώθησή της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν μια σειρά, αρκετοί θα έλεγα λόγοι που θα μπορούσε κάποιος να επικαλεσθεί, για να τεκμηριώσει την αγωνία του και επί της αρχής και επί των συγκεκριμένων ρυθμίσεων του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Θα περιορισθώ να αναφέρω μερικούς μόνο απ' αυτούς.

Ο πρώτος λόγος είναι ότι προφανώς αυτό το νομοσχέδιο δεν έχει καμμία άλλη φιλοδοξία, παρά να νομιμοποιήσει το χάος, την άναρχη κατάσταση, για την οποία υπάρχει μία διαχρονικότητα πολιτικών ευθυνών – κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει αυτό– έρχεται σήμερα η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης με μία λογική επιμελώς απλοϊκή, που λέει λίγο έως πολύ ότι αφού έτσι και αλλιώς τα πράγματα τα αφήσαμε να διαμορφωθούν έτσι, ας τους δώσουμε μία νομική επίφαση, μία νομική κάλυψη και ας αποδεχθούμε τα τετελεσμένα, που συντελέστηκαν από τη δυναμική της οικονομικής επιρροής συγκεκριμένων παραγόντων του τόπου, γύρω από το χώρο των μέσων ενημέρωσης.

Τακτοποιεί, λοιπόν, μια εκκρεμότητα, διευθετεί και επιδιαιτ-

τεύει σε οργανωμένα συμφέροντα του χώρου και εν τέλει προσωποποιεί τη συγκέντρωση, την κατοχή και τον έλεγχο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης σε συγκεκριμένα πρόσωπα. Περί αυτού πρόκειται.

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι επιμένει να φιλοδοξεί, να μοιράσει υποτίθεται αναλογικές άδειες, ενώ ζούμε ήδη στην εποχή της ψηφιακής τηλεόρασης.

Σ' ένα διεθνές και ευρωπαϊκό περιβάλλον που σε δύο ή το πολύ τρία χρόνια, η εκπομπή αναλογικών εκπομπών θα ανήκει οριστικά στο παρελθόν, εμείς συζητάμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο υπό μία σειρά προϋποθέσεων που ακόμα είναι άγνωστες (ο χάρτης συχνότητων, η έκδοση των σχετικών προεδρικών διαταγμάτων), «θα» δώσουμε άδειες εξαιτούς παρακαλώ διάρκειας στην αναλογική τηλεόραση, με δυνητική μάλιστα, προβλέπει το νομοσχέδιο, παράταση για άλλα έξι χρόνια.

Ενσωματώνουμε την κοινοτική Οδηγία 77/2002 και περιορίζουμε να συζητάμε για το χθες, αποφεύγοντας μέσα σ' ένα μικρό τμήμα του ογκωδέστατου νομοσχεδίου κάποιες θολές και αόριστε διαστάσεις, γι' αυτό που είναι το κυρίως στοιχείο του μέλλοντος. Και ούτε αυτό βέβαια, κατά την ταπεινή μου άποψη, αγαπητοί συνάδελφοι, γίνεται τυχαία.

Ο τρίτος λόγος είναι ότι το νομοσχέδιο, συνδέει μονοσήμαντα τον προσδιορισμό της δεσπόζουσας θέσης με τα διαφημιστικά έσοδα. Και μάλιστα, πού αναθέτει τον σχετικό έλεγχο για τον προσδιορισμό της δεσπόζουσας θέσης; Στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, στην επιτροπή δηλαδή εκείνη, που σε πρόσφατη κοινοβουλευτική μου ερώτηση, μου απαντήθηκε ότι με εβδομήντα υπαλλήλους προσπαθούν να διεκπεραιώσουν τετρακόσιες εκκρεμίες υποθέσεις, μερικές εκ των οποίων ανάγονται στο 1995. Σε μια επιτροπή, που στη λειτουργία της έχει παρουσιάσει πολλά σημαντικά προβλήματα, αναθέτουμε αυτόν τον κρίσιμο έλεγχο προσδιορισμού της δεσπόζουσας θέσης. Και αυτό είναι, κατά την άποψή μου, ένα ακόμη δώρο στους υποτιθέμενα ελεγχόμενους, διότι προφανώς δεν πρόκειται περί ελέγχου αλλά για άλλη μια προσχηματική επίκληση ελέγχου.

Ο τέταρτος λόγος, είναι νομίζω κι ένας από τους πιο βασικούς, η «προικοδότηση» δηλαδή των ίδιων, των συγκεκριμένων, υποψιάζομαι, επιχειρηματιών μέσω της θυγατρικής εταιρείας της «Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.», όπως προβλέπεται. Εδώ υπάρχει μια παγκόσμια πρωτοτυπία, στην οποία οφείλουμε να υποκλιθούμε, ένα περιέργο επιχειρηματικό deal, όπου το ελληνικό δημόσιο βάζει περιουσία, υποδομές, εκπαιδευμένο προσωπικό, τεχνογνωσία, εξοπλισμό, οι Έλληνες φορολογούμενοι μέσω του ανταποδοτικού τέλους 15% βάζουν τα λεφτά και οι επιχειρηματίες βάζουν τη λεβεντιά τους. Δεν απομένει και τίποτε άλλο να βάλουν σ' αυτό το deal, παρά μόνο την ομορφιά τους. Και αυτό προφανώς θα συνεισφέρουν, μια και δεν υπάρχει επιχειρηματικό ρίσκο, δεν υπάρχει ρίσκο επένδυσης κι είναι όλα τακτοποιημένα από το ελληνικό δημόσιο.

Υπάρχει, βέβαια, και ο έτερος λόγος της απειλής, κατά τη γνώμη μου, και όχι του κλεισίματος των τοπικών καναλιών. Πρόκειται προφανώς για μια προσπάθεια, να περιγραφεί ένα περιβάλλον ομηρείας και διαπραγμάτευσης μέχρι τις εκλογές. Γιατί η επίκληση προβλημάτων υπαρκτών και στο επίπεδο των τοπικών καναλιών, είτε με τοπικές μικροδιαπλοκές είτε με αντινομίες, δεν είναι κάτι άγνωστο. Όμως δεν μπορεί μια κυβέρνηση στα πολύ χειρότερα προβλήματα, να επιλέγει το δρόμο του συμβιβασμού και της υποταγής και στο μικρό τοπικό κανάλι, να ακολουθεί τη λογική «πονάει κεφάλι, κόβει κεφάλι». Εξάλλου, δεν νομίζω ότι είναι τυχαίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι όπως οι κύριοι Παπαμαρκάκης και Πρινιωτάκης μήνες πριν εκδοθούν τα ομόλογα, περιφέρονταν στα ταμεία από το φθινόπωρο του 2005 έτσι και κάποιοι γυαλιστεροί dealers, περιφέρονται στην ελληνική περιφέρεια και προσπαθούν να αγοράσουν τοπικά κανάλια, επιχειρήσεις και συχνότητες, ένα χρόνο πριν έρθει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Για όλους αυτούς τους λόγους αλλά κυρίως για την πολιτική αντίληψη της υποταγής στα συστήματα εξουσίας εκ μέρους του πολιτικού συστήματος, που εκπέμπει αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, την καταψηφίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με φανατισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Όθωνα.

Ο κ. Βαρβαρίος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, στην κοινοβουλευτική δημοκρατία, όπως προσδιορίζεται από το Σύνταγμά μας, υπάρχουν και λειτουργούν τρεις κατοχυρωμένες εξουσίες: η νομοθετική, η εκτελεστική και η δικαστική. Υπάρχει και η τέταρτη, η άτυπη εξουσία των μέσων ενημέρωσης, που υποτίθεται ότι στέκεται απέναντι στις τρεις αντικειμενικά και τις ελέγχει. Και είναι δομημένη, ανδρωμένη και πανίσχυρη και η πέμπτη εξουσία, η οικονομική, που βάζει χέρι σ' όλες τις άλλες. Δεν είναι τυχαίο ότι την τελευταία δεκαπενταετία έχει κυριαρχήσει στο τρέχον πολιτικό λεξιλόγιο μία λέξη, η λέξη «διαπλοκή». Και αυτή η λέξη προσδιορίζει τις υπόγειες σχέσεις μεταξύ οικονομικής εξουσίας, πολιτικής εξουσίας και μέσων ενημέρωσης κυρίως.

Το σημερινό νομοσχέδιο που αφορά τη λειτουργία των ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης και προσδιορίζει τους κανόνες για τη διαφάνεια στη λειτουργία τους και για την αντικειμενική και επί ίσοις όροις μετάδοση πληροφοριών, όπως προσδιορίζει και αναφέρει το άρθρο 15 του Συντάγματος, θα έπρεπε –πιστεύω– να αποτελέσει αντικείμενο ευρύτατου διαλόγου και ευρύτατης συναίνεσης για την απόφαση.

Όπως για το Σύνταγμα, για τις διατάξεις του Συντάγματος που καθορίζουν τη λειτουργία του πολιτεύματός μας, απαιτείται ευρύτατη συναίνεση, έτσι και για τη λειτουργία αυτής της τέταρτης άτυπης και πανίσχυρης εξουσίας των μέσων ενημέρωσης πιστεύω ότι θα έπρεπε να υπάρχει αυτή η ευρύτατη συναίνεση.

Αντ' αυτού τι βλέπουμε; Ούτε δημόσιος διάλογος έγινε, ούτε διάλογος –σχεδόν– μέσα στη Βουλή έγινε, ούτε δημοσιότητα υπάρχει γι' αυτό το σημαντικότερο νομοσχέδιο, κατά την άποψή μου, στη λειτουργία της παρούσας Βουλής. Σιωπή, σιγή ιχθύος. Δεν υπάρχει μια κουβέντα στις εφημερίδες. Δεν υπάρχει μια αναφορά στα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης. Τόσο ασήμαντο είναι αυτό το νομοσχέδιο, που προσδιορίζει τους κανόνες λειτουργίας των μέσων ενημέρωσης που έχουν μια καθοριστική θέση στη λειτουργία του δημοκρατικού μας πολιτεύματος;

Μπορεί να βγάλει ο καθένας τα συμπεράσματά του. Είμαι νέος Βουλευτής, οι εμπειρίες μου είναι μικρές, αλλά ετούτη η εμπειρία ήταν η συγκλονιστικότερη για τον τρόπο που έγινε η συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην επιτροπή όταν ξεκίνησε η συζήτηση, άκουσα έναν από τους εκπροσώπους των φορέων που κλήθηκαν, τον κ. Κωστόπουλο που εκπροσωπούσε τους ιδιοκτήτες ραδιοφωνικών σταθμών. Έδωσε, λοιπόν, ένα στοιχείο ότι οι τηλεοράσεις έχουν ένα έλλειμμα ετησίως 70.000.000 ευρώ, τα δε ραδιόφωνα 40.000.000 ευρώ.

Δεν αντικρούστηκε το επιχείρημα. Δεν μπορώ να ελέγξω την πληροφορία, αλλά απάντηση δεν πήρε. Το θεωρώ, λοιπόν, ως δεδομένο και θέτω το ερώτημα: Πώς είναι δυνατόν να λειτουργούν τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης μ' αυτό το τεράστιο έλλειμμα; Ούτε φανατικοί ραδιοερασιτέχνες να ήταν δεν θα δαπανούσαν τόσο κολοσσιαία ποσά για να εκπέμπουν!

Επομένως δεν μπορεί να τα δει κανένας ως επιχειρήσεις, αλλά υπάρχει κάποιο άλλο όφελος, το οποίο είναι κρυμμένο κάτω από το τραπέζι και υπάρχουν άλλα συμφέροντα, τα οποία υπηρετούνται.

Κύριε Υπουργέ, εκείνο που αποτελεί μείζον ζήτημα είναι η διαφάνεια στη λειτουργία των Μέσων Ενημέρωσης και η θέσπιση κανόνων που καθορίζουν αυτήν τη διαφάνεια. Εγώ σας ερωτώ: Τα οικονομικά μέσα των μέσων ενημέρωσης από πού ελέγχονται; Βάζετε ένα ζήτημα και προσδιορίζετε τη δεσπόζουσα θέση, η οποία κρίνεται από την Επιτροπή Ανταγωνισμού και δεν μπορεί να υπερβαίνει το 35% της αγοράς, σε σχέση με τη διαφήμιση που έχουν.

Η διαφήμιση, λοιπόν, είναι το μόνο φανερό οικονομικό τους έσοδο και από αυτό θα κρίνουμε τη δεσπόζουσα θέση; Υπάρχει διαφάνεια στον έλεγχο των οικονομικών τους και είμαστε τόσο

σίγουροι ότι δεν υπάρχουν άλλοι πόροι, με βάση τους οποίους λειτουργούν τα μέσα ενημέρωσης; Γιατί βεβαίως δεν είναι μόνο η διαφήμιση και το γνωρίζουμε όλοι.

Δεν υπάρχει διαφάνεια, δεν υπάρχει έλεγχος και δεν μπορεί να κρίνεται μ' αυτόν τον τρόπο η δεσπόζουσα θέση από την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Δεν μπορεί δηλαδή η αγορά να ελέγξει τα Μέσα Ενημέρωσης, γιατί είναι πραγματικά ένας αγοραίος τρόπος, που δεν αρμόζει στη δημοκρατία μας και καθορίζεται με αυτόν τον τρόπο η ποιότητα, που θέλετε να της δώσετε.

Όμως εμείς την αρνούμαστε, γιατί τα μέσα ενημέρωσης θα έπρεπε πράγματι να είναι αντικειμενικά, θα έπρεπε πράγματι να είναι απέναντι από κάθε εξουσία και να την ελέγχουν και να εκφράζουν με τον άτυπο τρόπο την κοινή γνώμη, η οποία τους ακούει και ενημερώνεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο έχει δυο διατάξεις, οι οποίες θα έχουν άμεση εφαρμογή με την ψήφισή του. Η μια είναι η κατάργηση των τοπικών τηλεοπτικών σταθμών και η δεύτερη είναι η ιδιωτικοποίηση της Ε.Ρ.Τ.. Οι ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί έχουν ηλικία περίπου μιας δεκαπενταετίας παρουσίας και διάρκειας και σήμερα αποτελούν στοιχείο ταυτότητας των τοπικών κοινωνιών.

Με την κατάργησή τους, βεβαίως, βάζετε ένα φίμωτρο στην ενημέρωση, γιατί θέλετε να την ελέγξετε, γιατί παράγιναν πολλοί, γιατί δεν μπορεί να υπάρχει έλεγχος, γιατί δεν ξέρετε τι θα σας βγει και καθορίσατε μ' αυτό το νομοσχέδιο τους όρους λειτουργίας των μέσων ενημέρωσης και της πληροφόρησης, για να υπάρχει χειραγώγηση, για να υπάρχει κεντρικός έλεγχος.

Κυρίες Υπουργέ, μιλάτε για αδειοδότηση, αλλά η αδειοδότηση προϋποθέτει χάρτη συχνότητας. Πού είναι αυτός ο χάρτης; Υπάρχει έστω ένα χρονοδιάγραμμα στο νομοσχέδιο που μας φέρτε ότι σε δυο μήνες ή σε τρεις μήνες ή σε ένα χρονικό διάστημα –δεν ξέρω ποιο– θα υπάρχει αυτός ο χάρτης; Πότε θα υπάρξει για να δούμε τον αριθμό των αδειών που θα προκύψουν απ' αυτόν το χάρτη, για να γίνει μετά η προκήρυξη και με βάση τα κριτήρια που βάζετε να δοθούν οι άδειες;

Λέτε για τους περιφερειακούς σταθμούς ότι εσείς, με δική σας απόφαση, θα καθορίσετε τα γεωγραφικά όρια εκπομπής τους. Ποια είναι αυτά; Δεν πρέπει να το γνωρίζει η Βουλή αυτό το πράγμα; Πρέπει να γίνει με πλήρη αδιαφάνεια; Βεβαίως οι σκοπιμότητες είναι φανερές. Το παιχνίδι παίχτηκε κάτω από το τραπέζι και δυστυχώς, αγγίζει την κορυφή του πολιτικού συστήματος.

Και εδώ θέλω να αναφερθώ και στις ευθύνες του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τη λειτουργία των μέσων ενημέρωσης. Δεν μπορούμε να κρυφτούμε γι' αυτό το πράγμα, έχουμε και εμείς ευθύνη. Βεβαίως, υπήρξε στρεβλό το ξεκίνημα από τη συγκυβέρνηση με την ελεύθερη τηλεόραση, είχαμε όμως το χρόνο να παρέμβουμε. Δεν το κάναμε και παίρνουμε το μέρος της ευθύνης που μας αναλογεί. Αλλά σήμερα κυβερνάτε εσείς και είχατε την υποχρέωση –γιατί περάσανε τα χρόνια, ωρίμασε η δημοκρατία μας– να ανταποκριθείτε στους καιρούς και δεν το κάνατε.

Και έρχεστε με το άρθρο 17 να ιδιωτικοποιήσετε την Ε.Ρ.Τ. Ξέρετε ότι το 2012 καταργείται η αναλογική τηλεόραση και πάμε σε ψηφιακή. Δίνετε, λοιπόν, στη θυγατρική της Ε.Ρ.Τ. το 49% στους ιδιώτες για να καθορίσουν και αυτό το παιχνίδι και βέβαια παραβιάζεται και το Σύνταγμα που στο άρθρο 15 αναφέρει ότι ο έλεγχος των μέσων ενημέρωσης είναι υπόθεση του κράτους.

Κύριε Υπουργέ, ξεχάσατε το «Βασικό Μέτοχο», ξεχάσατε τους «ναβατζήδες», καθίσατε στο τραπέζι, συναποφασίσατε και τώρα γίνετε βασικός μέτοχος εσείς. Αλλά, ξέρετε, πάντα σε τούτον τον τόπο μπαίνει το ερώτημα ανά περίοδο και ανά εποχή –και βέβαια, με το πνεύμα και το κλίμα της κάθε εποχής– του ποιος κυβερνάει αυτόν τον τόπο.

Εμείς βάζουμε το καίριο ζήτημα, η πολιτική να ξανάρθει στο προσκήνιο, που δυστυχώς δεν υπάρχει σήμερα. Υπάρχουν τα ανεξέλεγκτα οικονομικά συμφέροντα που δεν λογοδοτούν, που ελέγχουν, που κυβερνάνε. Καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο και πιστεύουμε ο ελληνικός λαός να μας δώσει την ευκαιρία να διορθώσουμε αυτό που δεν κάναμε και να βάλουμε τη χώρα σε μια πραγματικά ουσιαστική δημοκρατία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Βαρβαρίο.

Ο κ. Φούσας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Δεν είναι η δική μου σειρά, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Φούσας έχει αλλάξει τη σειρά του με τον κ. Δαβάκη. Εσείς, κύριε Γκιουλέκα, είστε μετά από λίγο.

Ορίστε, κύριε Φούσα, έχετε το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Οφείλω να πω ότι παρακολουθώ τις αγορεύσεις των Βουλευτών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και πολλά πράγματα ακούω όλοι μας, αλλά για τον πυρήνα αυτού του νομοσχεδίου, δεν ακούμε τίποτα.

Ακούσαμε και για ομόλογα, ακούσαμε και για Πρινωτάκηδες – βέβαια δεν ακούσαμε για Παπακωνσταντίνου- ακούσαμε και για άλλα πρόσωπα, αλλά για το περιεχόμενο αυτού του νομοσχεδίου ουδέν ακούσαμε. Φαίνεται ότι ή δεν το έχετε διαβάσει καλά – και αυτό είναι το πιθανότερο- ή δεν θέλετε να πείτε την αλήθεια.

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήτησα το λόγο μόνο και μόνο για να μεταφέρω την αγωνία, τις θέσεις και το ενδιαφέρον των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, κύριε Υπουργέ, της ελληνικής περιφέρειας. Και αυτό είναι πράγματι πολύ ενδιαφέρον γενικότερα, εν όψει και του μεγάλου ενδιαφέροντος που πρέπει όλοι να δείχνουν για την ελληνική περιφέρεια, αλλά βεβαίως και για τη σωστή ενημέρωση των πολιτών αυτής της περιοχής, με δεδομένο – και θέλω να το πω δημόσια- ότι τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης της περιφέρειας, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, επιπελούν το έργο τους με πολλή ευσυνειδησία, με πολλή υπευθυνότητα και στα θέματα ενημέρωσης της κοινής γνώμης, αλλά και σε θέματα ψυχαγωγίας.

Προτού όμως σταθώ στο θέμα αυτό, θέλω να αναφερθώ σ' ένα ειδικότερο θέμα που αφορά την Αντιπολίτευση.

Κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δηλώσατε ότι καταψηφίζετε αυτό το νομοσχέδιο. Δικαίωμά σας είναι να το κάνετε. Εκλογές έρχονται, επομένως, θέλετε μετωπική σύγκρουση, μετωπική αντιπαράθεση με την Κυβέρνηση. Καλά κάνετε, αφού το θέλετε έτσι. Οφείλετε, όμως, να δώσετε μια εξήγηση. Οφείλετε να δώσετε μία εξήγηση γιατί πράγματι δεν το θέλετε αυτό το νομοσχέδιο.

Συμφωνείτε με το υφιστάμενο καθεστώς μέχρι σήμερα στο τηλεοπτικό και ραδιοφωνικό πεδίο της χώρας μας και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης; Να το πείτε αυτό. Αν συμφωνείτε με το ως έχει η κατάσταση σήμερα, καλώς το καταψηφίζετε, καλώς κάνετε και δεν συμφωνείτε. Όμως, να το πείτε αυτό, διότι συμβαίνει να λέτε – και άκουσα ήδη ένα «όχι» από ένα διακεκριμένο μέλος του ελληνικού Κοινοβουλίου του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- πως δεν συμφωνείτε. Αν πράγματι δεν συμφωνείτε, τότε γιατί συμβιβάζεσθε μ' αυτό το αρρωστημένο καθεστώς, που υπάρχει μέχρι σήμερα;

Δεύτερον, πείτε μας, σας παρακαλώ πολύ, γιατί δεν το αλλάξατε τόσα χρόνια. Ήσασταν στην εξουσία επί έντεκα χρόνια, από το 1993 μέχρι σήμερα. Γιατί δεν κάνατε οποιαδήποτε παρέμβαση; Γιατί συμβιβαστήκατε και εκθρέψατε ένα τοπίο, το οποίο τόσα προβλήματα δημιουργεί και το οποίο και εσείς καταγγέλλετε; Δεν το κάνατε αυτό, αλλά τουλάχιστον μη δείχνετε τόσο μεγάλη αντίδραση σ' ένα νομοσχέδιο που φιλοδοξεί να προσφέρει – και εγώ εκτιμώ ότι θα το κάνει- θετικές υπηρεσίες.

Υπάρχει και ένα τρίτο θέμα. Και καλά δεν συμφωνείτε. Και καλά δεν το κάνατε μέχρι τώρα. Και καλά δεν θέλετε να συμβιβαστείτε, όπως λέτε, με το παρελθόν. Γιατί δεν μας κάνετε τώρα κάποιες προτάσεις; Ο Υπουργός είναι πρόθυμος να ακούσει κάποιες θετικές προτάσεις, υπό την προϋπόθεση ότι το διαβάσατε, το μελετήσατε και βεβαίως κάνατε και προτάσεις, οι οποίες στο σύνολό τους, στην πλειοψηφία τους έγιναν και αρκετές δεκτές και είναι πρόθυμη η Κυβέρνηση και ο συγκεκριμένος Υπουργός να τις αποδεχθεί.

Ούτε αυτό δεν κάνατε. Δεν τα κάνατε όλα αυτά, διότι πράγ-

ματι είστε αιχμάλωτοι του παρελθόντος, διότι έχετε τις δεσμεύσεις σας, έχετε τις αγκυλώσεις σας και έχετε και τις αδυναμίες σας.

Όσον αφορά τώρα την ελληνική περιφέρεια, κατ' αρχάς οφείλω να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι ήταν ιδιαίτερα θετική και ικανοποιητική η αποδοχή σας να μειωθεί το προσωπικό από τριάντα σε δεκαπέντε, όσον αφορά τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης της ελληνικής περιφέρειας. Και αναφέρομαι ειδικότερα – γιατί μ' αυτό πιο πολύ ασχολήθηκα- σε νομούς που έχουν πληθυσμό από εκατόν πενήντα έως τετρακόσιους. Το γεγονός ότι μειώνετε αυτόν τον αριθμό από τριάντα σε δέκα πέντε είναι ιδιαίτερα θετικό και νομίζω ότι δεν θα μπορούσαν να λειτουργήσουν αλλιώς αυτοί οι σταθμοί.

Επίσης, είναι θετικό ότι μειώσατε τον αριθμό των εργαζομένων που πρέπει να εργάζονται στους ραδιοφωνικούς σταθμούς από δέκα, σε επτά – και τέσσερα αντίστοιχα, αν θα είναι ενημέρωσης ή μουσικοί ραδιοφωνικοί σταθμοί- στους οποίους ασφαλώς συμπεριλαμβάνονται – όπως είμαι σε θέση να ξέρω, αλλά να το πούμε, να καταγραφεί- και αυτοί που έχουν μερική απασχόληση. Είναι θετικό – επαναλαμβάνω- και αυτό.

Ένα δεύτερο θέμα είναι το γεγονός ότι προτίθεστε, όπως και εμείς σας είπαμε, να δώσετε μεγαλύτερη προθεσμία από 31.12.2007 μέχρι 31.12.2008 ή όσο πρέπει να γίνει αυτή η προθεσμία. Είναι και αυτό θετικό και χαίρομαι, διότι πήραμε την προφορική σας δήλωση ότι το αντιμετωπίζετε και αυτό θετικά.

Υπάρχουν όμως και δυο θέματα ακόμα, τα οποία μου εξηγήσατε κατ' ιδίαν ότι αυτά δεν τα προβλέπει εξάλλου το νομοσχέδιο και ότι θα ρυθμιστούν με σχετικά διατάγματα.

Πρώτον, όσον αφορά το θέμα των περιοχών ακούγονται διάφορα. Η δική μου πρόταση είναι – είναι και η πρόταση των ιδιοκτητών Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης- αυτές οι περιοχές να έχουν μία γεωγραφική, οικονομική και πολιτισμική ενότητα. Για παράδειγμα, η περιοχή της Ηπείρου μπορεί να είναι μια τέτοια περιφέρεια και χαίρομαι διότι σ' αυτό συμφωνείτε. Να είναι μία περιφέρεια και να προσδιορίσουμε πόσοι σταθμοί θα είναι τηλεοπτικοί. Αίφνης εγώ δεν διανοούμαι πώς μπορούν να είναι ένας ή δύο μόνο, πρέπει να είναι περισσότεροι, αλλά αυτό θα το δουν οι επιτροπές.

Είναι πράγματι και αυτό πολύ θετικό, αλλά να το σημειώσετε όταν θα έλθει η ώρα να το επεξεργαστείτε.

Θα σας αναφέρω και ένα τελευταίο θέμα, που είναι το θέμα των μισθωμάτων των συχνοτήτων.

Ασφαλώς είναι αυτονόητο πως οι τηλεοπτικοί και ραδιοφωνικοί σταθμοί της ελληνικής περιφέρειας δεν μπορούν να αντέξουν σε μεγάλα μισθώματα. Μου είπατε και μας είπατε κατ' ιδίαν, ότι αυτά θα είναι λογικά και θα είναι τέτοια, που θα ενισχύσουν και όχι θα δημιουργήσουν προβλήματα σ' αυτούς τους τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς σταθμούς. Είναι θετικό αυτό που μας είπατε. Είναι θετικό το γεγονός ότι θα το λάβετε υπ' όψιν σας, όταν θα εκδοθούν τα σχετικά διατάγματα.

Η κριτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στηρίζεται περισσότερο σ' αυτό το σχέδιο νόμου, δηλαδή, ότι δήθεν, ξέρετε εδώ θα ιδιωτικοποιηθεί η ΕΡΤ. Το άκουσα πριν από λίγο, από τον τελευταίο ομιλητή σας. Αυτό είναι λάθος και τελείως αβάσιμο και προκύπτει από το ίδιο το σχέδιο νόμου. Όμως, προέκυψε και από σαφέστατη δήλωση του Υπουργού στην Επιτροπή, την οποία ασφαλώς επανέλαβε ή θα επαναλάβει κι εδώ.

Άρα, λοιπόν, είναι λάθος και δεν είναι καθόλου σωστό και καθόλου υπεύθυνο, να λέτε προς τον ελληνικό λαό πράγματα, που δεν ισχύουν, διότι επαναλαμβάνουμε ότι η Ε.Ρ.Τ. θα παραμείνει με δημόσιο χαρακτήρα. Και είναι διαφορετικό το αν μπορεί να γίνει – και θα γίνει- κάποια θυγατρική εταιρεία, κάτι το οποίο θεωρώ και αυτό θετικό, γιατί – επαναλαμβάνω- η Ε.Ρ.Τ. πρέπει να επεκταθεί ακόμα περισσότερο και με άλλες δραστηριότητες, αλλά κρατώντας πάντοτε το δημόσιο χαρακτήρα, όπως είναι μέχρι σήμερα. Βεβαίως θα πρέπει και να εξυγιανθεί και να βελτιωθεί και να είναι και ανταγωνιστική.

Πολλά θα μπορούσα να σημειώσω, αλλά ο χρόνος ήδη τελειώνει. Θέλω να πιστεύω ότι αυτό το νομοσχέδιο θα προσφέρει πολλά στην πατρίδα μας και ειδικότερα στο πεδίο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όμως θέλω να κλείσω με το εξής: Πριν από οκτώ μήνες περίπου, σ' ένα άλλο νομοσχέδιο, μας είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι μέχρι το τέλος αυτής της περιόδου θα μας φέρνατε αυτό το νομοσχέδιο. Σας αξίζουν συγχαρητήρια, διότι είστε απολύτως συνεπής και δεν συμμερίζομαι την κατηγορία των Βουλευτών του Π.Α.Σ.Ο.Κ. ότι δήθεν αυτό το νομοσχέδιο είναι προεκλογικό. Καθόλου, μάλιστα, διότι έπρεπε να γίνουν πολλές συζητήσεις και έπρεπε να ακουστούν οι αρμόδιοι φορείς από τον Υπουργό. Και χαίρομαι, διότι στην Επιτροπή ήρθαν φορείς, οι οποίοι, ενώ δεν αναγνωρίζονται για τις ειδικές κομματικές προτιμήσεις τους προς το κόμμα μας, παρά ταύτα είπαν, ότι αυτό το σχέδιο νόμου επιλύει πολλά προβλήματα σ' αυτόν το χώρο, που μέχρι σήμερα ήταν άναρχος και με τεράστια προβλήματα.

Τέλος, είμαι βέβαιος ότι αυτό το έργο θα αναγνωριστεί. Θα αναγνωριστεί το έργο της Κυβέρνησης. Και επειδή προκαλούμεθα για εκλογές και για αποτελέσματα, καλά κάνετε και ευελπιστείτε. Καλά κάνετε και έχετε ελπίδες. Όμως, ο ελληνικός λαός μας κρίνει όλους όχι με υποσχέσεις, όχι με φαντασίες, όχι με υποθέσεις, αλλά με συγκεκριμένο έργο. Και αυτή η Κυβέρνηση έχει πράγματι να επιδείξει συγκεκριμένο, μεγάλο και σπουδαίο έργο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Φούσα.

Ο κ. Βερελής είναι απών και διαγράφεται.

Η κ. Αντωνίου είναι απύσχα και διαγράφεται.

Το λόγο έχει ο κ. Γκιουλεκάς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παρακολούθησα τη συζήτηση και χθες και σήμερα για το παρόν σχέδιο νόμου και ως μέλος της αρμόδιας κοινοβουλευτικής επιτροπής, μετείχα και στις εργασίες της στο στάδιο των οποίων επεξεργαστήκαμε το παρόν νομοσχέδιο. Είχα, όμως, την τύχη και την τιμή να είμαι και μέλος της διακομματικής επιτροπής η οποία συζήτησε κατ' αρχάς ένα προσχέδιο, πριν καταλήξουμε στο παρόν σχέδιο νόμου το οποίο συζητούμε σήμερα.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να κάνω μια επισήμανση. Ακούγοντας τους Βουλευτές, τους αγαπητούς συναδέλφους, της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, διαπιστώνω ότι, παρά το γεγονός ότι διήλθαμε από ένα διάστημα δύο χρόνων ενός διαλόγου για το τι πρέπει να γίνει για ένα ζήτημα το οποίο μας απασχολεί και μας αφορά όλους και παρά το γεγονός ότι αυτό το σχέδιο νόμου εδόθη πολύ νωρίς ως σχέδιο για μελέτη -πολύ πριν έρθει στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής και, βεβαίως, στην Ολομέλεια- παρά ταύτα ξαφνικά, όψιμα έρχονται οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να το κατακεραυνώσουν, χωρίς όμως -και εδώ πρέπει να το επιστημονούμε αυτό- να προσθέσουν ούτε μια εποικοδομητική πρόταση για τη βελτίωση, κατά τη δική τους άποψη, του παρόντος σχεδίου νόμου.

Θα πρέπει να επιστημονούμε πως είναι παθομολογούμενο ότι το τοπίο στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης είναι τελείως άναρχο. Μέχρι σήμερα, εκδόθηκαν νόμοι και υπουργικές αποφάσεις, αλλά δεν εφαρμόστηκαν.

Και, επιτέλους, αφού διαπιστώνουμε όλοι ότι υπάρχει αυτή η αναρχία, νομίζω ότι θα πρέπει να δούμε πώς μπορούμε να βελτιώσουμε τα πράγματα.

Θα συμφωνούσα με κάποιες παρατηρήσεις -και θα πω και στη συνέχεια κάποιες δικές μου προτάσεις, κάποιες σκέψεις και κάποιες διαφωνίες για το παρόν νομοσχέδιο- εάν άκουγα κάποιες διαφωνίες και κάποιες παράλληλες προτάσεις. Λυπούμαι, όμως, γιατί διαπιστώνω ότι και εδώ, κατά τη συνήθη τακτική του κόμματος της Μείζονος Αντιπολίτευσης, υπάρχει απλώς μια στείρα αντιπολίτευση, μια στείρα αντιπολιτευτική τακτική με παραποίηση και στρέβλωση των δεδομένων.

Ακούστηκε εδώ ότι κλείνει αυτό το νομοσχέδιο ένα μεγάλο αριθμό επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στο χώρο της ενημέρωσης των πολιτών. Είναι λάθος. Δημιουργείται ένα γόνιμο έδαφος για τη λειτουργία υγιών, βιώσιμων επιχειρήσεων. Και δίνονται μάλιστα κίνητρα για συγχωνεύσεις πολλών τέτοιων επι-

χειρήσεων που σήμερα γνωρίζουμε πώς λειτουργούν και τουλάχιστον ο ομιλών γνωρίζει. Επειδή ακριβώς ήλθα στη Βουλή όχι ως επαγγελματίας πολιτικός, αλλά ως επαγγελματίας στο χώρο που άσκησα τη δική μου εργασία, δηλαδή ως δημοσιογράφος, και μπήκα στην πολιτική, μπορώ να καταθέσω πολύ καλά τι συμβαίνει -και γνωρίζω πολύ καλά τι συμβαίνει- κυρίως σε πολλά περιφερειακά μέσα. Αν και σας είπα ότι και εγώ διατηρώ ορισμένες αμφιβολίες για κάποιες ρυθμίσεις του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, θα τις πω ευθύς αμέσως.

Το πρώτο το οποίο συζητήθηκε πολύ έντονα είναι το θέμα της μείωσης του αριθμού των εργαζομένων. Εγώ, αντίθετα, κύριε Υπουργέ, στο σημείο αυτό πιστεύω ότι δεν θα έπρεπε να κάνουμε εκπτώσεις, γιατί, αν θέλουμε να μιλήσουμε για ποιοτική αναβάθμιση, θα πρέπει να διασφαλίσουμε ότι στα μέσα ενημέρωσης πρέπει να εργάζεται τουλάχιστον ένας εύλογος αριθμός εργαζομένων, δημοσιογράφων, τεχνικών, για να μπορούν πραγματικά να εξασφαλίσουν την άρτια λειτουργία του μέσου αυτού.

Το δεύτερο είναι τα οικονομικά κριτήρια τα οποία τίθενται. Και εκεί θέλω να καταθέσω τη δική μου διαφωνία. Πιστεύω ότι είναι πολύ αυστηρά και ίσως αυτά τα κριτήρια δημιουργούν τροχοπέδη για κάποιους σταθμούς, που βάσαναν το πρόγραμμά τους, κυρίως, σε ποιοτικά κριτήρια και σήμερα αδυνατούν να ανταπεξέλθουν με τις ρυθμίσεις του νέου νόμου. Σε κάθε περίπτωση, όμως, όλα αυτά είναι προτάσεις που μπορούμε να τις συζητήσουμε. Αυτό το οποίο από την αρχή επεσήμανα είναι ότι αυτό που δεν συμβάλλει στη συζήτηση είναι η πλήρης άρνηση των πάντων.

Όσον αφορά στις άλλες αιτιάσεις που ακούστηκαν, όπως το ότι το παρόν νομοσχέδιο δεν προβλέπει πολλά σημαντικά θέματα, δηλαδή, τα της ψηφιακής εποχής που όχι έρχεται, αλλά έφθασε, ήλθε, θα έλεγα ότι κάποιος συνάδελφος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μου θυμίζουν ότι, προφανώς, δεν έχουν διαβάσει καν το νομοσχέδιο. Γιατί και μόνο μια απλή ανάγνωση αρκεί, για να διαπιστώσει κανείς ότι το μισό, τουλάχιστον, νομοσχέδιο αφορά ακριβώς σε όλα αυτά τα της ψηφιακής εποχής. Δηλαδή στη μετάβαση στη νέα εποχή, στην εξασφάλιση κάποιων αδειών και κάποιων συχνοτήτων, στην ευρυζωνικότητα και σε άλλες ειδικότερες μορφές εκπομπής και λήψεως, όπως ακριβώς τα ορίζει η νέα ψηφιακή εποχή.

Επίσης, δεν είδα να στέκονται σε πολύ σημαντικά θέματα, τα οποία ως τώρα αποτελούσαν αντικείμενο διαλόγου, αλλά, δυστυχώς, εδώ οι συνάδελφοι τα πέρασαν χωρίς να τα σχολιάσουν. Δεν είδα να στέκονται οι συνάδελφοι στο γεγονός ότι για πρώτη φορά εισάγεται στην πατρίδα μας η έννοια της συγκέντρωσης του ελέγχου, λαμβάνεται υπ' όψιν όχι μόνο η διαφημιστική δαπάνη, αλλά και το ποσοστό επιρροής των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης στο κοινό και, μάλιστα, ότι οι μετρήσεις διεξόδους των μέσων αυτών γίνονται με αντικειμενικά κριτήρια και ανατίθενται σε αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρείες, στις οποίες μετέχουν όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς. Αυτό σημαίνει και αντικειμενικότητα.

Και επειδή ακούσαμε ότι εδώ επιχειρείται η φίμωση των μέσων ενημέρωσης και ότι η Κυβέρνηση, παρά το γεγονός ότι εξαγγέλλει τη διαφάνεια, αντίθετα επιδιώκει τη φίμωση, θα ήθελα να θυμίσω στους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι το κόμμα τους δεν προέρχεται από παρθενογένεση. Επί είκοσι χρόνια κυβερνούσαν αυτόν τον τόπο και άφησαν το τοπίο άναρχο.

Όσον αφορά δε στην αντικειμενικότητα και στον τρόπο με τον οποίο την εξασφάλιζαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, θα ήθελα, επίσης, να θυμίσω ότι μόλις πρόσφατα -πριν από ένα-εναμιση μήνα- σε εκλογές που έγιναν στο κρατικό κανάλι, στην Ε.Ρ.Τ., η παράταξη που πρόσκειται στη Μείζονα Αντιπολίτευση, η Π.Α.Σ.Κ.Ε., πήρε το 84%. Το 10% πήρε η Αριστερά και μόλις το 6,3% η Δ.Α.Κ.Ε..

Το λέω αυτό, για να καταλάβετε πώς ακριβώς λειτουργεί το σημερινό κράτος και πώς λειτουργούσε το κράτος αυτό. Γιατί αυτή είναι μια κατάσταση που βρήκε η σημερινή Κυβέρνηση και, βεβαίως, δεν επεχείρησε να την αλλάξει. Διότι εμείς δεν θελήσαμε να επιβάλουμε, να εγκαταστήσουμε, να εγκαθιδρύ-

σουμε ένα κομματικό κράτος.

Από εκεί και πέρα, από την αναφορά που έκανα για τη συγκέντρωση του ελέγχου και για τις μετρήσεις διείσδυσης, θέλω να πω ότι ρυθμίζεται κατ' αρχάς το ιδιοκτησιακό καθεστώς και για πρώτη φορά εισάγεται ο έλεγχος των μέσων χρηματοδότησης και της διαφάνειας των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, σε σχέση με συγκεκριμένα αδικήματα, απάτη, δωροδοκία, συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση, νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

Εκδίδονται οι νέοι χάρτες των συχνотήτων. Διασφαλίζεται ένας επαρκής αριθμός συχνотήτων. Συγκεκριμένα δύο χιλιάδες εκατόν πέντε αναλογικές συχνотήτες κατά τη μεταβατική περίοδο, μέχρι το 2015, επειδή μιλούμε για τη νέα ψηφιακή εποχή, για την οποία είναι αφιερωμένο σχεδόν το μισό νομοσχέδιο και τριακόσιες πενήντα επτά ψηφιακές συχνотήτες.

Θεσμοθετούνται τα πάγκα κεραίων και όλη η διαδικασία αδειοδότησης περιγράφεται αναλυτικά στο νόμο, ακριβώς για να μην απαιτείται η έκδοση άλλων κανονιστικών πράξεων που θα οδηγούσαν στην καθυστέρηση της αδειοδότησης. Είναι, δηλαδή, ένα νομοσχέδιο το οποίο πραγματικά φέρνει μία τάξη σ' αυτό το άναρχο τοπίο.

Εγώ θα ήθελα να χαιρετίσω και ομιλώ ως προερχόμενος από το χώρο της εργασίας, από ένα περιφερειακό μέσο, από τη Δημοτική Τηλεόραση Θεσσαλονίκης, την κίνηση που έκανε ο Υπουργός να δεχθεί, τελικά, να υπαχθεί η Δημοτική Τηλεόραση Θεσσαλονίκης, που είναι το πρώτο ελεύθερο κανάλι που λειτουργήσει στην πατρίδα μας και είχε την τιμή να είμαι εκεί από τα πρώτα βήματα του καναλιού αυτού, ως ένα βασικό ιδιωτικό στέλεχος του, να υπαχθεί λοιπόν, το δημοτικό κανάλι της Θεσσαλονίκης, που είναι το μοναδικό περιφερειακό κανάλι ουσιαστικά, εκτός από τα δύο τα οποία αφορούν μόνο στο λεκανοπέδιο της Αττικής, στο ν. 1688.

Επίσης, θα ήθελα να κλείσω επαναλαμβάνοντας, μάλιστα, την πρόταση την οποία σας είχα κάνει κύριε Υπουργέ, και κατά τη διάρκεια της επεξεργασίας του νομοσχεδίου στην επιτροπή -και θέλω να την κάνω και ενώπιον της Ολομέλειας. Εάν τελικά προβλεφθεί η διεύρυνση του αριθμού των αδειών για πανελλήνια εμβέλεια κανάλια, τηλεοπτικούς σταθμούς, θα παρακαλούσα να λάβετε σοβαρά υπ' όψιν σας, εάν θα μπορούσε τουλάχιστον ένα απ' αυτά τα κανάλια να λειτουργήσει με έδρα τη Θεσσαλονίκη, τη βόρεια Ελλάδα, ακριβώς γιατί η οικονομική, η κοινωνική, η πολιτιστική ανάπτυξη του βόρειου ελληνικού χώρου σε σχέση με τη Νοτιοανατολική Ευρώπη, επιτάσσει και επιβάλει κάτι τέτοιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Γκιουλέκα.

Ο κ. Κουτσούκος έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι το πολιτικό βατερλό της Κυβέρνησης σε ό,τι αφορά τη διαχείριση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και ό,τι αυτό συνεπάγεται στη σχέση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης με το πολιτικό σύστημα και τα οικονομικά συμφέροντα. Γιατί θέλω να θυμίσω ότι ξεκινήσαμε από την ξιφουλκία του Πρωθυπουργού σε γνωστό σουβλατζίδικο ενάντια στους «νταβατζήδες», για να πάμε στο νομοσχέδιο για το «Βασικό Μέτοχο», για να κατοχυρώσουμε υποτίθεται την πολυφωνία και τη δυνατότητα, να μην υπάρχει η συγκέντρωση και ο έλεγχος των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, για να φθάσουμε σήμερα μ' αυτό το νομοσχέδιο σε μία πλήρη νομιμοποίηση και αποδοχή μιας κατάστασης, την οποία η παρούσα Κυβέρνηση ως αντιπολίτευση κατήγγειλλε ως μέρος του συστήματος διαπλοκής στην οποία ενέπλεκε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και την κυβέρνηση του.

Αντί σήμερα, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ελληνικό Κοινοβούλιο που εκπροσωπεί τον ελληνικό λαό, να προβληματίζεται και να συζητά, πώς θα οχυρώσουμε το πολιτικό σύστημα έναντι μιας προσπάθειας επιβολής αποφάσεων από τα λεγόμενα εξωθεσμικά κέντρα, που μεταφέρουν τις αποφάσεις απ' αυτόν εδώ το χώρο, εκεί όπου τα συμφέροντα απο-

φασίζουν, εμείς συζητάμε και δυστυχώς, η Κυβέρνηση που εκπροσωπεί τον ελληνικό λαό και το Κοινοβούλιο καλείται να νομοθετήσει και να ψηφίσει ένα τέτοιο νομοσχέδιο.

Πιστεύω ότι αυτό είναι ένα λυπηρό φαινόμενο και για τη λειτουργία του πολιτικού συστήματος και για το ρόλο του Βουλευτή. Και πρέπει να σας πω ότι και εγώ ως Βουλευτής της ελληνικής περιφέρειας δεν αισθάνομαι ιδιαίτερα υπερήφανος γι' αυτήν εδώ τη διαδικασία, την ώρα που ανεξάρτητα εάν είμαι στην Αντιπολίτευση και δεν θα ψηφίσω αυτό το νομοσχέδιο, το Εθνικό Κοινοβούλιο στο οποίο συμμετέχω δίνει βούλα νομιμοποίησης σε όλα αυτά που καταγγέλλουμε στις ιδιωτικές συζητήσεις και που πολλές φορές τα λέμε και δημόσια στις συγκεκριμένες μας.

Ίσως δεν είναι η ώρα, αλλά είναι μια ευκαιρία να πω ότι οι φωνές που προβληματίστηκαν την περίοδο του 1989 όταν έγινε αυτό το διακομματικό πολιτικό ολίσθημα, σήμερα φαίνεται, δυστυχώς, να βγαίνουν δικαιωμένες. Και μπορεί εύκολα η Κυβέρνηση με την ευκολία που τη διακρίνει, να χρεώνει τα πάντα στις προηγούμενες κυβερνήσεις, όμως η πραγματικότητα είναι ότι αυτή έρχεται μετά από μια περίοδο καταγγελιολογίας να νομιμοποιήσει αυτή την κατάσταση.

Είναι φανερό ότι υπηρετούνται πολιτικές σκοπιμότητες και σε ό,τι αφορά τον πολιτικό χρόνο που επέλεξε η Κυβέρνηση και σε ό,τι αφορά το περιεχόμενο του νομοσχεδίου, που ουσιαστικά ενισχύει τη συγκέντρωση και τον έλεγχο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης από λίγους επιχειρηματίες, οι οποίοι προφανώς ασκούν και άλλες δραστηριότητες και είναι φανερό ότι θέλουν να επηρεάσουν τη λειτουργία του πολιτικού συστήματος.

Οι σκοπιμότητες που υπηρετούνται έχουν να κάνουν προφανώς και με τον έλεγχο των περιφερειακών Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Διότι μπορεί τα περιφερειακά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να μην έχουν τις τεχνικές δυνατότητες, την υποδομή και το ανθρώπινο δυναμικό που διαθέτουν τα κεντρικά μέσα, εντούτοις όμως επειδή είναι πολύ κοντά στο πρόβλημα, επειδή είναι πάρα πολύ κοντά στις τοπικές κοινωνίες, έχουν την αμεσότητα και δίνουν με μια αντικειμενικότητα, που καλύπτει τις απαιτήσεις του τοπικού κοινού, τα προβλήματα. Δεν μπορούν να αποκλείσουν ανθρώπους, όπως γίνεται δυστυχώς εδώ από τα κεντρικά κανάλια, από την παρουσία τους, γιατί είναι η πίεση της κοινής γνώμης, την οποία αισθάνονται. Υπάρχει ο έλεγχος, δηλαδή, σ' ένα μεγάλο βαθμό στα τοπικά κανάλια. Θα έλεγα ότι αυτή τους η λειτουργία είναι αναγνωρισμένη και πολλές φορές καθίσταται και αναγκαία σχετικά με τη λειτουργία της διαδικασίας που αφορά την εξέλιξη των κοινών σε τοπικό επίπεδο.

Έρχεται, λοιπόν, η Κυβέρνηση -που μέχρι τώρα προσπάθησε με πάρα πολλούς τρόπους να καθοδηγήσει τα τοπικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και ο πιο γνωστός τρόπος είναι η κρατική διαφήμιση- να τα βάλει σε μια διαδικασία ελέγχου και περιορισμού και μπροστά στην προεκλογική περίοδο, να κινεί τη δαμόκλεια σπάθης της άδειας, προκειμένου να επιτύχει τους στόχους τους.

Εγώ λυπάμαι για πάρα πολλούς συναδέλφους που ανήκουν στην κυβερνητική παράταξη, όταν λοιδορούνται από τα περιφερειακά μέσα. Άκουσα πολλά σποτ στη διαδρομή από τοπικά ραδιόφωνα, που παρουσίαζαν συναδέλφους μου εδώ, οι οποίοι άλλα έλεγαν πριν τέσσερα χρόνια με την ευκαιρία άλλου νομοσχεδίου και άλλα λένε σήμερα. Αυτό είναι, νομίζω, ένα στοιχείο που δεν περιποιεί τιμή στο ρόλο του Βουλευτή και στο πολιτικό σύστημα.

Έρχομαι τώρα στην άλλη σκοπιμότητα που υπηρετεί η Κυβέρνηση, που έχει να κάνει με την ιδιωτικοποίηση της Ε.Ρ.Τ.. Είναι γνωστή η μέθοδος, όταν θέλεις να «περάσεις» μια δραστηριότητα στον ιδιωτικό τομέα, να μην πηγαίνεις με τον ευθύ τρόπο, διότι αυτός έχει κοινωνικές, πολιτικές αντιδράσεις, αλλά να πηγαίνεις με τον πλάγιο τρόπο της εκχώρησης αρμοδιοτήτων.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, είναι φανερό ότι η Κυβέρνηση επιλέγει να εκχωρήσει το φιλέτο στον ιδιωτικό τομέα, που θα τον βάλει, όμως, ρυθμιστή των πραγμάτων στη δημόσια τηλεόραση. Διότι έτσι και αλλιώς ο ιδιωτικός τομέας έχει κατοχυρωσει το ρόλο του από τις εξελίξεις στην πληροφόρηση και στη

διαχείριση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Θα τον βάλουμε τώρα ως καθοριστικό παράγοντα και στην κρατική Ε.Ρ.Τ.. Αυτό δυστυχώς γίνεται με το νομοσχέδιο.

Και επειδή άκουσα τον εισηγητή της Πλειοψηφίας και άλλους συναδέλφους να επικαλούνται διάφορα στοιχεία για την αντικειμενικότητα της Ε.Ρ.Τ., εγώ θέλω να πω για τους μονόλογους, στους οποίους υποχρεώνει την κρατική τηλεόραση και τη ΝΕΤ η Κυβέρνηση. Είναι γνωστό ότι αρνούνται οι Υπουργοί της Κυβέρνησης να συνομιλήσουν με στελέχη της Αντιπολίτευσης. Είναι γνωστό –και το έχουμε καταγγείλει– ότι η Ν.Ε.Τ., σε ό,τι αφορά την προπαγάνδα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, παρομοιάζεται με την αλήστου μνήμης Υ.Ε.Ν.Ε.Δ..

Τελικά, κύριε Υπουργέ, πρέπει να σας ρωτήσω: Εσείς δίνετε τους καταλόγους των Βουλευτών, που καλούνται στις εκπομπές της κρατικής τηλεόρασης ή τους δίνει ο κ. Παναγόπουλος; Γιατί αλλιώς, θα πρέπει να βγάλουμε το συμπέρασμα ότι οι σιτιζόμενοι στο «πρυτανείο», αποκλείουν Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου. Και αυτό που γίνεται είναι ντροπή για τις εκπομπές της κρατικής τηλεόρασης, που υποτίθεται ότι διαφυλάσσει την πολυφωνία, τον πλουραλισμό και την εκπροσώπηση όλων των απόψεων. Αυτό είναι ένα ακόμα δυστύχημα και ένα επίτευγμα της πολιτικής σας, η οποία γι' αυτό είναι και καταδικαστέα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Παπαγεωργίου έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κύριε Υπουργέ, μετά τις παλινωδίες του «βασικού μετόχου», μετά τον ευτελισμό της Κυβέρνησης, αλλά και της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στα παγκόσμια πράγματα, μετά τον κίνδυνο των προστίμων για τη χώρα μας, εξαιτίας του «βασικού μετόχου», φέρατε σήμερα και ψηφίσατε επί της αρχής ένα νομοσχέδιο, το οποίο πολύ λίγα προβλήματα λύνει. Αντίθετα, κατά τη γνώμη μου, με τις ασάφειες που το διατρέχουν, υπάρχει κίνδυνος να δημιουργηθούν νέα προβλήματα και ίσως συνταγματικής υφής νομικά προβλήματα, κύρια στο κομμάτι όπου αναφέρεσθε στα περιφερειακά κανάλια.

Φαίνεται ότι μ' αυτό το νομοσχέδιο προσπαθείτε να εξευμενίσετε αυτούς τους οποίους διώκατε πριν από λίγο χρόνο, πριν από δύο χρόνια, αυτούς που συκοφαντούσατε, αυτούς που χλευάζατε. Ιδιαίτερα προσπαθείτε να τους εξευμενίσετε στην προεκλογική περίοδο που διατρέχει η χώρα μας. Ωστόσο, όμως, θεωρώ ότι μ' αυτό το νομοσχέδιο δεν τους λύνετε κανένα πρόβλημα. Αντίθετα, προσπαθείτε να τους κρατήσετε σε ομηρία για μια ακόμη φορά.

Για του λόγου το αληθές, το εγχείρημα της ομηρίας αφορά, κατά τη γνώμη μου, αυτό που μετ' επιτάσεως λέτε στα άρθρα τα συγκεκριμένα του νομοσχεδίου, ότι θα αδειοδοτήσετε τα κανάλια. Με τον τρόπο, όμως, που νομοθετείτε δεν δίνετε άδειες, στην ουσία δεν αδειοδοτούνται τα κανάλια, δεδομένου ότι δεν υπάρχει χάρτης συχνότητων για να δοθούν άδειες. Άρα, παραπέμπεται στο διηνεκές, παραπέμπεται στο χρόνο και υπ' αυτήν την έννοια εξαρτάται από τη βούληση του Υπουργού ή από τις κυβερνητικές αποφάσεις, το ποιοι, πόσα κανάλια και πότε θα αδειοδοτηθούν στις νέες συχνότητες, που θα προσδιοριστούν. Αυτό, κατά τη γνώμη μου, δείχνει μια πονηρία, δείχνει ότι προσπαθείτε να κρατήσετε αυτά τα κανάλια και τους ραδιοφωνικούς σταθμούς, αυτούς που χλευάζατε, αυτούς που διώκατε, σε μια διαρκή ομηρία.

Και φυσικά στις διατάξεις που αφορούν τον έλεγχο της δεσπόζουσας θέσης, νομίζω ότι είναι πάρα πολύ αδύναμα τα στοιχεία που παίρνετε υπόψη, το ένα στοιχείο στην ουσία, αυτό των εσόδων από διαφημίσεις σαν κριτήριο για τον έλεγχο της δεσπόζουσας θέσης των καναλιών. Θεωρώ ότι θα είναι αναποτελεσματικός ο έλεγχος. Δεν μπορεί να ελεγχθεί μια εταιρεία με δεδομένο μόνο το έσοδο από διαφημίσεις. Υπήρξαν στο παρελθόν τηλεοπτικές επιχειρήσεις οι οποίες κυριάρχησαν για πολλά χρόνια και χρησιμοποιήθηκαν από επιχειρηματίες, που επένδυσαν για διάφορους λόγους. Μπορεί δηλαδή ένα κανάλι, ένας επιχειρηματίας, θέλοντας να έχει ένα ρόλο και λόγο στα δημόσια πράγματα, να χρηματοδοτεί ένα κανάλι από τα κέρδη άλλων

επιχειρήσεων, για να μπορεί να έχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά, χωρίς κανένας να τον αγγίζει. Και αυτό έγινε και θα γίνει διότι θα έπρεπε να βάλετε και άλλα κριτήρια για τον έλεγχο της δεσπόζουσας θέσης των καναλιών στην αγορά.

Ερχομαι και εγώ να καταθέσω την αγωνία μου αναφορικά με την Ε.Ρ.Τ.. Στην ουσία με τη θυγατρική εταιρεία προσπαθείτε να αποκρατικοποιήσετε την Ε.Ρ.Τ., να αλλάξει ο δημόσιος χαρακτήρας της. Το ερώτημα είναι: Δεν υπάρχουν ιδιώτες στην αγορά στα τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά μέσα; Υπάρχουν και πάρα πολλοί σπουδαίοι. Υπάρχουν κανάλια ιδιωτών, τα πιο πολλά θα έλεγα, με σπουδαίες επιδόσεις. Άρα έχουν τη δυνατότητα οι ιδιώτες να ασχοληθούν ή να επενδύσουν στην πληροφόρηση, στην ενημέρωση, στον πολιτισμό. Δεν πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να οδηγηθούμε στη λύση να τους βάλουμε και στην Ε.Ρ.Τ.. Δεν πρέπει να αλλάξει ο χαρακτήρας της ΕΡΤ.

Το φοβερότερο που κάνατε, κύριε Υπουργέ, με το να δίνετε το 49% της θυγατρικής εταιρείας στους ιδιώτες, είναι ότι έχουν αυτόν τον πόρο που πληρώνουν οι πολίτες. Θα νέμονται έναν πόρο στο διηνεκές. Δεν λέω ότι το κράτος δεν επιδοτεί επιχειρήσεις, αλλά τις επιδοτεί άπαξ, όταν καταθέτουν τα επενδυτικά σχέδια με βάση τους αναπτυξιακούς νόμους. Εν η περιπτώσει μπουν οι ιδιώτες με το 49% και νέμονται ένα πόρο στο διηνεκές, νομίζω ότι αυτό δεν θα το έχουμε συναντήσει πουθενά στη λογική της διαχείρισης του δημόσιου πλούτου και του δημόσιου συμφέροντος. Θεωρώ ότι πρέπει να αλλάξετε αυτήν τη διάταξη, διότι αλλάζει το χαρακτήρα του δημόσιου αγαθού της ενημέρωσης από την κρατική τηλεόραση.

Και έρχομαι στην τελευταία παρατήρηση που έκαναν και άλλοι συνάδελφοι. Εμείς από την επαρχία έχουμε βιώσει με έντονο τρόπο τον αποκλεισμό από μεγάλα κανάλια ως περιφερειακοί Βουλευτές, την αδυναμία προσπέλασης. Μας έλεγε ένας συνάδελφος Βουλευτής από το Εργατικό Κόμμα της Αγγλίας ότι το ίδιο βιώνουν και άλλοι Βουλευτές σε άλλα Κοινοβούλια. Είναι πανθομολογούμενη η αδυναμία προσπέλασης σε κεντρικά κανάλια των Βουλευτών της επαρχίας. Το ξέρετε, είναι κοινό μυστικό και δεν χρειάζεται να προσθέσω τίποτε γι' αυτό.

Έχουμε, λοιπόν, τη δυνατότητα με τα κακώς κείμενα στα περιφερειακά κανάλια, με τους διαγκωνισμούς, με τις πιέσεις που ασκούνται στους Βουλευτές, να έχουμε ένα βήμα, για να παρουσιάζουμε και εμείς και οι τοπικές κοινωνίες τον πολιτισμό, τις απόψεις μας.

Θέλω να σας πω τη δική μου εμπειρία. Είχαμε δύο κανάλια στην Πιερία. Τώρα έχουμε ένα κανάλι. Μετά τα κεντρικά δελτία των 21.00', σας πληροφορώ ότι όλοι στρέφουν το βλέμμα τους στα τοπικά δελτία για να δουν τα τοπικά δρώμενα, τα γεγονότα, για να τα μάθουν, για να τα πληροφορηθούν. Εν η περιπτώσει αυτά τα κανάλια εξαφανιστούν, που εξαφανίζονται με το νομοσχέδιο, νομίζω ότι πλήττεται αυτό το οποίο λέτε, η «ώρα της περιφέρειας».

Βρίσκεστε, δηλαδή, σε μία μεγάλη αντίφαση. Διατείνεστε ότι είναι η ώρα της περιφέρειας. Δεν δίνετε, όμως, πόρους όλα αυτά τα χρόνια στην περιφέρεια. Έχετε μειώσει αυτές τις δαπάνες στον Προϋπολογισμό κατά 40%. Οι δαπάνες είναι στο ύψος του 1996. Τώρα έρχεστε και επεμβαίνετε κλείνοντας τα τοπικά κανάλια μ' αυτό το σύστημα της μοριοδότησης, με την υποχρεωτική συγχώνευση στην ουσία με περιφερειακά κανάλια. «Κλείνετε» στην ουσία και μία φωνή που ήταν χρήσιμη για τον πολιτισμό, για την πληροφόρηση, αλλά και για το περιφερειακό πολιτικό σύστημα.

Κύριε Υπουργέ, θεωρώ ότι έτσι έχουν τα πράγματα –δεν είναι υπερβολή αυτό που σας λέμε– γιατί ο συνδυασμός του να μην προσδιοριστεί πόσα θα είναι τα κεντρικά κανάλια και το γεγονός ότι θα εξαρτώνται οι κεντρικές συχνότητες από τα περιφερειακά ή τα τοπικά κανάλια, δημιουργεί και εδώ μία ομηρία, αλλά εν τέλει δημιουργεί το πρόβλημα της ανάδειξης των τοπικών προβλημάτων από τα τοπικά πολιτικά στελέχη. Δημιουργεί πρόβλημα «οξυγόνου» στις τοπικές κοινωνίες. Δημιουργεί πρόβλημα «πολιτικής εργασίας» και προβολής των τοπικών στελεχών και ιδιαίτερα των Βουλευτών.

Θέλω, κύριε Υπουργέ, να κλείσω, λέγοντας ότι έστω και την

τελευταία στιγμή, νομίζω ότι μερικές από αυτές τις διατάξεις, που το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και η Αντιπολίτευση σας επισημαίνουν ότι είναι σε κακό δρόμο, ιδιαίτερα της διάταξης σχετικά με την Ε.Ρ.Τ. και ιδιαίτερα αυτές που αφορούν τα περιφερειακά κανάλια, θα πρέπει να τις αφαιρέσετε. Εάν δεν θέλετε να τις αφαιρέσετε, τουλάχιστον να μη δημιουργηθούν ασφυκτικές διαδικασίες για κλείσιμο των καναλιών ή για οριστική απώλεια του χαρακτήρα της ΕΡΤ ως δημόσιας τηλεόρασης και ως δημοσίου αγαθού.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παπαγεωργίου.

Το λόγο έχει ο κ. Σγουρίδης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ζήτησα το λόγο για να θέσω δύο ζητήματα, τα οποία ακροθιγώς είχα θέξει και στην τοποθέτησή μου επί της αρχής.

Το πρώτο ζήτημα έχει να κάνει με το αναλογικό κανάλι της Βουλής, την τηλεόραση της Βουλής, η οποία θα πρέπει να καλύπτει πια αναλογικά όλο τον ελλαδικό χώρο. Δυστυχώς, παρ' όλο που ο νόμος, που ψηφίστηκε, έλεγε για σταδιακή κάλυψη του ελλαδικού χώρου από το αναλογικό κανάλι της Βουλής, έχει παγώσει. Εκπέμπει αναλογικά μόνο σε ορισμένους νομούς της Ελλάδας, οι δε υπόλοιποι νομοί καλύπτονται μέσα από το ψηφιακό ΝΟΒΑ, το οποίο είναι υποχρεωτικό να έχει και το κανάλι της Βουλής. Όποιο ψηφιακό κανάλι βγαίνει στον αέρα ως πλατφόρμα, πρέπει να περιλαμβάνει και το κανάλι της Βουλής.

Δυστυχώς, όμως, μέχρι να φτάσουμε στο 2012 -τα περί ψηφιακής τηλεόρασης θα τα πω αύριο, στη συζήτηση επί των άρθρων, όπου θα αναφερθούμε στην ψηφιακή τηλεόραση- η ΕΡΤ, το κανάλι της Βουλής και κάποια άλλα κανάλια εκπέμπουν αναλογικά.

Και ο ελληνικός λαός δεν καθαρά ακούει καθαρά τη φωνή των εκλεγμένων του, αλλά ακούει τη φωνή τους μέσα από διαθλαστικούς καθρέπτες, μέσα από τους παραμορφωτικούς φακούς των παραθύρων της άλλης τηλεόρασης.

Ε, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, αντί να μεμψιμοιρούμε, αντί να μωκκλαίμε για το ότι υπάρχει ένα συγκεκριμένο «ρόστερ» πολιτικών που βγαίνει σε συγκεκριμένα κανάλια και παίζει μόνο σ' αυτά, να απαιτήσουμε εμείς από τον Υπουργό, το κανάλι της Βουλής να φτάσει αναλογικά σε κάθε γωνιά της Ελλάδας. Είναι τραγικό! Από τότε που ψηφίστηκε ο νόμος, πέρασαν πάνω από δέκα χρόνια και δεν μπορούσαμε να βρούμε τους τεχνικούς τρόπους, εκείνους τους τεχνικούς διαύλους, ώστε το κανάλι της Βουλής να παίζει από άκρη σε άκρη της Ελλάδος αναλογικά; Είναι κρίμα.

Λυπάμαι πάρα πολύ, γιατί πολλοί συνάδελφοι διαμαρτυρήθηκαν, χωρίς να προτείνουν τη λύση. Διαμαρτυρήθηκαν, γιατί δεν τους βγάλουν στα τηλεπαράθυρα. Ε, δεν θα σας βγάλουν στα τηλεπαράθυρα, διότι εσείς δεν δημιουργείτε τηλεθέαση, δεν δημιουργείτε ακροαματικότητα, δεν δημιουργείτε καυγάδες. Αυτή είναι η βασική αιτία που δεν βγαίνουν, κύριοι συνάδελφοι.

Περιμένω από τον κύριο Υπουργό, γιατί το έθεσα χτες, τουλάχιστον να καταγραφεί στα Πρακτικά μια απάντησή του, μια απάντηση για το τι γίνεται με το αναλογικό κανάλι της Βουλής. Επιτέλους, πήγαμε στη Σελήνη, προχωρήσαμε σε απίθανες τεχνολογικές εξελίξεις και δεν μπορούμε να λύσουμε το πρόβλημα αυτό; Λυπάμαι πάρα πολύ, αλλά δεν θέλουμε να το λύσουμε.

Έρχομαι στο δεύτερο ζήτημα που ήθελα να ξαναθέσω και είναι τα τοπικά ηλεκτρονικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Τι υπήρχε, κύριοι συνάδελφοι, παλιά; Υπήρχε ένας περιφερειακός χάρτης συχνοτήτων, όπου σ' αυτόν το χάρτη υπήρχαν τα σημεία εκπομπής, που κάλυπταν περιφερειακά κάποιους χώρους, όπως και τον πανελλαδικό χώρο. Έτσι, λοιπόν, σε κάθε κέντρο εκπομπής είχε δικαίωμα το κάθε τοπικό κανάλι να κάνει μια αίτηση, να υποβάλει τα χαρτιά του και βάσει αυτών των δικαιολογητικών, να κριθεί από το συγκεκριμένο κέντρο εκπομπής εάν δύναται να είναι καλύτερο, φθηνότερο, για να μπορέσει να πάρει, στην επιλογή, τη θέση αυτή.

Υποβλήθηκαν μια φορά τα χαρτιά, ακυρώθηκε ο διαγωνι-

σμός. Ξαναυποβάλλονται τα χαρτιά, ακυρώθηκε ο διαγωνισμός. Τι γίνεται σήμερα, όμως, κύριοι συνάδελφοι; Αγνοούμε αυτούς τους περιφερειακούς χάρτες των συχνοτήτων, αγνοούμε το χάρτη των εθνικών συχνοτήτων και λέμε ότι πλέον τα κανάλια τα τοπικά, οι περιφερειακές αυτές συχνότητες, πάνε σ' ένα «εθνικό απόθεμα». Και αφού πια μοιράσουμε στα εθνικής εμβέλειας κανάλια τις συχνότητες, γιατί εκτός από τα πέντε που υπάρχουν, κύριοι συνάδελφοι, επιδιώκει να πάρει εθνική συχνότητα ο 902, ο ΣΚΑΪ και το ΚΑΝΑΛΙ 10 -είναι και τα τρία κανάλια, Ε.Ρ.Τ.-1, Ν.Ε.Τ. και Ε.Ρ.Τ.-3 και τα άλλα κανάλια, τα οποία γνωρίζουμε, τα ιδιωτικά ή της ελεύθερης τηλεόρασης- φτάνουμε στο σημείο να έχουμε δώδεκα κανάλια εθνικής εμβέλειας, που πρέπει να ικανοποιήσουμε.

Συνεπώς, πρέπει να χρησιμοποιήσουμε και τις περιφερειακές συχνότητες για να περπατήσουν αυτά τα κανάλια και άρα, θα πάμε σ' ένα περιφερειακό κανάλι κατά βάση, με τον ισχυρισμό ότι αυτό το κανάλι θα είναι περιφερειακό, μεγάλο και βιώσιμο. Δεν είναι, όμως, έτσι τα πράγματα. Διότι θα φτάσουμε και σ' αυτό το περιφερειακό κανάλι, να υπάρχει πάλι «ρόστερ» φωνής και παραμορφωτικός καθρέπτης.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, κύριοι συνάδελφοι κι επιμένω ότι θα πρέπει τα τοπικής εμβέλειας Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, τα ηλεκτρονικά, να παραμείνουν. Είναι η φωνή της περιφέρειας. Δεν μπορούμε να επικαλούμεθα την «ώρα της περιφέρειας», χωρίς τη φωνή της.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**.)

Μπορεί πολλές φορές να είναι κακέκτυπα των εθνικής εμβέλειας καναλιών, αλλά όμως παραμένουν μία φωνή. Είναι λάθος, που λέμε ότι θα πρέπει να τους κόψουμε το κεφάλι, αντί να προσπαθήσουμε να τα εξυγιάνουμε. Εξυγίανση χρειάζεται. Γι' αυτό ήταν μία ευκαιρία με το νομοσχέδιο αυτό -και το ξανατόνισα- επιτέλους διακομματικά να βάλουμε ένα τέλος σ' αυτήν την άναρχη κατάσταση, η οποία ξεφύτρωσε από το 1991. Δυστυχώς, χάσαμε την ευκαιρία. Λυπάμαι πάρα πολύ. Περιμένω, όμως, μία απάντηση για το κανάλι της Βουλής και, όπως τόνισαν όλοι οι συνάδελφοι, τα τοπικής εμβέλειας κανάλια πρέπει να παραμείνουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Η κ. Αράπογλου έχει το λόγο.

ΧΡΥΣΗ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχήν, γιατί τώρα αυτό το νομοσχέδιο; Διαβάζω από την ομιλία του κ. Ρουσόπουλου, στις 21 Δεκεμβρίου 2005, δηλαδή πάρα πολύ καιρό πριν, στο δημόσιο διάλογο που είχε ξεκινήσει, ότι «Η πρόταση της Κυβέρνησης είναι γνωστή, να νομοθετήσουμε για τα δύο μεγάλα ζητήματα της συγκέντρωσης και των αδειοδοτήσεων εντός του 2006». Ούτε εντός του 2006 ούτε εντός του 2007. Απλώς η Νέα Δημοκρατία, από την πρώτη στιγμή που έγινε Κυβέρνηση, προσπαθούσε να βρει τον προφότερο τρόπο για να είναι προνομακική η συζήτηση ή για να έχει σε ομηρία τα κανάλια πάσης φύσεως, εθνικής, περιφερειακής, τοπικής εμβέλειας. Γι' αυτό διήλθε όλους τους τρόπους και όλες τις μεθόδους.

Η πρώτη μέθοδος ήταν «Το αφεντικό είμαι εγώ». Αυτή είναι η μετάφραση από τον «Μπαϊρακτάρη» και τώρα έχουμε φθάσει στο «Ο καλύτερος τροχονόμος είμαι εγώ». Μόνο που όταν νομοθετούμε για τόσο σημαντικά πράγματα, τα οποία θα σφραγίσουν την καινούργια εποχή, την καινούργια οικονομία και τη διάσταση της ανάπτυξης με νέους δρους, τότε θα πρέπει να είμαστε διαφορετικοί στην προσέγγισή μας, θα πρέπει να είμαστε πιο προσεκτικοί.

Ποια είναι η ουσία του νομοσχεδίου; Θα έλεγα ότι ίσως είναι το μοναδικό νομοσχέδιο, που από την πρώτη ημέρα που θα γίνει νόμος -και, όπως λέει και το τελευταίο του άρθρο, η ισχύς του αρχίζει από της δημοσίευσής- θα μπορεί να εφαρμοσθεί μόνο κατά τις άλλες διατάξεις. Γιατί σαφώς δεν μπορεί να αδειοδοτήσει ούτε μπορεί να διακρίνει, από τη στιγμή που δεν υπάρχει ο χάρτης των συχνοτήτων. Και εφόσον δεν υπάρχει ο χάρτης των συχνοτήτων, ο οποίος χάρτης συχνοτήτων, εν έτει 2007, θεωρείται τέτοιας δευτερεύουσας ή τριτεύουσας σημασίας θέμα, που δεν έρχεται στη Βουλή ως επίσημη πρόταση -

αυτή η περιβόητη του Μετσοβίου, που πρέπει να δούμε επιτέλους πόσο σημαντικό πράγμα είναι και πόση δύσκολη δουλειά είναι να καθοριστεί αυτός ο χάρτης των συχνότητων- εμείς ερχόμαστε και καλούμαστε να γνωμοδοτήσουμε για το πώς θα μοιράσουμε με βάση ένα χάρτη, τον οποίο δεν γνωρίζουμε.

Κοντολογίς, το νομοσχέδιο δεν πρόκειται να εφαρμοστεί μέχρι τις εκλογές και όλη αυτή η ιστορία είναι απλώς για να γίνεται αυτό το γνωστό αλισβερίσι και το πάρε-δώσε της ομηρίας και των διαπραγματεύσεων μέχρι τις εκλογές, θα έλεγα κυρίως σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο και όχι σε εθνικό επίπεδο, όπου το παιχνίδι παίζεται διαφορετικά και με όρους πάγιους, οι οποίοι δεν έχουν και πολύ σχέση με το τι κάνουμε σήμερα εμείς εδώ με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Τι θα έπρεπε να περιλαμβάνει ένα τέτοιο νομοσχέδιο; Την αποτύπωση του σημερινού τοπίου, του τι υπάρχει στην Ελλάδα. Και εδώ θα πρέπει να υπάρχει και μία πολιτική αναφορά και μία πολιτική εκτίμηση, που έχει υποχρέωση η Κυβέρνηση να κάνει. Δεν μπορεί να αποτυπώνει τυπικά το τι συμβαίνει. Θα πρέπει να κάνει μία πραγματική εκτίμηση και θα πρέπει να κάνει και την πρόβλεψη, την προσομοίωση, για το πού θέλουμε να το πάμε ως χώρα.

Κύριε Πρόεδρε, το θέμα της ψηφιοποίησης είναι τόσο περίπλοκο όσο και τόσο απλό. Οι νέες τεχνολογίες απλοποιούν τα πάντα. Οι ψηφιοποιήσεις μπορούν να ξεκινήσουν σε πάρα πολύ σύντομο χρονικό διάστημα και δεν χρειάζεται να περιμένουμε μέχρι το 2015, εάν η χώρα μας θέλει πραγματικά να προλάβει τα τρένα, θα πρέπει δε αυτές να γίνονται με περισσότερο διαφανή, διαυγή, γρήγορο και σύγχρονο τρόπο. Είναι πάρα πολύ απλό και θα μιλήσω γι' αυτό, θα κάνω μία αναφορά, όταν θα φθάσω στο περιβόητο θέμα περί της θυγατρικής της Ε.Ρ.Τ..

Τι θα έπρεπε, όμως, πραγματικά να περιλαμβάνει ένα τέτοιο νομοσχέδιο;

Ο κεντρικός πυρήνας της ανάλυσης, αυτό δηλαδή που θα έπρεπε να αποτελεί το σημαντικό μήμα, είναι η νέα οικονομία και οι παρεμβάσεις μας, που θα πρέπει να αφορούν σε αναπτυξιακά μοντέλα και συναφείς επιλογές.

Τι θέλουμε, κύριε Πρόεδρε; Έχουμε διαβεί τη μεθόριο της Ελλάδας σε όλο το τόξο από τη Φλώρινα μέχρι την Αλεξανδρούπολη και μέχρι τον Έβρο, για να δούμε τι συμβαίνει; Τι ακούν τα Πομακοχώρια, Το γνωρίζετε; Γνωρίζουν οι συντάκτες του νομοσχεδίου, οι οποίοι βρίσκονται στην Αθήνα, τι συμβαίνει πραγματικά στην περιφέρεια; Γνωρίζετε τι ακούν τα χωριά του Προμαχώνα και τα περίξ χωριά;

Προέρχομαι από μια περιφέρεια, η οποία είναι πρωτεύουσα ή συμπρωτεύουσα, ό,τι θέλετε πείτε. Αλλά έχει μεγάλη σημασία το ότι βαδίζουμε σ' αυτήν την απόλυτη «ερημοποίηση» μιας περιφέρειας, που με κάθε νομοσχέδιο που φέρνουμε εδώ, της δίνουμε και μια ακόμη βολή.

Και κάνω μια πρόταση, κύριε Πρόεδρε -την κάνω τώρα προφορικά, θα την κάνω και γραπτά- ότι θα πρέπει η διάσταση της περιφέρειας να διαπερνά όλα τα νομοθετήματα, αν πραγματικά θέλουμε να είμαστε Βουλή των Ελλήνων και της Ελλάδας και όχι Βουλή των Αθηνών και των πέριξ προαστίων. Και γίνομαι πιο συγκεκριμένη. Τι ακριβώς αφορά αυτό το άρθρο της μοριοδότησης, κύριε Υπουργέ, γιατί δεν το κατανοώ; Ενώ το άρθρο 7, που στα κριτήρια αξιολόγησης, στη συγχώνευση, αναφέρει: «φορέας τηλεοπτικού σταθμού εθνικής εμβέλειας με φορέα τηλεοπτικού σταθμού τοπικής ή περιφερειακής εμβέλειας, για τη χορήγηση άδειας τηλεοπτικού σταθμού περιφερειακής εμβέλειας, λαμβάνουν πενήντα μόρια»,».

Μήπως εκτός των άλλων, σ' αυτό το νομοσχέδιο, υποκρύπτεται και η συνολική συγκέντρωση και έλεγχος των μέσων -και των περιφερειακών- δια της καταργήσεως των τοπικών και των περιφερειακών από τους εθνικούς σταθμούς; Πείτε το λίγο πιο καθαρά. Αλλά μετά, να μην αναζητάμε την περιφέρεια. Και κυρίως, όταν μιλώ για τη διάσταση της περιφέρειας, δεν μιλώ μόνο για τον έλεγχο αυτό καθαυτό της πληροφορίας, αλλά για ένα θέμα που το θέτω ξανά σήμερα σ' αυτήν την Αίθουσα και το έβαλα και στην επιτροπή. Πρέπει να βρεθεί ένας τρόπος να δημιουργηθεί στους σταθμούς εθνικής εμβέλειας ένας περιφερειακός πόλος.

Εγώ θα μιλήσω για τη Θεσσαλονίκη, την περιβόητη συμπρωτεύουσα, αλλά αν θέλετε να το πείτε και κάπου αλλού, να το συζητήσουμε. Στη Θεσσαλονίκη, ένας περιφερειακός πόλος. Να υπάρχουν κριτήρια, όπως δίνονται αυτά τα κριτήρια, τα μόρια, οι μοριοδοτήσεις, οι οποίες μοριοδοτήσεις έχουν πολλές αναγνώσεις, αν κανείς το παρατηρήσει και ξέρει λίγο τα πράγματα. Μπορείτε να μοριοδοτήσετε για να δημιουργηθεί σταθμός εθνικής εμβέλειας στην περιφέρεια, όπως συμβαίνει σε όλες τις σύγχρονες χώρες του κόσμου, όπως συμβαίνει στην Ιταλία, στο Μιλάνο, όπως συμβαίνει στην Ισπανία, στη Βαρκελώνη, όπως συμβαίνει στην Πορτογαλία, στο Πόρτο, όπως συμβαίνει στη Γερμανία, στο Μόναχο, όπως συμβαίνει παντού; Μπορείτε να μοριοδοτήσετε; Αλλιώς τι ακριβώς συζητάμε εδώ;

Θα πάω πάρα πολύ σύντομα σε δύο θέματα. Το ένα είναι το τι άραγε προοιωνίζεται αυτό το «διακόσια άτομα στα εθνικής εμβέλειας». Και πιστεύω ότι ευλόγως ανησυχούν οι εργαζόμενοι για το ότι στην ουσία νομοθετούμε τις περικοπές προσωπικού, σ' ένα ήδη πληγωμένο τοπίο εργασιακών σχέσεων, όπως είναι των ραδιοτηλεοπτικών, ιδίως της περιφέρειας, αλλά και του κέντρου. Και βεβαίως, υπάρχει και αυτό με τη θυγατρική της Ε.Ρ.Τ.. Αν δεν έχουμε καταλάβει, εννοούμε ότι αντί η Ε.Ρ.Τ. να έχει τις πλατφόρμες, γιατί οι πλατφόρμες είναι εθνική περιουσία, την οποία κανείς μπορεί να υπενοικιάζει -ό,τι κάνει η Γαλλία για παράδειγμα, κύριε Πρόεδρε- αυτήν τη στιγμή μ' αυτό το νομοσχέδιο γινόμαστε όλοι μαζί ένα, οι υπάρχοντες, οι σημερινοί. Μεταφέρουμε το 15%, που είναι ζήτημα κατά πόσο είναι νόμιμο, συνταγματικό κ.λπ. και στην ουσία, από εκεί και πέρα, ο καθένας θα υπενοικιάζει και το πώς θα γίνονται οι επιπλέον υπενοικιάσεις, είναι κάτι που θα το δείξει το μέλλον.

Θέλω να πω κάτι και μ' αυτό να κλείσω, ότι τα πράγματα είναι πάρα πολύ σοβαρά και τη σοβαρότητα εξ όλων την εστιάζω σ' αυτό στο οποίο επιμένω στην τοποθέτησή μου, για τη περιφέρεια και τι Ελλάδα συζητάμε και σκεφτόμαστε τα επόμενα χρόνια.

Εάν, λοιπόν, στη σημερινή συζήτηση κάνουμε σκοτεινές αναφορές -και δικαίως- στο 1989-1990 και στη συγκυβέρνηση, που ξεκίνησε αυτό το οποίο δεν είχε νόμους και κανόνες, αν θέλετε, να κάνουμε και τις ίδιες περίπου αναφορές για το ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν κατάφερε να κάνει τις απαιτούμενες αδειοδοτήσεις.

Και αναφέρομαι στον Υπουργό, στον κ. Ρουσόπουλο. Θα πρέπει να σκεφθεί πάρα πολύ, πέρα από τα πρόσκαιρα οφέλη τα οποία μπορεί να αποκομίσει, αμφίβολα και αυτά, το τι θα συμβεί μετά από δέκα χρόνια και πόσο σκοτεινές αναφορές μπορεί να γίνουν σ' αυτήν την Αίθουσα τη σημερινή και την αυριανή μέρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μαγκριώτης. Απών. Διαγράφεται.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διάρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει τις εκθέσεις της στα σχέδια νόμων:

Α. του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας:

α) «Κύρωση Συμφωνίας Συνεργασίας στον τομέα της Άμυνας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Σερβίας».

β) «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Συμβουλίου Υπουργών της Δημοκρατίας της Αλβανίας, σχετικά με την προστασία διαβασιμικών πληροφοριών».

Β. του Υπουργείου Εξωτερικών:

α) «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ της Διπλωματικής Ακαδημίας του Υπουργείου Εξωτερικών της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Διπλωματικής Ακαδημίας του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας».

β) «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης για τη Συνεργασία μεταξύ του Ρουμανικού Διπλωματικού Ιδρύματος του Υπουργείου Εξωτερικών της Ρουμανίας και της Διπλωματικής Ακαδημίας του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας».

γ) «Κύρωση της Συμφωνίας για τα Πρόνοια και τις Ασυλίες του Διεθνούς Δικαστηρίου για το Δίκαιο της Θάλασσας».

Το λόγο έχει ο κ. Παρασκευάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αν και στην επιτροπή εξέθεσα την απορία μου, αλλά δεν πήρα καμμία απάντηση, θα επανέλθω και σήμερα στην Ολομέλεια. Η απορία μου ήταν για ποιο λόγο αυτό το νομοσχέδιο έρχεται σήμερα και μάλιστα με τις διαδικασίες με τις οποίες έρχεται. Είναι πρωτόγνωρο να παρατείνεται η διάρκεια εργασιών της Ολομέλειας για να ψηφιστεί ένα νομοσχέδιο μέσα στο κατακαλόκαιρο και μάλιστα, ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν έρχεται να δώσει καμμία λύση σε ένα πρόβλημα που ταλανίζει τον τόπο εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Γιατί για να αρχίσει η υλοποίηση αυτού του νομοσχεδίου απαιτούνται δεκατρείς ή δεκατέσσερις Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις και δύο ή τρία Προεδρικά Διατάγματα. Άρα, φροντίδα του κυρίου Υπουργού και της Κυβέρνησης δεν ήταν να δώσουμε λύση στο θέμα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης γι' αυτό το οποίο συμβαίνει. Το δεύτερο αφορά ουσιαστικά το χρόνο, για ποιο λόγο έγινε αυτό.

Άρα, μπορεί κάποιος να καταλήξει σε δύο πάρα πολύ εύκολα συμπεράσματα. Το πρώτο ότι η Κυβέρνηση δεν θέλει να δώσει καμμία λύση στο πρόβλημα και δεν μπορεί να δώσει λύση, γιατί δεν θέλει να δώσει λύση, γιατί αυτό το νομοσχέδιο είναι τελείως ατελέσφορο και είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο ουσιαστικά δεν είναι δυνατόν να υλοποιηθεί. Άρα, αυτό το οποίο επιχειρεί να κάνει η Κυβέρνηση είναι να δώσει μία κατ' επιφάνεια νομιμοποίηση σε ένα καθεστώς το οποίο επικρατεί σήμερα και δεν είναι καθόλου, μα καθόλου νόμιμο, για να μην πω ότι είναι 100% παράνομο.

Έχουμε σαν πολιτική εξουσία αποδεχτεί και έχουμε συμπαταχθεί τρόπον τινά με όλη αυτή την κατάσταση, η οποία δεν αρμόζει σε μία ευνομούμενη χώρα. Τόσα χρόνια δεν δώσαμε καμμία προσοχή ούτε για την ποιότητα των εκπομπών ούτε γι' αυτά τα οποία συμβαίνουν στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ούτε για την προσπάθεια ποδηγέτησης που γίνεται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης προς την πολιτική εξουσία σε όλες τις μορφές ούτε και το γεγονός ότι οι πολιτικές ατζέντες ή η πολιτική ατζέντα της καθημερινής δράσης της Κυβέρνησης καθορίζεται από τη μια μεριά από τις δημοσκοπήσεις και δεύτερον από τη λειτουργία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Γίνεται μια προσπάθεια με το νομοσχέδιο να δώσει λύση, όσον αφορά τη συγκέντρωση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Και αυτό διαφαίνεται και μέσα από την εισηγητική έκθεση του κυρίου Υπουργού. Δεύτερον, έβαλε χέρι, κατά το κοινώς λεγόμενο, στο τι συμβαίνει στην περιφέρεια με τα περιφερειακά και τοπικά μέσα ενημέρωσης. Και το τρίτο, αυτό που πάλι κατά το κοινώς λεγόμενο αποτελεί το «κερασάκι στην τούρτα» της όλης ιστορίας, είναι η δημιουργία της θυγατρικής εταιρείας της Ε.Ρ.Τ..

Δεν ξέρω με ποιο δικαίωμα ο κύριος Υπουργός και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας απεμπολούν δικαιώματα του ελληνικού λαού και χαρίζουν ουσιαστικά στους ιδιώτες μία δημόσια περιουσία, η οποία δημιουργήθηκε από τις παράνομες ανταποδοτικές εισφορές που πληρώνει ο καθένας από εμάς προς την ελληνική τηλεόραση. Και την εποχή που θεσπίστηκε αυτό το ανταποδοτικό τέλος θεσπίστηκε για ευνοήτους λόγους. Θεσπίστηκε ουσιαστικά για να υπάρχει ίση μεταχείριση των πολιτικών κομμάτων, όσον αφορά την ενημέρωση. Αυτό σήμερα καταστρατηγείται κατά κόρον και μετά τη δημιουργία των ιδιωτικών καναλιών θέτω ευθέως ένα ερώτημα.

Γιατί ο κάθε πολίτης, ανεξάρτητα αν βλέπει την Ελληνική Τηλεόραση ή όχι, θα πρέπει να πληρώνει το συγκεκριμένο ανταποδοτικό τέλος;

Και το δεύτερο ερώτημα είναι: Γιατί ο κύριος Υπουργός με τη ρύθμιση, η οποία συμπεριλαμβάνεται σ' αυτό το νομοσχέδιο, θέλει ένα μέρος του ανταποδοτικού τέλους ή όλο το ανταποδοτικό τέλος να το εκχωρήσει ουσιαστικά σε ιδιώτες; Είναι μια απορία στην οποία θα ήθελε απάντηση ο κάθε Έλληνας πολίτης.

Αυτό το ανταποδοτικό τέλος είχε θεσπιστεί γιατί η κρατική τηλεόραση όφειλε να παρέχει μια πλουραλιστική και αντικειμε-

νική ενημέρωση στους πολίτες. Σήμερα αυτό δεν συμβαίνει. Από την άλλη μεριά υπάρχει ένα πλήθος ιδιωτικών μέσων μαζικής ενημέρωσης, τα οποία συνωστίζονται για το πώς θα διανέμουν μεταξύ τους τη διαφημιστική πίτα και ποιος ουσιαστικά θα έχει τη μεγαλύτερη παρέμβαση στη διαμόρφωση της πολιτικής ατζέντας. Σ' όλα αυτά δεν δίνει καμμία απάντηση το νομοσχέδιο.

Σας κατατρέπει, αγαπητοί συνάδελφοι της Κυβέρνησης, το ολίστημα του «βασικού μετόχου». Το έχετε κάνει γαργάρα. Τη γαργάρα, την οποία σιωπηλά αποδεχθήκατε μετά από την κατακραύωση από τα όργανα της Κοινότητας, έρχεστε σήμερα και την επισημοποιείτε. Την επισημοποιείτε απόλυτα με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, γιατί δεν υπάρχει κανένας φραγμός όσον αφορά τα ποσοστά συμμετοχής του οποιουδήποτε ιδιώτη σ' όλα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, τα οποία υπάρχουν. Και θα ήθελα ο κύριος Υπουργός να μου δώσει μια απάντηση: Με ποιον τρόπο δεσμεύει τον οποιονδήποτε ιδιώτη να έχει, παραδείγματος χάρι, το 30% των μετοχών του οποιουδήποτε τηλεοπτικού σταθμού; Με ποιο τρόπο τελικά αυτό το νομοσχέδιο απαγορεύει τη δημιουργία καρτέλ στα μέσα μαζικής ενημέρωσης; Με ποιο τρόπο τελικά απαγορεύει αυτό το νομοσχέδιο την ποδηγέτηση όλων των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης από μία συγκεκριμένη ομάδα επιχειρηματιών;

Είπα στην επιτροπή στον κύριο Υπουργό ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι προϊόν συμφωνιών και όζει πολιτικής ιδιοτέλειας και σκοπιμότητας, γιατί δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να εξυπηρετεί αυτούς οι οποίοι κατέχουν ουσιαστικά τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, διατηρούν αυτό το «αμαρτωλό» και άρρωστο καθεστώς και δεν τολμάει η Κυβέρνηση και ο κύριος Υπουργός ναβάλουν «τον δάκτυλον επί τον τύπον των ήλων» και να δώσουν μία απάντηση για το «δέον γενέσθαι».

Και φθάνουμε και στο δεύτερο σημείο. Δεν φθάνουν οι πανελλαδικές εμβέλεις, ούτως ώστε να ικανοποιήσουμε τα αιτήματα τα οποία υπάρχουν. Πρέπει να περιορίσουμε και θα πρέπει ναβάλουμε φραγμό στην πολυφωνία των τοπικών Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Στο χώρο το δικό μου, στο Νομό Δωδεκανήσου που είναι πολυνησιακός κι έχει ιδιαίτερα προβλήματα όσον αφορά τη δυνατότητα ενημέρωσης των πολιτών, υπάρχει σε κάθε νησί κι ένα κανάλι ή σε κάποια νησιά υπάρχουν και δύο τοπικά κανάλια ή υπάρχουν δύο και τρεις ραδιοφωνικοί σταθμοί, όπως υπάρχουν και διάφορες τοπικές εφημερίδες. Και έρχεται ο κύριος Υπουργός και καταργεί την έννοια του τοπικού καναλιού και μιλάει για περιφερειακά κανάλια. Δηλαδή τι θα συμβεί; Και ποια είναι η έννοια της περιφέρειας; Είναι η έννοια των διοικητικών ορίων; Είναι η έννοια των περιφερειακών συχνοτήτων; Είναι η έννοια των νέων ορίων, τα οποία θα καθοριστούν πιθανόν με μία νέα διοικητική διαίρεση της χώρας; Ποια είναι αυτά τα κριτήρια; Και πώς θα δοθούν αυτές οι άδειες; Εξαρτάται τελικά ο αριθμός των περιφερειακών αδειών από τον αριθμό των πανελλαδικών αδειών οι οποίες θα δοθούν; Και με ποιες διαδικασίες θα δοθούν και για ποιο λόγο και πώς έρχεται η Κυβέρνηση; Αυτή τη στιγμή, αν καθίσει και καταμετρήσει ο κύριος Υπουργός τα τοπικά κανάλια ανά την Ελλάδα, θα διαπιστώσει ότι σ' αυτά τα τοπικά κανάλια έχουν επενδυθεί σημαντικά ποσά από διάφορους πολίτες και εργάζεται κι ένας σημαντικός αριθμός πολιτών. Τι θα γίνουν όλοι αυτοί; Θα βρεθούν στο δρόμο; Θα γίνουν άνεργοι; Θα χάσουν τα επενδυμένα κεφάλαιά τους γιατί έτσι θέλει η Κυβέρνηση και γιατί μ' αυτό τον τρόπο πιστεύει ότι εξυπηρετεί αυτούς που νομίζει ότι θα βοηθήσουν την Κυβέρνηση στην παρατεταμένη προεκλογική περίοδο που βρισκόμαστε;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έχω την αίσθηση, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και αγαπητέ φίλε Υπουργέ, ότι δεν νομοθετούμε μ' αυτό τον τρόπο. Δεν νομοθετούμε τελικά με την αίσθηση ότι θα παραμεινουμε εσασί Υπουργοί. Δεν νομοθετούμε με την αίσθηση ότι εμείς ουσιαστικά θα διαχειριστούμε την κατάσταση την οποία διαμορφώνουμε. Αλλά θα πρέπει να νομοθετούμε με προοπτική στο μέλλον. Σίγουρα όμως δεν σας ενδιαφέρει, γιατί αυτό το νομοσχέδιο δεν έχει μέλλον, γιατί δεν πρόκειται ποτέ να υλοποιηθεί.

Και αυτό δεν θα γίνει, γιατί δεν θα είστε εσείς. Γιατί μετά τις εκλογές θα έρθει άλλη κυβέρνηση, η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η οποία ουσιαστικά το είχε υποχρέωση τότε, αλλά τώρα πια αποτελεί χρέος να δώσει λύση σ' αυτό το αμαρτωλό και φαύλο καθεστώς που επικρατεί στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και στη γενικότερη επικοινωνία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο συνάδελφος κ. Μάρκος Μπόλαρης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ: Γιατί με διακόψατε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν ολοκληρώσατε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ: Ολοκλήρωσα με τη διακοπή σας. Είναι και η τελευταία μου ομιλία, γιατί τώρα πια θα έρθουμε ως Ολομέλεια στη Βουλή μετά τις εκλογές. Γιατί ο κύριος Υπουργός το ξέρει ότι είναι ίσως η τελευταία συνεδρίαση της Ολομέλειας. Η νέα Ολομέλεια θα είναι με νέα σύνθεση και με άλλη κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο συνάδελφος κ. Μπόλαρης έχει το λόγο για προτασόμενη δευτερολογία.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Δύο ζητήματα θέλω να θέσω, κύριε Πρόεδρε, μετά από όσα είπα χθες επί της αρχής.

Ήθελα να κάνω μία αναφορά στο άρθρο 17 που αφορά τη θυγατρική της Ε.Ρ.Τ. Α.Ε., όπου υπάρχουν τα θέματα των ποσοτών και υπάρχει και η αναφορά στην εισφορά που θα γίνεται στο κεφάλαιο αυτής της μεικτής εταιρείας, της εταιρείας του δημοσίου και των ιδιωτών, μια εισφορά η οποία καταβάλλεται συνεχώς από τους Έλληνες πολίτες με το ποσοστό 15%, αλλά δεν υπάρχει αναφορά για αντίστοιχη εισφορά από τους ιδιώτες.

Μας λέει το νομοσχέδιο ότι θα συνεισφέρεται το ποσοστό 15% από αυτά που εισπράττει η ΕΡΤ Α.Ε., δεν υπάρχει όμως αναφορά πως θα πρέπει να είναι και η αντίστοιχη εισφορά των ιδιωτών. Νομίζω πως αυτή εδώ η διάταξη δημιουργεί προβλήματα σημαντικά.

Για ποιο λόγο δεν ξεκαθαρίζεται αυτό το ζήτημα, κύριε Υπουργέ; Θα μου πείτε ότι θα το δούμε με το ιδρυτικό της εταιρείας. Νομίζω ότι ο νόμος οφείλει να είναι ξεκάθαρος σ' αυτό το ζήτημα και να μην αφήνει αμφιβολίες, γιατί αυτή η διάταξη, έτσι όπως τη βλέπει κάποιος εδώ, είναι διάταξη η οποία εγείρει ζήτηματα αντισυνταγματικότητας.

Νομίζω πως αν σήμερα το ζήτημα που εγείρει εδώ είναι πολιτικό και ηθικό, αύριο στην εφαρμογή, όταν δηλαδή γίνει το καταστατικό και θα μπαίνουν μέσα ιδιώτες, τότε θα δημιουργηθούν και άλλα προβλήματα, τα οποία ελέγχονται από το Συμβούλιο της Επικρατείας, όπως σας είπα και χθες.

Το άλλο ζήτημα στο οποίο ήθελα να αναφερθώ είναι μία διάσταση, την οποία δεν την έδωσα χθες, όταν μίλησα επί της αρχής και αφορά τους τοπικούς σταθμούς. Εμείς οι οποίοι καταγόμαστε και εκλεγόμαστε σε περιφέρειες που είναι παραμεθόριες, γνωρίζουμε καλά ότι στις συχνότητες που σήμερα χρησιμοποιούνται δεν μπαίνουν μόνο τα τοπικά ελληνικά τηλεοπτικά κανάλια της περιφέρειας, αλλά μπαίνουν Μέσα Ενημέρωσης και γειτονικών χωρών, τα οποία κανάλια κάνουν και τη δική τους προπαγάνδα. Δεν χρειάζεται να σας πω ότι στη Μακεδονία μπαίνουν συνεχώς και έχουμε και μια προπαγάνδα από τα Σκόπια.

Θεωρείτε, λοιπόν, σκόπιμο να πάρετε τις συχνότητες, τις οποίες χρησιμοποιούν σήμερα τα τοπικά κανάλια, να τις αφήσετε κενές, για να τις χρησιμοποιούν μόνο άλλοι και να περνούν όποια προπαγάνδα θέλουν;

Το λέω αυτό, σε σχέση με όσα είπαμε χθες για τους τοπικούς τηλεοπτικούς σταθμούς. Εάν ληφθεί υπ' όψιν η γεωμορφολογία που έχει το ελληνικό έδαφος, καταλαβαίνετε πόσο σημαντικό ρόλο παίζουν τα κανάλια των Σερρών, τα οποία δεν βλέπουν τα κανάλια της Θεσσαλονίκης, όπως και η Θεσσαλονίκη δεν βλέπει τα κανάλια των Σερρών και κάτι αντίστοιχο συμβαίνει με τη Φλώρινα και την Καστοριά, όπως και με την Φλώρινα και την Κοζάνη.

Είναι πάρα πολύ μεγάλη η σπουδαιότητα αυτή. Νομίζω ότι ο συντάκτης του νομοσχεδίου -ο, κατά τον κ. Μάνο, Σοβιετικός συντάκτης- δεν ήξερε καθόλου τη γεωμορφολογία του ελληνικού εδάφους, όταν έβαζε αυτές τις διατάξεις για τα τοπικά

κανάλια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Στρατάκης είναι απών και συνεπώς διαγράφεται.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος, κ. Λιάνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΝΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Μου είναι πάρα πολύ δύσκολο -ξέρετε- να απευθύνομαι σε ένα διπλά συνάδελφο που διπλά εκτιμώ, τόσο στη δημοσιογραφία όσο και στη Βουλή και να πρέπει να πω κάποιες πικρές αλήθειες, αλλά θα το κάνω με μέτρο, με το μέτρο που αρμόζει.

Νομίζω ότι το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, ήρθε σε πάρα πολύ δύσκολη ώρα. Είναι νωπή ακόμα η τραγωδία της Πάρνηθας και θέλω να σας υπενθυμίσω -καμιά φορά να ξεφεύγουμε λίγο από τα κομματικά- τα προφητικά λόγια ενός πολύ μεγάλου Έλληνα ποιητή, του Νίκου Καρούζου, εβδομήντα χρόνια πριν, για το πώς συμπεριφερόμαστε στα θέματα αυτά.

Λέει, λοιπόν, ο Καρούζος: «Επεκτείνομεν σήμερον επικινδύνως την κυριαρχίαν μας επί της φύσεως, εκτοπίζομεν αυτήν καθ' ημέραν και βαναυσότερον. Εξοντώνομεν τα δύστητα όρη και, τρισχειρότεροι του Τζακ εκείνου του Αντεροβγάλτη, κρεουργούμεν ελαφρά τη καρδία τα πανάγια δάση». Βρίσκετε κάποια ομοιότητα; Εγώ βρίσκω ότι είναι τελείως ενόραση.

Σε δύσκολη, λοιπόν, ώρα έρχεται το παρόν νομοσχέδιο, την ώρα που δεν επήλθε λύτρωση αυτής της τραγωδίας -κάθαρση, όπως λέει ο ελληνικός λαός- για την οποία ούτως ή άλλως υπάρχουν πολύ μεγάλες πολιτικές ευθύνες. Έρχεται, λοιπόν, το νομοσχέδιο για τη συγκέντρωση των Μέσων Ενημέρωσης που αποδεικνύει ότι η Κυβέρνηση έχει ακόμη εξάρτηση από το σύνδρομο του βασικού μετόχου. Την Κυβέρνηση τη νοιάζει να ρυθμίσει το νέο τηλεοπτικό τοπίο. Στη νέα ψηφιακή εποχή προγραμματίζει μία νέα τηλεοπτική περίοδο, η οποία θα αρχίσει από το 2012, με τα ίδια ακριβώς πρόσωπα σε διαφορετικούς και πολύ πιο αυταρχικούς ρόλους.

Ξέρετε κάτι; Η εφεύρεση είναι απλή, και από τα χρόνια του Οδυσσέα γνωστή. Είναι το ξύλινο άλογο με το οποίο μπορεί κάποιος να καταλάβει την κάθε Τροία στη ζωή του. Το ξύλινο άλογο στην προκειμένη περίπτωση είναι η θυγατρική εταιρεία της Ε.Ρ.Τ. και αυτήν αυτό που θα αλώσει το δημόσιο χαρακτήρα, αργά ή γρήγορα, της Ελληνικής Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης. Και όλα αυτά, ενώ το φύλλο συκής έχει προ πολλού πέσει.

Τα εκατοντάδες πρόστιμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν λένε να σταματήσουν. Προσφυγές στα ευρωπαϊκά δικαστήρια υπάρχουν πάντα. Οι περισσότερες έχουν τελεσιδικήσει. Υπάρχει μια ολοφάνερη ανακολουθία. Αφού το 2012 θα είναι όλα ψηφιακά, τότε πώς η Κυβέρνηση υπόσχεται ότι θα αδειοδοτήσει στα επόμενα χρόνια;

Τι συζήτηση κάνουμε, λοιπόν, σήμερα, κύριε Υπουργέ; Συζητάμε ένα ανεφάρμοστο νομοσχέδιο. Όλοι μας, με τον άλφα ή βήτα τρόπο, έχουμε θητεύσει στην τηλεόραση. Όλοι μας εξαναγκασμένοι παρακολουθήσαμε την τελετή της αποδημίας του βασικού μετόχου. Τον έκλαψε η Κυβέρνηση, αλλά αρκούντως τον πλήρωσε μόνο η Ελλάδα. Η ιστορία αυτή συνδέεται, όπως θυμόμαστε πολύ καλά σε αυτή την Αίθουσα όλοι μας, με μία από τις πιο ατυχείς στιγμές της Κυβερνήσεώς σας και με την ατυχέστερη -ίσως- προσωπική στιγμή του Πρωθυπουργού. Αυτή η μοιραία Κυβέρνηση, που κατάντησε σχεδόν πένητες τους Έλληνες, δεν λέει να βάλει μυαλό. Δίνει για κορφολόγημα την ψηφιακή τηλεόραση. Ούτε λίγο ούτε πολύ, τα λεφτά που δίνουμε ως ενεργοί πολίτες στην κρατική τηλεόραση για να καλυτερέψει την ποιότητά της θα τα περάσουμε στην ψηφιακή, που τώρα θεσμοθετείται.

Η εκχώρηση της Ε.Ρ.Τ. είναι σαν να εκχωρεί η χώρα μέσω μιας θυγατρικής εταιρείας, πολιτιστικά και πνευματικά της δικαιώματα απαραχάρακτα. Αυτό το άρθρο 17 είναι στην κυριολεξία μία αγχόνη.

Θέλω ακόμη να μιλήσω για μια ανακολουθία της Κυβερνήσεως. Αυτή που εκόπτετο για αναβάθμιση της περιφέρειας, δίνει ένα τελειωτικό χτύπημα στα περιφερειακά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, κύριε Υπουργέ, και νομίζω πως θα είστε ιδιαίτερα ευαίσθητος στο θέμα αυτό. Σας τα έχω πει και προφορικά και

πιστεύω ότι θα τα δείτε ξανά. Πρόκειται για τη θυσία της Ιφιγένειας, να πνεύσει ούριος άνεμος και οι μεγάλοι να πάρουν την απόφαση της πανελληνίας εκστρατείας και πανελληνίας κατοχής μαζί.

Είναι η απόλυτη αδικία. Θα κλείσουν οι μικροί τοπικοί σταθμοί για να ανοίξουν ακόμα περισσότερο τα στόματά τους οι μεγάλοι. Οι συχνότητες που θα προκύψουν θα δοθούν αυθαίρετα σε αυτούς που ήδη αυθαίρετα έχουν αποκτήσει πανελλαδική εμβέλεια. Μέσα σε συγχωνεύσεις εφευρέθηκε μία περίεργη μοριοδότηση και τους δημιουργεί άγχος και αναστάτωση. Πνίγει τις δίκαιες φωνές που υπάρχουν στην περιφέρεια. Δεν βελτιώνει το ν. 3548, όπου καμμία από τις σπουδαίες σε προσφορά περιφερειακές εφημερίδες –το τονίζω και είσαστε του γραπτού λόγου- δεν πληροί τις προϋποθέσεις αυτές, δεν δίνει δυνατότητα προσαρμογής ακόμα και σε νομούς με ιδιάζοντα χαρακτήρα, όπως ο Νομός της Φλώρινας, με διπλά δοκιμαζόμενα σύνορα και τη μεγαλύτερη ανεργία σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μα, αν σταματήσουν και εκεί οι ραδιοφωνικοί σταθμοί, αν σταματήσουν και εκεί, αν θέλετε, οι εφημερίδες να εργάζονται, δεν καταλαβαίνω τι φωνή θα έχει η Ελλάδα στα σύνορα και τι ισχυρή Ελλάδα ζητάμε; Σε φτωχούλδες του Θεού, όπως είναι οι περισσότεροι νομοί των περιοχών στις εσχαιές της χώρας, βάζει προϋποθέσεις ορίου σελίδων. Αρκετοί νομοί δεν έχουν τυπογραφεία. Πώς να ανταποκριθούν; Πηγαίνοντας στα διπλανά; Εκεί θα δώσουν τα πενταπλάσια χρήματα που δεν τα παίρνουν από τις διαφημίσεις.

Δώστε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ανάσα ζωής σε εκδότες και συναδέλφους μας δημοσιογράφους που έχουν γράψει ιστορία, με ιστορικές εφημερίδες ενενήντα και εκατό χρόνων, όπως το «ΕΘΝΟΣ» στη Φλώρινα, «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΦΛΩΡΙΝΑΣ» και με αρχεία, –το τονίζω αυτό- στα οποία είναι καταγεγραμμένη με ανεπιτήρητο και αδιαμαρτύρητο τρόπο η ιστορική αλήθεια της Ελλάδας και είναι καταγεγραμμένη η ασιτάραχη αλήθεια των αφανών κυρίως ανθρώπων.

Μιλώ και απευθύνομαι σ' εσάς, όπως θα μιλούσα στον εαυτό μου, όπως θα σας μιλούσε ο κάθε Έλληνας περιμένοντας η δικαιοσύνη του δημοσιογράφου να υπερισχύσει της σκοπιμότητας του πολιτικού.

Κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω και δύο λόγια για τους ραδιοφωνικούς σταθμούς της περιφέρειας που και πάλι, υποτίθεται ότι η Κυβέρνηση θα την αναβάθμιζε απολύτως. Δεν θα μπορούν να λειτουργήσουν με τις προϋποθέσεις που βάζει ο νόμος, δηλαδή με είκοσι εργαζόμενους για ενημερωτικούς σταθμούς και πέντε για ψυχαγωγικούς. Το μόνο έσοδο των ιδιωτικών ραδιοφωνικών σταθμών είναι η διαφήμιση, όπως ξέρουμε όλοι. Γίνεται εύκολα κατανοητό, λοιπόν, ότι δεν θα μπορούν να πληρώνονται τόσοι εργαζόμενοι δημοσιογράφοι με τα πενιχρά έσοδα και θα κλείσουν τα ραδιόφωνα.

Δεύτερον, δεν υπάρχουν δημοσιογράφοι και τεχνικοί με τα απαιτούμενα από το νόμο προσόντα.

Τρίτον, τα τέλη συχνότητων θα πρέπει να είναι μικρότερα. Η ακριτική Φλώρινα, για παράδειγμα, πώς θα μπορέσει να τα πληρώσει; Οι μεγαλουπόλεις μπορούν να τα πληρώνουν. Οι επαρχιακές μικρές πόλεις πώς θα τα πληρώσουν, κύριε Υπουργέ;

Τέταρτον, οι ραδιοφωνικοί σταθμοί στις εσχαιές της χώρας –Έβρος, Φλώρινα- ζητάνε το καινούργιο κέντρο εκπομπής τους να είναι ένα κέντρο στην περιοχή τους. Σας μιλάω για την Πρέσπα, για παράδειγμα. Καταλαβαίνετε πάρα πολύ καλά, τι σημαίνει Πρέσπα. Αξίζει να σας σημειώσω ότι ήδη εκπέμπουν εκεί τριάντα τέσσερις συχνότητες από γειτονικά κράτη. Θα εκπέμπουν τριάντα τέσσερις συχνότητες από γειτονικά κράτη και δεν θα εκπέμπει ένας σταθμός της χώρας από τα μέρη εκείνα;

Νομίζω πως θα δείξετε μία ευαισθησία πολύ περισσότερη από όση θα έδειχνε ο οποιοσδήποτε άλλος Υπουργός σε ανάλογα ζητήματα.

Την ώρα λοιπόν που οι γείτονες ετοιμάζουν επικοινωνιακές βόμβες μεγατόνων, εμείς θα σιγήσουμε; Αν υποχρεωθούν οι ιδιωτικοί σταθμοί των συνοριακών νομών να κλείσουν, οι μόνοι σταθμοί που θα εκπέμπουν στις περιοχές μας θα είναι οι σταθ-

μοί των Τυράνων και των Σκοπίων. Δεν έχουμε τίποτα με τους ανθρώπους, ούτε με τον πολιτισμό τους, ούτε με τα τραγούδια τους. Μπορεί, όμως –και η πρόσφατη ιστορία το έχει αποδείξει- να έχουμε διαφορές σε ό,τι αφορά την ευρύτερη πολιτική και κοινωνική, αν θέλετε, ισορροπία. Τα σύνορα, κύριε Υπουργέ, δεν έχουν ανοίξει ακόμα. Το ξέρετε πάρα πολύ καλά. Αυτό συμβαίνει και στη διαμόρφωση της περιοχής. Και δεν εννοώ τις αλλαγές των συνόρων.

Και εμείς, λοιπόν, θέλουμε οι θέσεις μας να ακούγονται καθαρά σε κάθε περιοχή, γιατί δεν φθάνουν οι μεγάλες ελληνικές φωνές από την Αθήνα ή τη Θεσσαλονίκη στα μέρη εκείνα.

Η Ελλάδα λοιπόν δεν τελειώνει στην Πρέσπα, ούτε η φωνή της τελειώνει εκεί. Η Ελλάδα πρέπει να αρχίζει από την Πρέσπα και η φωνή της να αρχίζει να ακούγεται ισχυρά από εκεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά για να κλείσετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συμφωνώ με τις παρατηρήσεις που έγιναν σε ό,τι αφορά την Ελλάδα της περιφέρειας και σε ό,τι αφορά την ακριτική Ελλάδα. Θα ήθελα να σημειώσω –και δεν είναι καμμία απόπειρα συμψηφισμού ή απόδοσης ευθυνών- ότι η μεγάλη αλλαγή η οποία γίνεται και με το νομοσχέδιο, αλλά κυρίως με τη δουλειά που έγινε τα τελευταία δύο-δύομις χρόνια πρωτοστατούντος του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών και του Υπουργού κ. Λιάπη και του Υφυπουργού τότε κ. Νεράντζη, να κατοχυρωθούν δηλαδή επιπέδους συχνότητας για τη χώρα μας, είναι αυτή που θα βοηθήσει να εξαλειφθεί το φαινόμενο αυτό το οποίο αναφέρατε προηγουμένως.

Διότι, αγαπητέ κύριε Λιάνη, το γεγονός ότι υπάρχουν παρεμβολές σταθμών άλλων χωρών σε δικούς μας τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς σταθμούς, οφείλεται σε μία ολιγωρία πολλών ετών. Είχα την ευκαιρία να το πω και άλλες φορές σ' αυτήν την Αίθουσα. Από το 1961, όταν κατοχύρωσε η τότε Κυβέρνηση Καραμανλή εκατόν τριάντα έξι αναλογικές συχνότητες, καμμία άλλη κατοχύρωση δεν είχε γίνει, κάτι που σημαίνει ότι καμμία άλλη συμφωνία με γειτονικές χώρες δεν είχε γίνει, έτσι ώστε να ξέρει ο καθένας ποια συχνότητα έχει και να μην πέφτει η μία συχνότητα πάνω στην άλλη.

Αυτό το νομοσχέδιο και ειδικά οι ρυθμίσεις που έγιναν σε διεθνές επίπεδο με την κατοχύρωση των συχνότητων, με το επόμενο βήμα που είναι η ψηφιακή –στην ψηφιακή, όπως ξέρετε, οι συχνότητες δεν πέφτουν η μία επάνω στην άλλη, δεν δημιουργούν τέτοια προβλήματα ακύρωσης –νομίζω ότι λύνει σε ένα πολύ μεγάλο ποσοστό το πρόβλημα.

Πριν μπω στην ομιλία μου για να απαντήσω σε ορισμένα από τα επιμέρους που ακούστηκαν από πολλούς συναδέλφους, θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, να μου επιτρέψετε να αναγνώσω μερικές νομοτεχνικές βελτιώσεις-συμπληρώσεις. Έχω κάνει ήδη μία σύντομη ενημέρωση στους εισηγητές των άλλων Κομμάτων. Απλώς, θα το διαβάσω περιληπτικά και θα το καταθέσω και στα Πρακτικά της Βουλής, για να έχουν την ευκαιρία οι συνάδελφοι να γνωρίσουν αυτές τις αλλαγές.

Στην περίοδο ε', της παραγράφου 13, προστίθεται –έγινε παρατήρηση από πολλούς συναδέλφους όλων των κομμάτων και της Νέας Δημοκρατίας και μάλιστα από τεχνικό λάθος δεν είχε μπει ο σωστός αριθμός του χρόνου στον οποίο πρέπει να αναφέρονται στη νοηματική γλώσσα τα δελτία ειδήσεων, ο οποίος είναι επτά λεπτά ημερησίως μεταξύ 17.00 και 23.00, δηλαδή από τις πέντε το απόγευμα μέχρι τις έντεκα το βράδυ- επίσης η φράση: «Οι παρουσιαστές της ελληνικής νοηματικής γλώσσας επιλέγονται από τους τηλεοπτικούς σταθμούς μετά από πρόταση της Ομοσπονδίας Κωφών Ελλάδος. Οι παραπάνω ελάχιστες υποχρεώσεις δεν εμποδίζουν τους τηλεοπτικούς σταθμούς και ιδίως την Ε.Ρ.Τ. Α.Ε. στην ανάληψη πρόσθετων πρωτοβουλιών προς εξυπηρέτηση των κωφών ατόμων.». Είναι διάταξη που υπήρχε και στον προηγούμενο νόμο ακριβώς με την ίδια διατύπωση. Δεν έχω αλλάξει τίποτα. Λέω ξανά ότι ήταν τεχνική αβλεψία και γι' αυτό νοιώθω την ανάγκη να το σημειώσω.

Στο τέλος της περιόδου δ', της παραγράφου 14, προστίθεται εδάφιο ως ακολούθως: «Το ανωτέρω χρονικό διάστημα επιμηκύνεται κατά έξι μήνες, ειδικώς για το προσωπικό των αδειούχων τηλεοπτικών σταθμών περιφερειακής εμβέλειας, ενημερωτικού ή μη χαρακτήρα». Αναφέρθηκαν ήδη πολλοί συνάδελφοι στους περιφερειακούς σταθμούς και κυρίως συνάδελφοι που εκλέγονται στην περιφέρεια. Για τους εργαζόμενους, δίνω τη δυνατότητα ενάμιση χρόνου –αντί για ένα χρόνο- ώστε να προλάβουν οι ιδιοκτήτες να στελεχώσουν σωστά τους σταθμούς.

Επίσης, στη συνέχεια προσδιορίζεται ο τρόπος υπολογισμού του ανταλλάγματος για την χρήση συχνοτήτων. Είναι το ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) επί των συχνοτήτων το οποίο ίσχυε μέχρι σήμερα στο ν. 2328 –αν θυμάμαι καλά- ο οποίος ισχύει από δωδεκαετία, με την διαφορά ότι προσθέτουμε μια ρύθμιση που λέει ότι το ελάχιστο ποσό που θα πρέπει να καταβάλουν κάθε χρόνο οι σταθμοί πανελλαδικής εμβέλειας, είναι 1.000.000 ευρώ. Διότι υπάρχουν ορισμένοι σταθμοί πανελλαδικής εμβέλειας οι οποίοι έχουν πολύ μικρότερο ποσό που κατέβαλαν, έτσι ώστε το ελάχιστο να είναι 1.000.000 ευρώ. Και από εκεί και πέρα, να ισχύει το 2%, με δυνατότητα να συνυπολογίζεται αυτό

το 1.000.000 ευρώ, εφόσον το έχουν πληρώσει προκαταβολικά, στο τέλος κάθε χρόνου.

Στο άρθρο 8 γίνεται μια συμπλήρωση, στην οποία αναφέρθηκε ήδη προηγουμένως. Στην περίοδο γ', της παραγράφου 9, συμπληρώνεται η φράση «...όπως ισχύει, τηρουμένων των διατάξεων του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα.».

Στο άρθρο 11, μετά την παράγραφο 18, προστίθεται παράγραφος 19, ως ακολούθως: «Οι διατάξεις των άρθρων 6, 7, 8, 9 και 10 δεν ισχύουν για τους ήδη νομίμως λειτουργούντες τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς σταθμούς των πολιτικών κομμάτων που εκπροσωπούνται στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, οι οποίοι συνεχίζουν να εκπέμπουν κατά τις διατάξεις της προϊσχύουσας νομοθεσίας.».

Καταθέτω τις βελτιώσεις, για να έχουν την ευκαιρία και οι εισηγητές και οι υπόλοιποι συνάδελφοι να λάβουν γνώση και να τοποθετηθούν, εφόσον το επιθυμούν.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Επικρατείας κ. Θεόδωρος Ρουσόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες τροποποιήσεις-συμπληρώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας):

Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω αναφερόμενος σ' ένα άρθρο το οποίο δεν συζητούμε σήμερα. Όμως, επ' αυτού του άρθρου έγινε συζήτηση, όταν αναφερθήκαμε και επί της αρχής και επί των άρθρων. Και αναφέρομαι στο άρθρο 17, που προβλέπει τη θυγατρική της Ε.Ρ.Τ..

Παρ' ότι, λοιπόν, αύριο θα έχουμε τη δυνατότητα να πούμε ίσως περισσότερα, θα ήθελα να πω το εξής: «Η Ε.Ρ.Τ. ενισχύεται με τις προβλέψεις, τις οποίες προτείνουμε. Γίνεται υποχρεωτική η ίδρυση θυγατρικής εταιρείας, η οποία θα ενταχθεί σ' αυτές τις νέες υπηρεσίες και θα αναπτύξει αυτές τις νέες δραστηριότητες. Και βεβαίως, για να ενισχυθεί στο ρόλο της η Ε.Ρ.Τ.. θα της αποδίδεται ένα σημαντικό μέρος του ποσού που καταβάλλουν στο δημόσιο οι ιδιωτικοί φορείς ως αντάλλαγμα ή ως τέλος για τη λειτουργία τους, προκειμένου έτσι η Ελληνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση, όπως και το Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης για τους δικούς τους σκοπούς να ανταποκριθούν στην αποστολή τους». Δεν είναι δικά μου λόγια. Σας διάβασα αποστροφή του τότε Υπουργού Τύπου, το 1998, όταν ο ν. 2644 προέβλεπε την ίδρυση θυγατρικής εταιρείας για την Ε.Ρ.Τ.. Μάλιστα, προέβλεπε τη δυνατότητα, τα ιδιωτικά κεφάλαια να φτάσουν έως το 99%, αλλοιώνοντας πλήρως το δημόσιο χαρακτήρα.

Γνωρίζουμε ότι η σημερινή ρύθμιση δεν επιτρέπει τη συμμετοχή ιδιωτικών κεφαλαίων πάνω από 49% και επιβάλλει το δημόσιο χαρακτήρα στη θυγατρική εταιρεία. Αυτό, για την αποκατάσταση μιας μικρής ιστορικής αλήθειας, την οποία είχα την ευκαιρία να πω και στην Επιτροπή, όπως και να επισημάνω ότι ο ν. 2644 –για όσους τον θυμούνται, ήταν εδώ στη Βουλή και ασχολήθηκαν αυτές τις ημέρες– ψηφίστηκε σε θερινό τμήμα, από των των κομμάτων της Αντιπολίτευσης και όχι σε Ολομέλεια, για την οποία εμείς κατηγορούμαστε τελικά, αφού επιλέξαμε να είμαστε σύμφωνοι με το Σύνταγμα και να φέρουμε εκτελεστικό του Συντάγματος νόμο στην Ολομέλεια και όχι σε Θερινό Τμήμα από των των τμημάτων της Αντιπολίτευσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, αν είναι δυνατόν, θα ήθελα λίγο χρόνο παραπάνω.

Θα κάνω μερικές παρατηρήσεις και πιστέψτε με, την πρώτη την κάνω με θλίψη.

Η πρώτη παρατήρησή μου είναι ότι πολλοί από τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν έκαναν τον κόπο να διαβάσουν το νομοσχέδιο.

Ακούστηκε το εξής από κάποιον συνάδελφο του ΠΑ.ΣΟ.Κ.: «Να συζητήσουμε για το μέλλον της τηλεόρασης, που είναι η ψηφιακή τεχνολογία, να νομοθετήσουμε για τη νέα εποχή και να το κάνουμε όλοι μαζί».

Μα, αυτό το κάνει σχεδόν το μισό νομοσχέδιο! Στην ψηφιακή εποχή αναφέρεται το μισό νομοσχέδιο. Την επίγεια ψηφιακή τηλεόραση προβλέπει. Εντάσσει όλες εκείνες τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες έχουν προχωρήσει στην υπόθεση της ψηφιακής εποχής και εναρμονίζει τη χώρα μας με τις άλλες χώρες.

Άκουσα πολλές φορές την κατηγορία: «Μα, γιατί δεν μας λέτε τον αριθμό των αδειών των καναλιών; Πόσα κανάλια θα δώσετε;» Μα, σε κανένα νομοσχέδιο από όσα έχουν γίνει μέχρι τώρα δεν ενεγράφη ποτέ αριθμός αδειών. Και δεν είναι γιατί είχαν κάποια σκοπιμότητα οι συνάδελφοι Υπουργοί Τύπου του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δεν ενεγράφη, διότι δεν μπορείς να δώσεις σε νομοσχέδιο αριθμό αδειών, αν δεν έχει ολοκληρωθεί ο χάρτης συχνότητων. Αυτή είναι μια φράση, που, επίσης, επαναλάμβαναν τότε οι συνάδελφοι Υπουργοί Τύπου του ΠΑ.ΣΟ.Κ., λέγοντας την αιτία γιατί δεν μπορείς να δώσεις αριθμό αδειών, αριθμό καναλιών, αν δεν έχεις χάρτη συχνότητων, πολύ περισσότερο τώρα, που ο χάρτης συχνότητων περιλαμβάνει πλείαδες συχνότητων, χιλιάδες συχνότητες, όπως σας είπα προηγουμένως.

Από τη μία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατηγορούμαστε ότι η Κυβέρνηση εγκλωβίζεται από τη διαπλοκή και από την άλλη κατηγορούμαστε ότι τους κρατάμε ομήρους. Δεν μπορεί να συμβαίνουν και τα δύο! Ή το ένα συμβαίνει ή το άλλο. Δεν

μπορεί να εγκλωβιζόμαστε και να τους κρατάμε ομήρους. Δεν γίνεται!

Από τη μία λέτε ότι «πνίγουμε» τους σταθμούς και από την άλλη ότι είναι προεκλογική χάρη στους σταθμούς. Δεν μπορεί την ώρα που τους «πνίγουμε» να τους κάνουμε και προεκλογική χάρη! Επιλέξτε επιχειρηματολογία! Από τη μια ότι χρειάζεται ρύθμιση, αλλά από την άλλη καμμία εποικοδομητική πρόταση για ρύθμιση;

Έγινε διάλογος δύο ετών και πλέον. Έγινε διάλογος με τους φορείς, έγινε διάλογος και με τα κόμματα. Όλα τα Κόμματα –και νομίζω ότι δεν έχουν παράπονο σε αυτό– έχουν το νομοσχέδιο στα χέρια τους από τον περασμένο Φεβρουάριο. Δεν νομίζω ότι υπήρξε άλλο νομοσχέδιο.

Εν πάση περιπτώσει, η δική μου κοινοβουλευτική θητεία είναι μικρή. Όμως, δεν ξέρω πόσοι Υπουργοί είτε της Νέας Δημοκρατίας είτε του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έδωσαν πέντε μήνες πριν φέρουν το νομοσχέδιό τους στην Ολομέλεια σε όλα τα κόμματα, περιμένοντας παρατηρήσεις. Δεν θέλω να πω τίποτα περισσότερο γι' αυτό. Νομίζω ότι είναι ξεκάθαρο.

Τα προεδρικά διατάγματα, οι κοινές υπουργικές αποφάσεις. Να πάμε πάλι στο παρελθόν και να πούμε ότι ο ν. 2328/1995 προέβλεπε τριάντα προεδρικά διατάγματα, υπουργικές αποφάσεις και κοινές υπουργικές αποφάσεις. Τα τρία προεδρικά διατάγματα που προβλέπονται εδώ δεν μπορεί να μην προβλέπονται ως προεδρικά διατάγματα.

Λέμε «αδειοδότηση στην ψηφιακή εποχή». Βάλαμε τις συνθήκες για την ψηφιακή εποχή. Για να δώσουμε άδεια στα ψηφιακά κανάλια, αυτό θα γίνει ή το 2012 ή το 2015. Και θα γίνει, γιατί ακόμη η Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχει αποφασίσει την οριστική ημερομηνία μετάβασης. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να μην βγει προεδρικό διάταγμα που να λέει ότι, τότε που θα οριστούν και από την Ευρωπαϊκή Ένωση με συμμετοχή και της χώρας μας, ποιες θα είναι οι συνθήκες αδειοδότησης των ψηφιακών καναλιών, τότε είναι που θα τις ορίσουμε, θα βάλουμε τους όρους και τις προϋποθέσεις. Δεν μπορεί να γίνει αυτό από τώρα!

Κάναμε το πρώτο βήμα, που είναι σημαντικό, δηλαδή εντάσσουμε την ψηφιακή εποχή, δίνοντας το δικαίωμα σε όλα τα νομίμως λειτουργούντα κανάλια να εκπέμπουν αμέσως μετά την ψήφιση του νόμου και σε ψηφιακή μορφή, κάτι το οποίο δεν γινόταν έως τώρα.

Δεν θέλω να απαντήσω στα περί προεκλογικού νομοσχεδίου, γιατί τα ίδια είχα ακούσει και τον Ιανουάριο, όταν ήρθε το νομοσχέδιο για τον επαρχιακό Τύπο. Και τότε άκουσα ότι είναι προεκλογική περίοδος. Δεν ξέρω πόσο καιρό πιστεύει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι κρατάει η προεκλογική περίοδος, αλλά εγώ δεν έχω να πω κάτι περισσότερο σε αυτό.

Επειδή ειπώθηκαν πολλά για το αν έχει κάνει και τι έχει κάνει και αυτή η Κυβέρνηση για την περιφέρεια, δεν θα σας κουράσω, αλλά θα μου επιτρέψετε να σημειώσω ορισμένα μόνο από τα όσα κάναμε στον περιφερειακό Τύπο.

Πέραν του νομοσχεδίου, το οποίο βάζει μια τάξη στον περιφερειακό Τύπο, δημιουργεί προϋποθέσεις για τη δημιουργία σοβαρών και ισχυρών επιχειρήσεων, έγινε μεγαλύτερη έρευνα αναγνωσιμότητας –σύντομα θα ανακοινωθεί– από τρεις μεγάλες εταιρείες δημοσκοπήσεων, κατόπιν διαγωνισμού, για την αναγνωσιμότητα των επαρχιακών εφημερίδων σε δείγμα τριάντα πέντε χιλιάδων Ελλήνων πολιτών. Είναι μια από τις μεγαλύτερες έρευνες, που έχουν γίνει ποτέ. Αυτό θα λειτουργήσει ως εργαλείο, μαζί με το νόμο που ψηφίστηκε πριν από λίγους μήνες από τη Βουλή, έτσι ώστε ορθά να κατανέμεται το χρήμα της κρατικής διαφήμισης σε εφημερίδες που έχουν και κυκλοφορία και διεισδυτικότητα και αναγνωσιμότητα.

Συστήσαμε βραβεία για τον περιφερειακό Τύπο. Ψηφιοποιήσαμε μέχρι τώρα διακόσιες είκοσι τέσσερις χιλιάδες φύλλα επαρχιακών εφημερίδων από το 1875 και μετά. Δείχνουμε σεβασμό στην ιστορία του Τύπου. Δείχνουμε σεβασμό στους επόμενους Έλληνες πολίτες, σε αυτούς που έρχονται, διότι πρέπει να γνωρίζουν την ιστορία της χώρας και μέσα από τον Τύπο της εποχής.

Στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης με το Υπουργείο Ανάπτυ-

ξης φτιάξαμε πρόγραμμα 5,5 εκατομμυρίων ευρώ, το οποίο διέτθη στον επαρχιακό Τύπο για την ανάπτυξη νέων τεχνολογιών. Συνεχίζεται από την επόμενη εβδομάδα με δεύτερο πλάνο αυτό το πρόγραμμα.

Γίνεται portal στις περιφερειακές εφημερίδες όπου μπορούν αυτές οι εφημερίδες να έχουν λόγο και να δημοσιεύουν μέσα εκεί δικά τους δημοσιεύματα, για να τα διαβάζουν όλοι οι υπόλοιποι, σε όλη την Ελλάδα.

Φτιάξαμε το Σπίτι της Περιφέρειας στο παλαιό κτήριο του Αθηναϊκού Πρακτορείου Ειδήσεων στο κέντρο της Αθήνας, ένα νεοκλασσικό, στο οποίο στεγάζονται όλες οι ενώσεις των περιφερειακών εντύπων. Είναι μία σημαντική κίνηση να στεγάσεις τις ενώσεις και να δείξει η πολιτεία ότι ενδιαφέρεται, τους σέβεται και τους βοηθά.

Το θέμα της κρατικής διαφήμισης με τη ρύθμιση του ν.2328 για το 30% στην περιφέρεια, στον περιφερειακό Τύπο, στα περιφερειακά Μέσα Ενημέρωσης το κάναμε πράξη με πολύ καλύτερο τρόπο απ' ό,τι γινόταν στο παρελθόν. Από την πρώτη στιγμή κάλεσα στο γραφείο μου όλες τις ενώσεις των επαρχιακών εφημερίδων και τους έδωσα τα στοιχεία. Κάθε μήνα ήξερα ποιες από τις κρατικές επιχειρήσεις αρχίζουν να διανέμουν κρατικό χρήμα με προγράμματα διαφήμισης. Από τον περασμένο Σεπτέμβριο αυτά τα στοιχεία δημοσιεύονται στο internet.

Ξέρετε ότι μόλις πριν από ένα χρόνο το site των Ελληνικών Γραμματειών Επικοινωνίας και Ενημέρωσης είχε πέντε χιλιάδες επισκέπτες. Αν δείτε τώρα, κάθε μήνα, φθάνει στους ενενήντα χιλιάδες και εκατό χιλιάδες επισκέπτες και ειδικά τις πρώτες μέρες του μήνα, όταν δημοσιεύονται τα προγράμματα, για να μπορούν να ξέρουν οι ιδιοκτήτες των επαρχιακών εφημερίδων, οι ιδιοκτήτες τους, ποια είναι εκείνα τα προγράμματα διαφήμισης που ξεκινούν, από ποιες κρατικές επιχειρήσεις, για να επιμείνουν και αυτοί, να ελέγξουν, να μη χαθεί η κρατική διαφήμιση. Το φτιάξαμε δηλαδή μ' έναν τέτοιο τρόπο, που να είναι όλα διαφανή. Δεν μπορεί να παρέμβει κάποιος και να πει: θα δώσω χρήματα μόνο σ' αυτό το έντυπο και δεν θα δώσω στο άλλο έντυπο. Και είναι διαφανής η διαδικασία σε όλους τους ιδιοκτήτες, οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα να ελέγχουν την εκάστοτε Κυβέρνηση. Ελέγχουν δηλαδή κάθε Υπουργό και ελέγχουν κάθε δημόσια επιχείρηση.

Σε ό,τι αφορά την ενίσχυση των καναλιών της περιφέρειας ή κατά άλλους το πνίξιμο, εγώ μιλάω για ενίσχυση των καναλιών της περιφέρειας. Η τοπική τηλεόραση είναι μία μικρή τηλεόραση, η οποία δεν έχει μέλλον. Τι δίνουμε; Της δίνουμε τη δυνατότητα από το να εκπέμπει εντός του πλαισίου ενός νομού, να εκπέμπει σε περισσότερους νομούς, σε τέσσερις πέντε νομούς ανάλογα με το χάρτη συχνότητων, όπως θα γίνει για τις περιφέρειες ραδιοτηλεοπτικών συχνότητων, όπως θα καθορισθούν από επιστήμονες, εμπειρογνώμονες και του Πολυτεχνείου και της Ε.Τ., σε συνεργασία με την Ε.Ρ.Τ..

Τους δίνουμε τη δυνατότητα να αυξήσουν δηλαδή τα όρια, στα οποία εκπέμπουν. Τους δίνουμε τη δυνατότητα να αυξήσουν τους πολίτες που τους παρακολουθούν, να αυξήσουν τους τηλεθεατές. Τους δίνουμε τη δυνατότητα έτσι να αυξήσουν την εμπορική αγορά στην οποία απευθύνονται και άρα τους δίνουμε τη δυνατότητα να κερδίσουν περισσότερα χρήματα από τη διαφήμιση, αφού απευθύνονται σε αγορά που διευρύνεται.

Αναρωτιέμαι, τι περίεργη θεωρία περί οικονομίας είναι αυτή, που λέει ότι «πνίγεις» ένα κανάλι όταν του δίνεις τη δυνατότητα, από εκεί που εκπέμπει υποχρεωτικά και μόνο στα πλαίσια ενός νομού να εκπέμπει σε περισσότερους των δύο, τριών ή τεσσάρων νομών, άρα να έχει πολύ περισσότερες δυνατότητες να κερδίσει χρήματα.

Θεομοθετούμε και ολοκληρώνουμε τη διαδικασία των πάγκων κεραίων. Έχουν γίνει πολλές προσπάθειες και το ξέρουμε. Και η προηγούμενη Κυβέρνηση έκανε προσπάθεια, αλλά δεν το πέτυχε. Γίνεται προσπάθεια και θα ισχύει από την επομένη που θα αρχίσει να λειτουργεί ο νόμος, ώστε τα περιφερειακά κανάλια να εκπέμπουν και ψηφιακά. Δεν είναι δηλαδή δύο ταχυτήτων, μόνο οι πανελλαδικής εμβέλειας σταθμοί θα εκπέμπουν ψηφιακά, αλλά και οι περιφερειακοί σταθμοί θα εκπέμπουν

ψηφιακά.

Δίνουμε κίνητρα για να συγχωνευθούν οι επιχειρήσεις και να γίνουν ισχυρότερες. Μπορεί να ζούμε στην Αθήνα, αλλά εν πάση περιπτώσει, όλοι γνωρίζουμε τι ισχύει στην επαρχία και ο ομιλών γνωρίζει πάρα πολύ καλά, όχι μόνο γιατί έχει μεγαλώσει σε επαρχιακή πόλη, αλλά γιατί είναι σε διαρκή επαφή, γιατί ταξιδεύει συχνά και ξέρει πολύ καλά τι γίνεται, τουλάχιστον στο χώρο του ραδιοφώνου και των τηλεοράσεων, στον οποίο διακίνησα και ως επαγγελματίας δημοσιογράφος. Ξέρουμε πολύ καλά με ποιους τρόπους λειτουργούν τα τοπικά κανάλια και εννοώ χωρίς πρόγραμμα ή με ευτελές πρόγραμμα και με ποιους τρόπους προσπαθούν να βγάλουν χρήματα.

Εδώ, λοιπόν, είναι που λέμε, ας πάμε ένα βήμα παραπέρα τον τόπο, ας προχωρήσουμε με πιο σοβαρές προοπτικές, να δημιουργήσουμε επιχειρήσεις οι οποίες θα έχουν περισσότερες δυνατότητες να αντλήσουν χρήμα, άρα να επενδύσουν, να έχουν περισσότερες θέσεις εργασίας, να έχουν καλύτερο, ποιοτικότερο πρόγραμμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα έχουμε την ευκαιρία και αύριο να μιλήσουμε για τα υπόλοιπα άρθρα του προτεινόμενου νομοσχεδίου.

Εγώ θέλω να σημειώσω ότι η μικρή μου απογοήτευση έγκειται στο ότι υπήρξαν συνάδελφοι που δυστυχώς, έκριναν το νομοσχέδιο, χωρίς καν να το έχουν διαβάσει ή έχοντας διαβάσει επιλεκτικά κάποια πράγματα.

Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Χυτήρης έχει το λόγο.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Ευχαριστώ.

Βέβαια, δεν θα απαντήσω στον Υπουργό τώρα, γιατί μετά την ομιλία του ο Υπουργός έφυγε. Μίλησε για το παρελθόν, για άλλα νομοσχέδια. Μίλησε για τις δυνατότητες που δίνουμε στα περιφερειακά μέσα και απορεί πώς δεν βλέπουμε αυτές τις δυνατότητες. Δεν τις βλέπουν οι ίδιοι, κύριε Υπουργέ. Αυτό πρέπει να σας προβληματίσει, πραγματικά. Αντιδρούν όλοι και οι τοπικοί και οι περιφερειακοί.

Θα ήθελα να αναφερθώ στην πρόταση για αλλαγή που είπε ο κύριος Υπουργός όσον αφορά συγκεκριμένα στο άρθρο 6, παράγραφο 15 για τις συχνότητες και τα καταβαλλόμενα ποσά για τη χρήση της συχνότητας. Αυτό που ίσχυε μέχρι σήμερα με το ν.2328 που είναι 2% επί των ακαθαρσιών ανά χρόνο, παραμένει και σωστά, κατά την άποψή μου.

Πιστεύω ότι το ελάχιστο όριο, η οροφή που έβαλε ο κύριος Υπουργός, το οποίο είναι 1.000.000, είναι επίσης σωστό κατά την άποψή μου.

Μπορεί να καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο, αλλά αυτά που είναι διορθωτικά και σωστά, τα επισημαίνουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Λυκοφέντζος έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΦΕΝΤΖΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δήλωσε ο εισηγητής της Αξωματικής Αντιπολιτεύσεως ότι αντιδρούν όλοι. Δεν αντιδρούν όλοι. Αντιδρούν εκείνοι που επιμένουν να ισχύει καθεστώς ασυδοσίας, αναρχίας, ετσιθελισμού και να επιβάλουν τη δική τους λογική απέναντι στην ελληνική πολιτεία.

Αντιθέτως, εισπράττουμε έπαινο από εκείνους οι οποίοι διάβασαν το νομοσχέδιο, αποδέχονται τις νομοτεχνικές βελτιώσεις του Υπουργού, αποδέχονται το πνεύμα και το γράμμα του συνόλου του νομοσχεδίου, ότι θέλουμε περιφερειακά Μέσα Ενημέρωσης, τοπικά Μέσα Ενημέρωσης, τα οποία είναι πρώτα βιώσιμες επιχειρήσεις και δεύτερον μπορούν να παρακολουθήσουν τις τεχνολογικές εξελίξεις.

Με την ευκαιρία αυτή –και πιστεύω ότι εδώ θα έχουμε τη σύμφωνη γνώμη όλων των πτερύγων της Βουλής– νομίζω ότι πρέπει να καταδικαστούν συμπεριφορές από τοπικά Μέσα Ενημέρωσης, όπως πληροφορούμαι, που απευθύνονται στους Βουλευτές της Πλειοψηφίας με την απειλή ότι είστε αποκλεισμένοι από τα Μέσα Ενημέρωσης, δεν θα έχετε λόγο, δεν θα έχετε τη δυνα-

τότητα έκφρασης. Αυτό και μόνο αν αποδειχθεί αληθές, αποδεικνύει την αντιδημοκρατική λογική και την άδικη αξιολόγηση του νομοθετικού έργου, στο οποίο προβαίνει η Βουλή των Ελλήνων.

Πιστεύω ότι έχουμε τη σύμφωνη γνώμη όλων των ππερύγων απέναντι σε τέτοιες πρακτικές. Και καλώ όλους, αντί να προβαίνουν σε τέτοιες ακραίες συμπεριφορές, να διαβάσουν το νόμο και τις νομοτεχνικές βελτιώσεις, τις οποίες επέφερε ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας ευχαριστούμε. Αυτή τη συμπεριφορά την καταδικάζουμε όλοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως 12 και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό δεκτό.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό δεκτό.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό δεκτό.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό δεκτό.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό δεκτό.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό δεκτό.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό δεκτό.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό δεκτό.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό δεκτό.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό δεκτό.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό δεκτό.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Τρίτης 19 Ιουνίου 2007, Τετάρτης 20 Ιουνίου 2007, Πέμπτης 21 Ιουνίου 2007, Παρασκευής 22 Ιουνίου 2007 και Δευτέρας 25 Ιουνίου 2007 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Τρίτης 19 Ιουνίου 2007, Τετάρτης 20 Ιουνίου 2007, Πέμπτης 21 Ιουνίου 2007, Παρασκευής 22 Ιουνίου 2007 και Δευτέρας 25 Ιουνίου 2007 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.25' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 5 Ιουλίου 2007 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργού Επικρατείας: «Συγκέντρωση και αδειοδότηση Επιχειρήσεων Μέσων Ενημέρωσης και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

